

[1971 சூலை 19]

4. அரசினர் சட்ட முன்வடிவு

தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு கட்டடங்கள் (குத்தகை-வாடகைக் கட்டுப்பாடு) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு.

திரு. க. இராசாராம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு கட்டிடங்கள் (குத்தகை-வாடகைக் கட்டுப்பாடு) இரண்டாம் திருத்த சட்டமுன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

திர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : இச் சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(5) 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது
வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண் 12—காவல் துறை (தொடர்ச்சி).

திரு. நா. வீராசாமி : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை மானியத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

காவல்துறை என்று சொல்கின்ற நேரத்திலே இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கைக் காப்பாற்றக்கூடிய அந்தத் துறைக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் கோரப்பட்டிருக்கும் தொகையானது உண்மையிலேயே மிகவும் குறைவானது என்று சொல்லும் அளவுக்கு அவர்கள் நல்ல அரும் பணியினை ஆற்றி வருகிறார்கள். மாம்பலத்தில் ஏற்பட்ட திடீர் பிள்ளையாரிலிருந்து நடைபெறுகின்ற கொலை, கொள்ளை போன்ற காரியங்களைக் கண்காணிக்கின்ற வகையில் தங்கள் உயிரையே தியாகம் செய்யும் அளவில் அவர்கள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சட்டம் ஒழுங்கு இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே எந்த அளவுக்குக் காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்கும்போது இந்த ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு தமிழகத்திலேதான் அமைதி ஒழுங்கு காப்பாற்றப்பட்டு அமைதியான ஆட்சி, முறையான ஆட்சி நடைபெறுகிறது.

பொதுவாக, துப்பாக்கிச் சூடுகள் நடைபெற்றதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். 1962-ல் இருந்து 1966 வரையில் காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் நடைபெற்ற துப்பாக்கிச் சூடுகளோடு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு நடைபெற்ற துப்பாக்கிச் சூடுகளைப் பார்த்தால் எண்ணிக்கையில் பாதிதாகத் தான் இருக்கிறது.

1971 சூலை 19] [திரு. நா. வீராசாமி]

நான்கு ஆண்டுக் காலத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் 69 துப்பாக்கிச் சூடுகள் நடந்தன என்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் 30 துப்பாக்கிச் சூடுகள்தான் நடந்திருக்கின்றன. அந்தத் துப்பாக்கிச் சூடுகளும் தவிர்க்க முடியாத நேரத்திலேதான் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிக்கையில் கொடுக்கப் பட்டிருப்பதில் இருந்தே அறிந்துகொள்ள முடியும்.

பொதுவாக, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கும் காவல் துறையினர்தான் திறமையாகத் தங்களுடைய கடமைகளை ஆற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

காக்கிசிபிள் கிரைம் என்று சொல்லப்படுகின்ற குற்றத்தைப் பொருத்த வரை நம்முடைய தமிழ் நாட்டை இந்தியத் துணைக் கண்டங்களில் உள்ள மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது தமிழகத்திலே 68,164 குற்றங்கள்தான் நடந்திருக்கின்றன. ஆனால் மகாராஷ்டிராவில் 98,338 குற்றங்கள் ; மத்தியப் பிரதேசத்தில் 1,02,849 குற்றங்கள்; உத்தரப்பிரதேசத்தில் 1,70,698 குற்றங்கள்.

கொலை வழக்குகளை எடுத்துக் கொண்டால் தமிழ் நாட்டில் 740 கொலைக் குற்றங்கள்; பீகாரில் 1,367 கொலைக் குற்றங்கள்; மத்தியப் பிரதேசத்தில் 1,616 கொலைக் குற்றங்கள்; உத்தரப் பிரதேசத்தில் 2,089 கொலைக் குற்றங்கள். ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்த பிறகு கொலைகள், குற்றங்கள் அதிகமாகி விட்டன என்று சொல்லுகிறார்கள். 1966-ல் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் 758 கொலைகள் நடந்திருக்கின்றன; ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்த பிறகு அந்த எண்ணிக்கை குறைந்திருக்கிறது.

அதேபோல் கடத்தல், தடுத்தல் போன்ற வழக்குகளைப் பார்க்கும்போது தமிழ் நாட்டில் 417; வெஸ்ட் பெங்காலில் 810; ராஜஸ்தானில் 994; உத்தரப் பிரதேசத்தில் 1,906 என்ற அளவில் அதிலும் தமிழகத்தில்தான் குறைவாக இருக்கிறது.

கொள்ளை வழக்குகளைப் பார்த்தால் தமிழ் நாட்டில் 19 வழக்குகள், வெஸ்ட் பெங்காலில் 830 வழக்குகள்; பீகாரில் 1,752 வழக்குகள், உத்தரப் பிரதேசத்தில் 2,066 வழக்குகள். கொள்ளை வழக்குகள் நம்முடைய ஆட்சியில் 19; காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் 39.

திருட்டு வழக்குகளை எடுத்துக் கொண்டால் தமிழ் நாட்டில் 122; பீகாரில் 1,080; மகாராஷ்டிரத்தில் 1,683. உத்தரப் பிரதேசத்தில் 3,352.

கலவர வழக்குகளை எடுத்துக் கொண்டால் தமிழ்நாட்டில் 2,461; உத்தரப்பிரதேசத்தில் 7,116 ; பீகாரில் 8,282 ; வெஸ்ட் பெங்காலில் 8,514; நம்முடைய மாநிலத்தைப் போல் நான்கு மடங்கு வழக்குகள் அதிகமாக மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கின்றன.

[திரு. நா. வீராசாமி] [1971 சூலை 19]

சாதாரணத் திருட்டு வழக்குகளைப் பொறுத்தவரை தமிழ்நாட்டில் 20,925 வழக்குகள்; மத்தியப் பிரதேசத்தில் 36,203; மகாராஷ்டிராவில் 47,259; உத்தரப் பிரதேசத்தில் 66,192.

திருட்டுப் போன சொத்துக்களைப் பொறுத்தவரை தமிழ்நாட்டில் 101; மத்தியப் பிரதேசத்தில் 980; மகாராஷ்டிராவில் 1,224; உத்தரப் பிரதேசத்தில் 2,638.

போலீஸ்காரர்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைப் பார்க்கும்போது போலீசார் தாக்கப்பட்டு இறந்தவர்கள் தமிழ்நாட்டில் 8 பேர்; அஸ்ஸாமில் 16 பேர்; பஞ்சாபில் 13 பேர்; உத்தரப்பிரதேசத்தில் 43 பேர். காயம்பட்ட போலீசார் தமிழ்நாட்டில் 112 பேர்; மகாராஷ்டிராவில் 626 பேர்; வெஸ்ட் பெங்காலில் 723 பேர்; குஜராத்தில் 821 பேர்.

இப்படி எந்தத் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் தவறு செய்கின்றவர்கள், தாக்கப்படுகின்றவர்கள் எண்ணிக்கை தமிழ்நாட்டில் தான் குறைவாக இருக்கிறது என்பதை நாம் இந்தப் புள்ளி விவரத்தில் இருந்து அறிய முடியும். தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் காவல் துறையினர் சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கைக் காப்பாற்ற உள்ளபடியே பெருமூயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள் என்பதைக் காட்டுவதற்காகத்தான் இவைகளை நான் சுட்டிக் காட்டினேன்.

அது மட்டுமல்ல. நம் போலீஸ் துறை எந்தளவிற்கு மிகத் திறமையாகப் பணியாற்றுகிறது என்பதைச் சொல்ல வேண்டிய தில்லை. சமீபத்தில் கார்ப்பரேஷனில் நடைபெற்ற திருட்டு வழக்கிலிருந்து காவல் துறை எந்தளவிற்கு அவர்களுடைய கடமையை ஆற்றியிருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லாமலேயே புரிந்து கொள்ள முடியும். கார்ப்பரேஷனில் ரூ. 65,000 திருட்டு போயிற்று. 23-4-71 அன்று காலை 10-15 மணிக்கு திருட்டு போயிருக்கிறது. உடனே நம் திறமைவாய்ந்த போலீஸ்காரர்கள், குறிப்பாக திரு. கருப்பையா என்ற துப்பறியும் இன்ஸ்பெக்டர் அவர்கள் விரைவில் அந்த வழக்கினைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள் என்பது இந்த மன்றத்தில் உள்ள அனைவருக்குமே தெரியும். எவ்வளவு சாமர்த்தியமாகத் திருடியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி அவர்களே ஒரு கட்டுரையில் எழுதியிருக்கிறார்கள். இந்த வாரக் 'குமத'த்தில் அதைப் படிக்கும்போது நம் மெய் சிலிர்த்திருக்கிறது. எவ்வளவு சாமர்த்தியமாகத் திருடியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படி பட்டவர்களையும் நம் போலீஸ் அதிகாரிகள் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களை நாம் ஊக்குவிக்கவேண்டும்.

திரு. கருப்பையா அவர்கள் அதில் தம் முழுத் திறமையையும் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். டெல்லியில் ரூ. 60 லட்சம் திருட்டுப் போன வழக்கில் அதைக் கண்டுபிடித்த நகர்வாலாவிற்கு எந்த அளவிற்குப் பதவி உயர்வு கொடுத்தார்களோ அதேபோல் இந்தக் காவல் துறை அதிகாரிக்கும் நாம் பதவி உயர்வு அல்லது அவர்களை

1971 சூலை 19] திரு. நா. விராசாமி]

உற்சாகப்படுத்தக் கூடிய அளவிற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக இந்தக் காவல் துறை அதிகாரிகள் அருமையைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றால் தேர்தல் காலங்களில்தான் புரிந்து கொள்ள முடியும். நம் தமிழ் நாட்டில் நான்கு பொதுத் தேர்தல்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. ஆனால் சமீபத்தில் நடைபெற்ற தேர்தலில் காவல்துறையினர் மீது எங்கேயாவது குற்றம் சுமத்தக்கூடிய அளவிற்கு அவர்கள் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் நிச்சயமாக இல்லை என்பதை நான் தெளிவோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கடந்த ஆண்டு ஊராட்சி மன்றத் தேர்தல்கள் நடைபெற்றன. மாநகராட்சி மன்றத் தேர்தல் நடைபெற்றிருக்கிறது. அதைத் தொடர்ந்து பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்றிருக்கிறது. இப்படி நடைபெற்ற எல்லாத் தேர்தல்களிலும் தமிழ் நாட்டில் குறிப்பிட்ட சில இடங்களில்தான் வன்முறைச் செயல்கள் தலைதாங்கியது என்பதைக் காணமுடியும்.

இப்படி நல்ல முறையில் பணி புரிந்து வருகிற காவல் துறையினருக்கு, அவர்களுக்காக அமைக்கப்பட்ட கமிஷன் சில சிபார்சுகளைச் செய்திருக்கிறது. அதில் குறிப்பாக சில சிபார்சுகளை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் அந்தப் பாராக்களின் எண்களை மட்டும் கூறிக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். 10-வது பாரா வில் உள்ள சிபார்சுகள், 102, 103 பாராக்களில் உள்ள சிபாரிசுகள், 104, 105 பாராக்களில் உள்ள சிபார்சுகள், 232 வது பாராவில் உள்ள சிபார்சுகள் 111, 114, 124 ஆகிய பாராக்களில் உள்ள சிபாரிசுகள் இவற்றை தமிழக அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் தொகுதியில் வாட்பந்தல் என்ற இடத்திற்குப் பத்து மைல்கள் சுற்று வட்டாரத்தில் ஒரு காவல் நிலையமும் இல்லை என்பதால் அங்கு ஒரு காவல் நிலையத்தை அமைத்துத் தரவேண்டுமென்றும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்றும் பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு இந்த வாய்ப்பளித்தமைக்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் போலீஸ் மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழ் நாட்டு காவல் துறை மிக மிகப் பாராட்டத்தக்கது என்பதை நாம் மட்டுமல்ல, அகில இந்தியாவே சொல்கிறது. அந்த அளவிற்கு நம் காவல் துறை மேலும் நல்ல முறையில் பணிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, கப்பல்

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

[1971 சூலை 19]

கம்பனி மோசடி வழக்கின் குற்றவாளி தர்ம தேஜாவை நமது மாநில ஐ. ஜி. அவர்கள் முன்னின்று அரெஸ்ட் செய்ய வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்கள் என்பது மேலும் பெருமை தரக் கூடிய ஒன்றாகும்.

அதேபோன்று ஆந்திராவில் உள்ள நக்ஸல்பாரி நாகிரெட்டியைப் பிடிக்க முடியாமல் சென்னை நகரில் அவரை நம் மாநில போலீஸ் தான் கண்டுபிடித்தது. அதுபோன்று சிறப்புமிக்க பல செயல்களை நம் போலீஸ் துறையினர் பல ஆண்டுகளாகச் செய்துகொண்டு வருகின்றார்கள். இந்த நிலைமை மேலும் மேலும் வளர வேண்டும்.

இந்தியாவிலேயே சட்டமும், அமைதியும், ஒழுங்கும் நல்ல முறையில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருவது தமிழ் மாநிலத்தில் தான் என்பதில் எந்தவித ஐயப்பாடும் இல்லை.

புதிதாக இப்போது போலீஸ் வேலைக்கு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்களை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கத்தக்கது. அந்த அளவில் நம் போலீஸ் இலாகாவின் பணி மேலும் சிறக்கும் என்பதில் ஐயப்பாடிಲ್ಲ.

அதோடு, போலீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சில விஷயங்களை இந்தத் துறை நிச்சயம் கவனிக்க வேண்டும். எந்த ஒரு ரிப்போர்ட்டாக இருந்தாலும் அதை போலீஸ் துறையினருக்கு அனுப்பினால் அதை அவர்கள் அக்னால்ட்ஜ் செய்வதில்லை. ஒரு பதிலும் வருவதில்லை. அது ஒரு குறைபாடாக இருக்கிறது. பல ஆண்டுகளாகவே இந்த நிலை போலீஸ் துறையில் நீடித்து வருகிறது. ஆகவே அந்த நிலை மாற்றியமைக்கப்பட்டு வேண்டுமென்று இந்தக் கமிஷனே சிபார்சு செய்திருக்கிறது. அதை நிச்சயமாக எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அதேபோல் சந்தேகம், மற்ற மற்ற முறைகளில் கைது செய்யப் படுபவர்கள், சில சமயங்களில் பிச்சைக்காரர்கள் என்று பிடித்துச் சென்று விடுபவர்கள் போன்றவர்களைப் பற்றி அவர்களது குடும்பங்களுக்குத் தகவல் கிடைப்பதில்லை. அப்படிச் சிலரைப் பிடித்து அவர்களை கேர் ஹோம்ஸ்க்கு அனுப்பி விடுகிறார்கள். அவர்களது உற்றார் உறவினர்கள் அவரைத் தேடிப் பார்த்து ஆள் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலையில் ஒரு வாரம் கழிந்த பிற்பாடு அவர் கேர் ஹோமில் இருக்கிறார் என்பதை அறிந்து அவரைக் கொண்டுவர அவர்களே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே போலீஸ்காரர்கள் யாரையாவது பிடிக்கும்போது அவரது சுற்றத்தினருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்ற சிபார்சை உடனடியாக அமல் படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1971 சூலை 19] திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

இந்தப் போலீஸ் துறையினருக்கு நல்ல பல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அவர்களது குழந்தைகளுக்குக் கல்வி வசதி வேலை வாய்ப்பு இவற்றை அவர்களே தேட வேண்டிய நிலைமை இருக்கக் கூடாது. நிச்சயமாக அரசே அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு போலீஸ் துறையில் உள்ளவர்களின் குழந்தைகளின் கல்வி வசதி, வேலைவாய்ப்பு போன்றவற்றைத் தேடித் தரவேண்டும். காரணம் அவர்களுக்கு முக்கியமான வேலைகள் இருப்பதால், பொறுப்பான வேலைகள் இருப்பதால் இந்தக் காரியங்களை அவர்களால் கவனிப்பது என்பது மிகவும் கஷ்டம். அதேபோல்தான் மந்திரிகளுக்கும், மந்திரிகள் காலத்தைப் பார்த்து வேலை செய்பவர்கள் அல்ல. அவர்கள் 24 மணி நேரமும் வேலை பார்க்கக் கூடியவர்கள். ஆகவே அவர்கள் குழந்தைகள் விஷயத்திலும் கல்வி, வேலைவாய்ப்பு போன்ற மற்ற விஷயங்களில் அரசே பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது மதுவிலக்கு நீக்கப்படுகிறது. அதனால் மதுக் கடைகள் அதிகமாக வா இருக்கின்றன. இப்பொழுது டி. ஸ்டால் களுக்குப் போலீஸ் லைசென்ஸ் தரப்படுகிறது. அதை எந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் கொடுக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. சென்னை நகரில் மட்டும் அப்படிக் கொடுத்து வருகிறார்கள். இந்தப் போலீஸ் லைசென்ஸ் தருவது என்பதை நீக்கி விட்டால் அது மக்கடை வியாபாரிகளுக்கு அனுகூலமாக இருக்கும். இதை டிப்பார்ட்மென்ட் பார் யோசிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, ரிக்ரியேஷன் க்ளப்ஸ் என்ற சூதாட்ட க்ளப்புகள் சென்னை நகரில் நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக் கொண்டு வருகின்றன. இவை சூதாட்ட க்ளப்ஸ் ஆக இருக்கின்றனவே தவிர, எந்தக் க்ளப்பிலும் ரிக்ரியேஷன் என்பது கிடையாது. அவற்றைப் போலீஸ் அதிகாரிகள் சட்டப் பிரகாரம் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. ஆகவே அரசு அருள் கூர்ந்து இதற்கு வேறு ஏதாவது ஒரு வழி வகை செய்யவேண்டும். அப்படி ஏதாவது வழிவகை செய்து இந்த சூதாட்டக் க்ளப்புகளை ஒழிக்க வேண்டும். காரணம், அவற்றினால் பல குடும்பங்கள் கேட்டு விடுகின்றன.

எனது பகுதியில் தான் அதிக ஸ்லம்ஸ் இருக்கின்றன. அங்கு பயர் சர்வீஸ் ஸ்டேஷன்ஸ் அதிகமாக ஏற்படுத்தவில்லை. ஆகவே அதிக பயர் சர்வீஸ் ஸ்டேஷன்களை என் பகுதியில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது எதிர்க்கட்சி சார்பில் ஒருசில காரியங்களை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

சட்டத்தையும், ஒழுங்கையும் பாதுகாக்கும் காவல் துறை, சென்னை மாநிலத்தில் உள்ள காவல் துறை, திறமையான காவல் துறை என்ற பெயரைப் பெற்றுள்ளது. ஆனால் சமீப காலங்களில்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1971 ஜூலை 19]

அரசியல் தலைவர்கள் காரணமாக அவற்றின் திறமை வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நேரிடையாகப் பல கஷ்டங்களை அனுபவித்திருக்கிற நான் எடுத்துச் சொல்வதற்கு ஆசைப்படுகிறேன். இதைச் சொல்ல வந்ததற்குக் காரணம், குற்றங்களைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும் என்பதற்காக இருப்பதைக் கட்சியின் ஒரு கருவியாக நாம் பயன்படுத்தக் கூடாது. மாம்பலம் பிள்ளையாரி விருந்து தலைவர் காமராஜ் அவர்களின் கார் மீது கல் வீசியது வரை போலீஸ்மீது ஏதேதோ கதைகளைச் சுமத்துவதைப் பார்க்கிறோம். இதனால் அவர்கள் பயமின்றி விருப்பு வெறுப்பு இன்றி சட்டத்தையும், ஒழுங்கையும் அமைதியையும் பாதுகாக்க முடியுமா என்பது கேள்விக்குரியாகிறது.

போலீஸ் கமிஷன் தன் ரிப்போர்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறது. ஏதோ காரணங்களினால் அரசியல் தலைவர்கள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு அப்படியில்லாமல் இருந்தது. இப்பொழுது அப்படி இருக்கிறது என்று சொல்வதற்கு நான் தயாராக இல்லை. முன்பும் இருந்தது. ஆனால் இன்று அளவு கடந்து போயிருக்கிறது. தேர்தலுக்குப் பின்னால் பல காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன. யார் தாக்கப்படுகிறார்களோ அவர்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு செல்வதற்கு முன்னால் அவர்களைத் தாக்கியவர்கள் முன்கூட்டியே செயலாளர்களோடு போலீஸ் ஸ்டேஷனில் நின்று கொண்டிருந்தால் தாக்கப்பட்டவர்களுக்கு எப்படி நியாயம் கிடைக்கும்? ஆகவே எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அவ்வசியமாக போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குள் போகக்கூடாது என்ற ஒரு வரையறையை ஏற்படுத்துவது நல்லது. வரவேற்கத்தக்கது. நியாயமிருந்தால் நிச்சயமாக போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்கு போன் செய்யலாம். அப்படியல்லாது, முன்கூட்டியே போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு நேரடியாகப் போய் நின்றுகொண்டு, அதைச் செய்யுங்கள், இதைச் செய்யுங்கள் என்று சொல்வது என்றால், சட்டம், ஒழுங்கு இவை பாதுகாக்கப்படமாட்டாது.

அடுத்தபடியாக, பெய்ல் கொடுக்கக் கூடிய அபன்ஸஸ்ஸில் சில அதிகாரிகள் கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். அதனால், யாருக்கு செல்வாக்கு இருக்கிறதோ அவர்களது செல்வாக்கை உபயோகித்துத்தான் பெய்ல் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. பெய்லின் அபன்ஸஸ்ஸுக்கு பெய்ல் ரெப்யூஸ் செய்வதற்குக் காரணம் என்ன என்று கேட்கிறேன்.

இந்த 15 நாட்கள் ரிமாண்டு வாங்குகிறார்களோ அதிலே அஷ்பிர யோகம் நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. வேண்டியவர்களை வெளியே விட்டு விடுகிறார்கள். வேண்டாதவர்கள் என்றால் வேறு காரணத்திற்காக 15 நாள் ரிமாண்டு போட்டுவிடுகிறார்கள். லாக்கப்பிலே இருக்கும்போது சரியாக நடத்தப்படுகிறார்களா என்பது கேள்விக்குரியாக இருக்கிறது.

1971 சூலை 19] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

ஒரு சில தினங்களுக்கு முன்னால் ஒரு செய்தி படித்தேன், ஆரணியில் லாக்கப்பில் ஒரு ஆள் இறந்து விட்டான் என்று. ஜமீலா, மஞ்சளா என்ற பெண்கள் லாக்கப்பில் இறந்திருக்கிறார்கள் என்பதும் நினைவுக்கு வருகிறது. போலீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில்கூட, எக்காரணத்தைக்கொண்டும் பெண்களை லாக்கப்பிற்கு எடுத்துச் செல்லக்கூடாது என்று சிபாரிசு செய்து இருக்கிறது. இந்தக் கட்டுதிட்டமான சிபாரிசை உடனடியாக அமுல் நடத்துவதற்கு முதலமைச்சர் உத்தரவு போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். லாக்கப்பில் இருப்பது நரகத்தில் இருப்பது மாதிரி இருக்கிறது என்று போலீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்டிலேயே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மனிதர்கள் வாழக்கூடிய இடமாக லாக்கப் இல்லை.

பல பேர் இன்று உண்மையாக பிராது கொடுப்பதற்காக போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போவது இல்லை. சில நேரங்களில் பிராது கொடுக்கப்போகிறவர்களைப் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் பிடித்து உள்ளே போட்டு விடுகிறார்கள். இதற்குப் பயந்து கொண்டு தான் நல்லவர்கள் அங்கே போகப் பயப்படுகிறார்கள். ஜனநாயக ஆட்சியில் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு மக்கள் பயந்து கொண்டு செல்லக் கூடாது. மக்களுக்குத் துணை செய்யும் ஸ்தாபனமாக மக்கள் அதைக் கருதிக் கொண்டு செல்லவேண்டும். அனுபவம் வாய்ந்த அதிகாரிகளால் தயாரிக்கப்பட்ட போலீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்டிலேகூட ஆராய்ந்து இதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, போலீஸ் ஸ்டேஷனிலுள்ள இத்தகைய நோக்கத்தை மாற்றிக்கொள்வது நல்லது என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

போலீஸ்காரர்கள் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களைக் கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கம்பெனியின்ட் கொடுத்தால் அதைக் கவனிப்பது இல்லை. இதிலிருந்து போலீஸ்காரர்கள் எவ்வளவு தவறாக நடந்து கொள்கிறார்கள் என்பது தெரியும். இது விஷயமாக எனக்கு நேரிடையாகக் கூட தெரியும். தேர்தல் நேரத்தில் பல பேர் அடிப்பட்டு உதைப்பட்டு, அதன் காரணமாக போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கம்பெனியின்ட் கொடுத்தார்கள். ஆனால் அதன் மேல் எத்தனிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.

குடிசைப் பகுதியில் இருப்பவர்களிடம் போலீஸ் அனுவசியமாக நடவடிக்கை எடுத்துத் துன்புறுத்துகிறார்கள். அவர்கள் இன்று வெளியே வருவதற்குக்கூட பயந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். இப்படி நிலைமை இருந்தால் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் எப்படி நிலைநிறுத்துவது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். தயவு செய்து முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மாதிரி நடக்காமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போலீஸ் இலாகா திறமையாக நடக்கவேண்டுமானால் பல பிரிவுகள் தனித்தனியே இயங்கவேண்டும். பொதுவாக, அமைச்சர்கள் பந்தோபஸ்து என்ற பெயரில் போலீஸ்காரர்கள் மணிக்கணக்காக

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1971 ஜூலை 19]

‘நிறுத்தி வைக்கப்படுகிறார்கள். நாமோ உரிய நேரத்தில் போகும் வழக்கம் கிடையாது. 8 மணிக்கு அமைச்சர் அந்த வழியாக வருகிறார் என்றால், அவர்களைப் பட்டினி பட்டாளங்கள் போல் நிறுத்தி வைத்து விடுகிறார்கள். ஆனால் அமைச்சர் 8 மணிக்கு வருவது இல்லை. அவர் வருகிறவரை அவர்கள் வெயிலில் நிற்க வேண்டியதுதான். இந்த மாதிரி நான் சொல்லும்போது அமைச்சர்களுக்கு பந்தோபஸ்து வேண்டுமென்று சொல்வார்கள். வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. இந்த பந்தோபஸ்து முறையை மாற்றி அமைக்கவேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீங்கள் இருக்கும்போது இப்படி இல்லையா, என்று கேட்கலாம். அது அல்ல சரியான பதில். நீண்ட நேரம் நிற்க வைப்பது என்பது அவர்களுடைய மற்ற வேலையைக் கெடுக்கிறது. ஆகவே, பந்தோபஸ்துக்கு, என்று தனியாக ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கருதிக்கொள்கிறேன். இதற்காக லா அண்டு ஆர்டர் போலீஸ்காரர்களை எடுக்கக்கூடாது. அப்படி எடுத்து விடுவதால் போலீஸ் ஸ்டேஷன்களில் ஆட்கள் இருப்பது இல்லை. அவர்கள் போலீஸ் வேலையையும் சரிவாச் செய்ய முடிவது இல்லை.

அதேபோன்று கூட்டங்கள் கூடுகிற நேரத்தில், அதற்கென்றும் லா-அண்டு-ஆர்டர் போலீஸ்காரர்களை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். தேர்தல் காலங்களில் ஒரு நாளைக்கு 8 கூட்டங்கள் 10 கூட்டங்கள் கூட ஒரு போலீஸ் வட்டத்தில் நடக்கின்றன. இரவு 12 மணி வரைகூட கூட்டங்கள் தேர்தல் காலங்களில் நடக்கின்றன. அதனால் போலீஸ்காரர்கள் யாரும் அந்த நேரங்களில் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இருப்பது இல்லை. ஆகவே, கூடியவரைக்கும் அமைச்சர் பந்தோபஸ்து, அரசியல் பொதுக்கூட்டங்களுக்கு பந்தோபஸ்து ஆகிய வற்றிற்குத் தனியாக ஆட்களைப் போடுவது வரவேற்கத்தக்கது என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கிரைம், டிராபிக் என்று பிரிவுகள் இருக்கின்றன. இப்போது டிராபிக் பிராப்ளம் அதிகமாக இருக்கிறது. நாளுக்கு நாள் ‘பேடல் கேஸ்கள்’ அதிகமாகின்றன. பல பேர் அங்கலினப் படுத்தப்படுகின்றனர். ஆகவே, இதை எல்லாம் ஆராய்ந்து பரிகாரம் தேடுவதற்கு டிராபிக் சப்-ஸ்டேஷன் போட்டு அதன் மூலம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போலீஸ்காரர்களுக்கு அதிக வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். பல பேருக்கு வீடுகள் கிடையாது. மாவட்டங்களில் இருக்கும் டிப்டி சூப்பிரண்டெண்டுகளுக்குக்கூட வீடுகள் கிடையாது. இதனால் அவர்கள் தனியார் வீடுகளில் வாடகைக்கு இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. இப்படி அவர்கள் தனியார் வீடுகளில், பணக்காரர்களின் வீடுகளில் இருப்பதால் அவர்களுக்கு சில சமயங்களில் தயவு காட்டவேண்டி வருகிறது. இதனால் சட்டம் ஒழுங்கு சரிபாக்கக் காக்கப்பட முடிவதில்லை. ஆகவே, உடனடியாக எல்லா ‘டாப்’ ஆபீசர்களுக்கும், போலீஸ் கான்ஸ்டபிள்களுக்கும்,

1971 ஜூலை 19] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

சுவார்ட்ஸ் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போடு மாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். முடிந்தவரை அவர்கள் பொதுமக்களோடு அதிகத் தொடர்பு கொள்ளாமல் இருந்தால், நடு நிலை வகித்து, பாரபட்சம் இல்லாமல் நடக்க முடியும் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கான்ஸ்டபிள் வீடுகளுக்குத் தனி எலெக்டிரிசிட் மீட்டர் போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் பல நாட்களாக விளக்கு இல்லாமல் இருந்தார்கள். இப்போது 10 மணி வரைதான் விளக்கு எரிக்கலாம் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் வீட்டில் இருக்கும் பையன்கள் மட்டும் படிக்க வேண்டாமா? ஆகவே அவர்கள் வீட்டிற்கு தனித்தனியாக எலெக்டிரிசிட் மீட்டர் போட்டுக் கொடுத்து, அந்த எலெக்டிரிசிட் பில்லை அவர்களே கட்டிக் கொள்ளும்படி செய்ய அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னையில் பல இடங்களில் கட்சி விருப்பு வெறுப்புகளின் பேரில் போலீஸ் நடவடிக்கை எடுக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நேரங்களில் அவர்கள் குற்றவாளிகள் யாரைப் பிடிக்கவேண்டுமோ அவர்களைப் பிடிக்காமல், அவர்கள் வீட்டில் இல்லாத நேரத்தில் அங்கே சென்று, அங்கே உள்ள பெண்களைத் துன்புறுத்தி ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துச் சென்று விடுகிறார்கள். அந்தப் பெண்களை லாக்-கப்பில் போட்டு, அவர்கள் வீட்டு ஆண்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அதோடு அவர்களை லாக்-அப் செய்வேன், அடிப்பேன், உதைப்பேன் என்று மிரட்டுகிறார்கள். இந்த நிலைமைகள் மாற்றப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போலீஸ்காரர்கள் நிராசையான முறையில் நடப்பார்களானால் சிறந்த முறையில் வழக்குகளுக்கு சாட்சி சொல்ல சாட்சிகள் வருவார்கள். ஆனால் இப்போது போலீஸ் வழக்கு என்றால் சாட்சிகள் வரப் பயன்படுகிறார்கள். நல்ல சாட்சிகள் வருவதில்லை. சில நேரங்களில் கட்டாயமாக போலீஸ்காரர்கள் “தே ப்ரோகியூர் தி விட்னசஸ்”. போலீஸ் நிலையத்திற்கு அடிக்கடி சென்று பழக்கப்பட்டவர்கள்தான் இதற்கு வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையில் மக்களைத் துன்புறுத்தி போலீஸ் இலாகா நடந்து கொண்டு இருக்கிறது.

ஜனநாயகப் பண்போடு நாம் குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடித்து, குற்றவாளிகள் என்று தெரிந்த பிறகுதான் தண்டனை கொடுக்க வேண்டும். அந்த எண்ணம் இனிமேலாவது வரவேண்டும்.

மதுரையில் ஒரு பஞ்சாயத்து தலைவரையே கைது செய்து விலங்கு போட்டு அழைத்துச் சென்று இருக்கிறார்கள். குற்றவாளிகள் என்று திருபிக்கப்பட்டபல்தான் தண்டனை கொடுக்கலாம். வழக்குகள் நடந்து கொண்டிருக்கும்போதே யார் குற்றவாளி என்று யார் வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம் என்ற நிலை

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1971 சூலை 19]

இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் முதலமைச்சர் ஒரு விழாவில் பேச வரும்போது, அங்கேயுள்ள கவுன்சிலர் நோட்டீஸ் அடித்துக் கொடுக்கிறார் இன்னுர்தான் குற்றவாளி என்று. இப்படிச் செய்தால் எப்படி சட்டம் ஒழுங்கு காப்பாற்றப்பட முடியும்? இப்படிப்பட்ட செயல்களைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மானியத்தின் மீது என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. துரைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின் முன் முதலமைச்சரால் வைக்கப்பட்டு இருக்கும் போலீஸ் மான்யத்தை வரவேற்று என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எந்த நாடாக இருந்தாலும், எந்தக் கட்சி ஆட்சியில் இருந்தாலும், எந்தச் சர்க்காராக இருந்தாலும், போலீஸ் இல்லாமல் ஒரு காரியமும் நடைபெறுது என்பதை நாம் எல்லோரும் உணர்ந்து இருக்கிறோம். ஒரு நாட்டிலே உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்கள் பாதுகாக்கப்படவும், அந்த சட்டத்திலிருந்து தவறாமல், வழுவாமல் மக்கள் பாதுகாக்கப்படவும், தவறு செய்பவர்கள் தண்டிக்கப்படவும் ஆகிய எல்லாவற்றிற்கு காரியங்களையும் கண்ணும் கருத்துமாகப் பார்த்து வரும் இலாகா, போலீஸ் இலாகாதான். போலீஸ் இலாகா இல்லாமல் எந்த நாளும் எந்த அரசும் இருக்க முடியாது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த போலீஸ் இலாகாவின் நிலைமையைப் பற்றி எல்லோரும் பல்வேறு முறையில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னாலே இருந்த நிலைமை, இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமைபற்றி எல்லோரும் பேசியிருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலே இருக்கிற போலீஸ்காரர்கள் மிகத் திறமை வாய்ந்தவர்கள். உலகத்திலேயே முதன்மையாக விளங்கும் லண்டன் மாநகர் போலீசுக்கு அடுத்த படி நம்முடைய போலீஸ் இலாகா இருக்கிறது. பல்வேறு குற்றங்களைக் கண்டுபிடித்து இருக்கிறார்கள். அது கண்டுபிடிக்காத குற்றங்களே இல்லை என்கிற அளவுக்கு ஆளும் கட்சியானாலும், எதிர்க்கட்சியானாலும், எல்லோரும் ஒட்டுமொத்தமாகப் பாராட்டுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இலாகாவை நாம் பெற்று இருக்கிறோம். அதிலும் குறிப்பாக, அந்த இலாகா நம்முடைய முதல் வரின் கையில் இருக்கிறது என்பதைக் கண்டு உள்ளபடியே நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

இந்த மான்யத்தில் பேசுவதற்கு அதிக நேரம் இல்லாத காரணத்தால் நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது, இந்த இலாகாவில் டி.எஸ்.பி. பதவிகளுக்காக சர்வீஸ் கமிஷன் குரூப்-2 தேர்வு மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். மொத்தமாக நம்முடைய மாநிலத்திற்கு 4 டி.எஸ்.பி.-க்கள் வேண்டுமென்றால், இங்கே இருக்கும் தமிழக சர்க்கார் ஒரு டி.எஸ்.பி.யைத் தான் தேர்ந்தெடுக்க முடியும். மற்ற 3 பதவிகளுக்கு மத்திய

1971 சூலை 19] [திரு. துரைமுருகன்]

சர்க்கார் ஆட்களைத் தரவேண்டும். இங்கே தமிழக போலீஸ் இலாகாவில் பணியாற்றுவதற்காக நாம் தேர்ந்தெடுப்பது ஒருவர் தான், மத்திய சர்க்கார் அனுப்புவது மூன்று என்ற அடிப்படையில் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கக்கூடாது.

அதுமட்டுமல்லாமல், அங்கேயிருந்து வருகிற ஏ.எஸ்.பி.யும் இங்கே இருக்கிற டி.எஸ்.பி.யும் ஒரே மதிப்பு உள்ளவர்கள் தாம்.

Section 142 states that the Government have laid down that the status of the Deputy Superintendent of Police is equal to that of the Assistant Superintendent of Police.

ஆகவே, இந்த இரண்டு பேரும் சமமானவர்கள்தான். ஆனாலும் டெல்லியில் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் ஏ.எஸ்.பி. நான்கு ஆண்டு காலத்தில் எஸ்.பி. ஆகிவிடுகிறார். இங்கே எடுக்கப்படும் டி.எஸ்.பி. 20 ஆண்டுகளாகியும் கூட உழைத்துப் பல கஷ்டங்களை அனுபவிக்கும் நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எஸ்.பி. ஆக வருவதற்குக் காலம் அனுமதிக்கவில்லை. 10, 20 ஆண்டுகள் வரை இவர்கள் கஷ்டப்படவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும். மத்தியில் கூட்டாட்சி, மாநிலத்தில் சுயாட்சி என்ற கோஷத்தைக் கிளப்பியிருக்கும் நேரத்தில், இந்த இரண்டு பேர்களும் 50 : 50 என்ற முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் 2 பேர்களையும், நாம் இரண்டு பேர்களையும் தேர்ந்தெடுப்பது என்று இருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்திக் கேட்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசியல் சட்டச் சிக்கல் இருக்கிறது என்று சொல்லலாம் அரசியல் சட்டம் திருத்தக் கூடாது என்பது ஒன்றுமில்லை. அப்படித் திருத்தியும், வாதாடியும், மூன்று அங்கே, ஒன்று இங்கே என்றிருப்பதை மாற்றி அங்கும் இரண்டு, இங்கும் இரண்டு என்ற நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முன்பு 'மெட்ரஸ் போலீஸ் சர்வீஸ்' என்று இருந்ததை, நாம் இன்றைய தினம் 'தமிழ்நாடு காவல் துறை' என்று மாற்றியிருக்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் அணிந்திருக்கும் பாட்ஜ் 'எம்.பி.எஸ்.' என்றுதான் இருக்கிறது. நாம் இன்றைக்கு போக்குவரத்துத் துறையில் 'டி.எம்.' என்று மாற்றியிருக்கிறோம். அதே வகையில் போலீஸ் துறையிலும் 'தமிழ்நாடு காவல் துறை' என்பதற்கு ஒப்பாக பாட்ஜ் அமையும் வகையில் திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழகக் காவல் துறை என்பதை அடையாளம் கண்டு கொள்ளும் வகையில் மாற்றம் செய்ய வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பழைய நடவடிக்கைகளையும் புரட்டிப் பார்த்தேன். எல்லாக் காரியங்களையும் போலீசார்களே செய்கிறார்கள். உதாரணமாக, சோட்டிலே மாடு போகிறது என்றால் அதைப் போலீசார்தான் வசட்ட வேண்டும். லா அண்ட் ஆர்டர் என்றால், அதையும் போலீசாரே செய்ய வேண்டும். மற்ற கேஸ்கள் போடுவதும் அவர்களே.

[திரு. துரைமுருகன்] [1971 சூலை 19]

பந்தோபஸ்து செய்து கொடுப்பதும் அவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தப் போலீஸ் இலாகாவைப் பிரித்துத் தந்தால், ஒவ்வொருவரும் ஒரு வேலையைச் செய்ய முடியும். உதாரணமாக, பந்தோபஸ்து என்றால் ஒரு பிரிவினர் செய்யலாம். லா அண்ட் ஆர்டரைப் பார்ப்பதற்கு ஒரு தனிப் பிரிவு; வீதியிலே ஓடும் ஆடு மாடுகளைப் பார்த்துக்கொள்ள இன்னொரு பிரிவு டிராபிக் பற்றி கவனம் செலுத்த வேறு பிரிவு என்று செய்தால் நலமாக இருக்கும். தனித்தனியாகப் பிரித்து விட்டால், ஒவ்வொரு துறையிலும் தனித்தனி ஆட்கள் இருப்பார்கள். மற்றத் துறையும் பாதிக்காது. அந்த நிலையை உருவாக்க வேண்டும்.

போலீசுக்குத் தாய் வீடு எங்கள் வேலூர். போலீசாரை உற்பத்தி செய்து அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்து நாட்டிலே நல்ல பெயரை வாங்குவதற்குக் காரணகேந்திரமாக இருப்பது எங்கள் வடாற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள வேலூர். ஆனால் அந்தப் பயிற்சிக் கூடங்கள், ஹாஸ்டல்கள் இவையெல்லாம் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கட்டப்பட்டவை, வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் கட்டப்பட்டவை. அவையெல்லாம் மிக்க வருந்தத்தக்க நிலையில் இருக்கின்றன. அவற்றை மாற்றி, நல்ல சுகாதாரமும், காற்றோட்டமும் உள்ள இடங்களாகச் செய்யவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தி, இந்தக் கோரிக்கையின் மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் போலீஸ் மானியத்தின் மீது எங்களுக்குக் கூற இத்தகைய சந்தர்ப்பத்தை வழங்கியதற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி இவற்றைப் பாதுகாக்கும் தமிழக அரசின் தனித் திறமையையும், நிலையையும் மற்ற மாநிலங்கள் எவ்வாறு புகழ்கின்றன, போற்றுகின்றன என்பதை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். இப்படிச் சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி இவை சிறப்பாக இருப்பதைக் காணச் சகியாமல், சிலர் குறை கூறுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி எவ்வாறு காக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெள்ளத் தெளிவாகப் பார்க்கவேண்டும். இன்றைக்கு போலீஸ் துறையினர் மேற்கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகள் காரணமாக, நக்சல்பாரிகளுடைய தொந்தரவு நம் மாநிலத்தில் இல்லை. அண்டை மாநிலங்களில் மக்கள் அச்சுறுத்தப்படுகிறார்கள், பயமுறுத்தப்படுகிறார்கள், இதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது அந்தந்த மாநிலங்களில் வாழும் மக்கள் அச்சப்படும் சூழ்நிலைகள் இருக்கின்றன. ஆனால், நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் பயமின்றி மக்கள் வாழும் தன்மையைப் பார்க்கிறோம். அதற்குப் பாதுகாப்பாக போலீசார் இயங்கி வருகிறார்கள். மக்கள் அந்த வகையில் சுபிட்சமாக வாழ்கிறார்கள். அந்த வகையில் நக்சல்பாரிகள் அடக்கப்படும் சூழ்நிலைகள் நம்

1971 சூலை 19] (திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

மாநிலத்தில் இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு சட்டத் தையும், ஒழுங்கையும் பாதுகாக்கும் சூழ்நிலைகளை உருவாக்கி, போலீஸ் துறை செய்து வரும் செயல்கள் பாராட்டப்படவேண்டியவை.

இந்த ஊர்க்காவல் படை தேசியப்படையாக இருக்கிறது. அது மக்கள் மத்தியில் தொண்டு ஆற்றுகிறது. ஆனாலும் அதை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்கிற எண்ணம் இருக்கிறது. புதிதாக மாற்றம் செய்தால்தான் சிறந்த தன்மையில் அது பணியாற்ற முடியும் என்பதைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நல்ல பணிகளைச் செய்யும் இந்த ஊர்க்காவல் படையை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று கோரும் அந்த நேரத்தில் ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். இதற்காக மத்திய சர்க்கார் சில மானியங்களைத் தருகிறார்கள். அப்படிச் செய்யும் மத்திய சர்க்கார் நம்முடைய மாநில சர்க்காருக்கு அப்படியொன்றும் அதிகமாக வழங்கிவிடுவதாகத் தெரியவில்லை. உத்தரப் பிரதேசம், பஞ்சாப் போன்ற மாநிலங்களில் இதை ஊக்குவிக்க மத்திய சர்க்கார் ஏராளமான மானியங்களை வழங்கியிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரோடு போராடி அதிகமான மானியத்தைப் பெற வேண்டும் என்று தங்கள் மூலம் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

போலீஸ் துறையிலேயே பல மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஸ்பெஷல் பிராஞ்ச், கிரிமினல் பிராஞ்ச் இந்த இரண்டு பிரிவிற்கும் ஒரே டி.ஐ.ஜி. தான் இருக்கிறார். அந்த நிலையை மாற்றி, ஸ்பெஷல் பிராஞ்சுக்கும், கிரிமினல் பிராஞ்சுக்கும் தனித் தனி டி.ஐ.ஜி.யைப் போட்டு அந்த வகையில் உருவாக்கினால் வேலைகள் விரைவில் இல்லாமல் நடக்கும்.

அதே அடிப்படையில் சிறந்த முறையில் பணியாற்றுகிற போலீஸ் நிர்வாகம் அதன் கீழ் உள்ள நாய்ப் படைப் பிரிவு எந்த அடிப்படையில் செயலாற்றுகிறது என்பதைச் சற்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். பொதுவாக, நமது போலீஸ் துறையின் கீழ் உள்ள நாய்ப் படைப் பிரிவு மிகச் சிறந்த முறையில் பணியாற்றி வருகிறது. ஆனால் இந்தப் பிரிவு சென்னை, மதுரை, கோவை போன்ற பகுதிகளில்தான் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. இது போதாது என்றே கருதுகிறேன். இது மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஆனால் இப்படி எல்லாத் துறைகளிலும் நல்லவர்களாகவும் வல்லுனர்களாகவும் பணியாற்றிக்கொண்டு வரும் நமது போலீஸ் துறையினர் ஒரே ஒரு விதத்தில்தான் சொத்தையாகவும் சோடையாகவும் இருந்து வருகின்றனர். அது எதுவென்றால் விளையாட்டுத் துறை என்பதை நான் சொல்லாமலேயே புரிந்துகொள்ளலாம். இந்த விஷயத்தில் மற்ற மற்ற மாநிலங்களைக்காட்டிலும் நமது

[திரு. வை. பாலசுந்தரம்] [1971 சூலை 19]

மாநிலப் போலீஸ் மிகவும் நின் தங்கியிருக்கிறது. ஏனோ தெரியவில்லை, இது விஷயத்தில் போதிய அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளப்படாமலேயே இருந்து வருகிறது. நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட வாழ்விற்குப் போதிய விளையாட்டுக்களும் பயிற்சிகளும் மிக மிக அவசியம். எனவே போலீஸ் துறையில் இதை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். 'கேம்ஸாக' இருந்தாலும் 'ட்ராக் ஈவெண்டாக' இருந்தாலும் நமது மாநிலத்திலிருந்து செல்லும் போலீஸ் துறையினர் எப்போதும் பின்தங்கியே இருக்கின்றார்கள் என்பதை ஆண்டுதோறும் பார்க்கிறோம். எனவே, போதிய அளவிற்கு புதிய முயற்சியை மேற்கொண்டு இத்துறையிலும் நமது போலீஸ் துறையினர் மற்ற மாநிலத்தவர்களுக்குச் சற்றும் பின் தங்கியவர்கள் இல்லை என்று உலகுக்கு எடுத்துக்காட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்படிச் சிறந்த முறையில் பணியாற்றி வரும் நமது போலீஸ் துறையினருக்கு மேலும் என்ன தேவையோ அவைகளையெல்லாம் செய்து தர வேண்டும் என்று போலீஸ் குழு கூட தன்னுடைய பரிந்துரைகளில் எடுத்துக் காண்பித்து இருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதையொட்டி இங்கிலாந்து நாட்டில் செயல்பட்டு வரும் 'ஸ்காட்லாண்டு யார்ட்' என்று சொல்லப்படும் போலீஸ் பிரிவினர்குச் சரிசமமாக செயலாற்றிப் பெயரும் புகழும் பெற்றுள்ள நமது போலீஸ் துறையை மேலும் மேலும் ஊக்குவிப்பதற்கு ஆவன செய்ய சர்க்கார் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி இரண்டொரு கருத்துக்கள் மட்டும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் இடைக்கழி நாடு என்று ஒரு பகுதியிருக்கிறது. இப்பகுதிக்கு ஒரு தனிக் காவல் நிலையம் வேண்டும் என்று மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு இந்தப் போலீஸ் மானியத்தை மனமார வாழ்த்தி வரவேற்று, உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். முத்தையா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான போலீஸ் துறையின் மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இதில் உள்ள முக்கியமான குறை என்னவென்றால் போலீஸ் துறையில் உள்ளவர்களுக்கு சாதாரண ஆரம்பப்பள்ளி ஆசிரியர்களுடைய சம்பளம் கூட கொடுக்கப்படவில்லை. இது கவனிக்கப்படவேண்டிய ஒன்றாகும்.

அடுத்தபடியாக, சம்பளக் குறைவு அறிக்கையைப் பார்க்கும் போது முன்பெல்லாம் டி.எஸ்.பி. யாக வருவதற்கு எஸ்.ஐ. களிலிருந்து பதவி உயர்வு மூலம் அப் பதவியில் அமர்த்தப்

1971 சூலை 19]

[திரு. எம். முத்தையா]

பட்டார்கள். தற்சமயம் அவர்கள் ஐ.பி.எஸ். பாஸ் பண்ணினால் தான் டி.எஸ்.பி.-யாக வரலாம் என்று அறிக்கையிலிருப்பதால் பெரும்பாலும் பின்தங்கிய அரிசன வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். எஸ்.ஐ.-ஆக இருப்பவர்கள் அவர்கள் தங்களுடைய அன்றாட அலுவல்கள் சம்பந்தமான பொறுப்புக் களையும் மேலும் குடும்பப் பொறுப்புகளையும் கவனித்துவிட்டு ஐ.பி.எஸ். பட்டம் பெறுவதற்கான படிப்பைக் கவனிக்க அவர்களுக்கு நேரம் இல்லாது போய்விடுகிறது. எனவே அவர்கள் பழைய முறையிலேயே பிரமோஷன் பெற வேண்டும் என்பதற்கான வாய்ப்பினை அளித்தால் நன்றாக இருக்கும். அப்படியில்லை யென்றால் பின்தங்கிய வகுப்பினர்கள் இப்படிப்பட்ட படிப்பில் ஐ.பி.எஸ். தேற முடியாது போய்விடுவார்கள். எனவே முன்பிருந்தது போலவே எஸ்.ஐ.களுக்குப் பதவி உயர்வு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இப்போதுள்ள நிலைமையில் ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷனுடைய ஜூரியட்டிஷன் என்று சொல்லப்படும் அந்தச் சரகத்தைச் சார்ந்த கிராமங்கள், அடுத்துள்ள போலீஸ் ஸ்டேஷனைத் தாண்டிப் பரவியிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட கிராமங்களுக்கு இந்த போலீஸ் ஸ்டேஷனுடைய எல்லையைக் கடந்து செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஒரு போலீஸ் சரகத்தைச் சார்ந்த கிராமங்கள் அடுத்துள்ள போலீஸ் சரகத்தை ஊடுருவிச் செல்லும் நிலைமையில் இல்லாமல் அந்தந்த போலீஸ் சரகத்தை ஒட்டியே இருக்கும்படியாக அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கிராமப்புறங்களிலுள்ள போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்கான எஸ்.ஐ.களுக்குக் கண்டிப்பாக குடியிருப்புகள் அமைத்துத் தரப்பட வேண்டும். ஏன் என்றால் கிராமப்புறங்களிலுள்ள போலீஸ் ஸ்டேஷன்களில் அரிசன வகுப்பைச் சார்ந்த ஒருவர் எஸ்.ஐ.-ஆக நியமிக்கப்பட்டால் கிராமத்தில் அவருக்கு யாரும் வீடு கொடுக்க முன்வருவது இல்லை. என்னுடைய தொகுதியில் எப்போதுவென்றான் என்ற ஊரில் ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. அங்கே அரிசன எஸ்.ஐ. நியமிக்கப்பட்டால் கிராமத்தில் அவருக்கு யாரும் வீடு கொடுக்க முன்வருவது இல்லை. எனவே அவர் பெரும்பாலும் தூத்துக்குடி அல்லது எட்டையபுரத்தில் குடியிருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே தான் கிராமாந்திர போலீஸ் ஸ்டேஷன் எஸ்.ஐ.களுக்கு கண்டிப்பாக க்வார்ட்டர்ஸ் கட்டிக்கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அல்லது அரிசன சமுதாயத்தைச் சார்ந்த எஸ்.ஐ.களை பெரிய நகரங்களிலேயே நியமிக்க வேண்டுமெயல்லாது கிராமப்புறங்களில் உள்ள போலீஸ் ஸ்டேஷன்களில் போடாமல் இருக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்கு ஜீப் இல்லாவிட்டாலும் தற்காலிகமாக ஒரு மோட்டார் வசதியாவது அவசியம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏன் என்றால் பல

[திரு. எம். முத்தையா]

[1971 சூலை 19]

சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களுடைய கிராமங்கள் 10 அல்லது 15 மைல் தொலைவில் கூட இருக்கின்றன. திடீரென்று அப்படிப்பட்ட கிராமத்திற்குப் போகவேண்டும் என்றால் முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே இதைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மான்யக் கோரிக்கையின் மீது பேசும் வாய்ப்பினை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE : Hon. Speaker, Sir, in pursuance of the cut motions given on behalf of my party, I wish to say a few words. At the very outset, I want to say that the Police Department has certain advantages as well as certain disadvantages. As regards advantages, whenever we level charges against the Department and point out its acts of omission and commission, it so happens invariably both before 1967 and after 1967 that they are always taken as an attack on the ruling party, on the Chief Minister or the Home Minister and they start answering the points raised by us. I request that this habit be dropped.

I want the Chief Minister or the Home Minister to examine the points made by us and see whether justice is done irrespective of the fact whether we try to hurt people or not. That is one aspect of the matter. As regards the disadvantages, whenever there is a police firing, we in the Opposition have got the habit of criticising the ruling party and saying that the police firing could have been avoided. This has been the practice both before 1967 and after 1967. Before 1967 we saw several posters saying—

கூலி உயர்வினைக் கேட்டான் அத்தான்

குண்டடிப்பட்டுச் செத்தான்.

Now also the same posters are pasted. In the recent elections also we saw the same posters. I am trying to make an impartial observation. My point is that the question of police firing—irrespective of the parties involved—must be viewed on merits and both the ruling party and the Opposition Parties must put an end to frequent reference to the Police Department in regard to this matter. There should be a moratorium on that. To day it may be the Ruling Party and tomorrow it may be the Opposition Party and so only cases where the Police have acted in excess must be taken into account. This is another aspect of the matter.

Among the several cut motions we have given notice of, one of them related to the provision of more facilities and amenities to the police force. Another cut motion specifically refers to non-interference by the politicians. We do not want politicians to interfere in the police administration and we want to take a clear-cut stand in regard to this matter. Now I want to dilate on this aspect of the matter.

1971 சூலை 19]

[Dr. H. V. HANDE]

We find there is a feeling among the public that there is mis-carriage in administration and orders are wrongly passed. In the good old days in used to be said in the United Kingdom that the Food Ministry was the grave-yard of brilliant men. I would like to say that the post of Commissioner of Police, Madras City had let down several brilliant officers. In 1967, after the elections an order was passed by the Chief Minister that the particular officer manning that post should be removed or must be transferred. Another person was posted. The Chief Minister might argue as he pointed out in the case of Inspector-General of Police (when pointed out by Thirumathi Anandanayaki) that it was all a matter of administrative exigency. In 1967, after the elections, the Commissioner of Police was changed. In 1971, after the elections, the Commissioner of Police was changed. These are indisputable facts. Why is it they were changed? I am sure the Hon. Chief Minister will explain the circumstances under which the Commissioner of Police was changed. The fear outside is that these officers went against the rulings, wishes and mandates of the ruling party and they took an impartial attitude and that is why they were changed.

Just before the recent elections, in the year 1971, the Commissioner of Police convened a conference of leaders of political parties. All of us went and we ventilated our grievances to the Police Commissioner and we began to think at least here was a police officer who listened to us and who took an impartial attitude—never mind whether he heeded to what all we said and did what all we told him—but he listened patiently to what all we said. That officer was transferred after the elections. The circumstances under which he was transferred might be made known to us. The feeling outside in the police stations is when this is the fate of the Commissioner of Police, nothing should be done against the ruling party. There is a feeling in administration that if the ruling party is pleased, one could get away with anything.

Let me take my own constituency. In this very House, three months ago, I had mentioned certain bitter things. I have once again to repeat in a grave and painful manner that the situation is far from satisfactory. We have the G-1 and G-2 police stations. There are always a number of cases. But even bailable cases are sent for remand. If there is interference by local member of the ruling party, there is a saving of the whole thing. I can quote in this connection a particular paragraph, which would have definitely been written after experience in police administration. On page 212 paragraph 56 it is said as follows : (the Communist Party Member also quoted it).

“ The problem arises in this way. The dividing line between intervention and intercession is conceptually clear, but not always clear in practice. Intercession can easily become improper pressure where the interceder has the ear of Ministers,

[Dr. H. V. Hande]

[1971 சூலை 19]

or at least the ear of someone who has the ear of Ministers". This must have been written only after some investigation. They go on :—

"In a situation of this kind, the officer concerned is always placed in a dilemma. Intercessions of this kind always become known not only to the parties who are adversely affected, but the rival political factions in the local area."

My whole constituency is ridden with this problem. If this is the position in a constituency wherein the M.L.A. does not belong to the ruling party, what will be the position in a constituency wherein the M.L.A. belongs to the ruling party? As the lady member Thirumathi Anandanayaki pointed out, persons charged for bailable offences are remanded to custody. When persons come to police stations and request bail, it should be granted, for bailable offences. But for these petty offences, bail is not immediately granted. The man is remanded to custody. The bail papers do not come to the office of the Commissioner of Police in time. When the Deputy Commissioner begins to examine the case, the papers do not come in time with the result the concerned police station has to be again contacted and papers obtained and bail given. In the meantime three or four days elapse and the poor man has to be remanded to custody all the time, when in fact it is only a bailable offence. Bail papers should be sent to the Office of the Commissioner of Police that day itself. This rule should be there and enforced strictly. The concerned person should not be remanded to custody unnecessarily.

What happens to the poor persons? They are exposed to sunlight. I would request the Hon. Chief Minister to go himself incognito or depute some officer incognito to find out the conditions of these persons, the dingy atmosphere in which they are kept. What is happening when the Deputy Commissioner examines the cases between 12-30 and 1-30? Let these things be examined and let the Hon. Minister know how things are going on. Then he will be satisfied what I say has some significance.

I want to tell again something about my constituency. It has ten divisions. 33, 34 and 35 comprise the Choolai area. I come to understand that the Police Officer concerned was transferred to Adayar (J1 or J2). But then after some time the same police officer had been transferred back. That is the information I have got. I would request the Hon. Minister to examine this. Ruling party members are able to have their say.

A particular jeep, belonging to the police department, (I have got the number of the jeep, I shall tell it after some time) is always standing between 8. a.m. and 10-30 a.m. before the house of an important ruling party member. This is the information I have and this has come in papers also. I want the Hon. Minister to find out how much pressure is being brought by the

1971 சூலை 19]

[Dr. H. V. Hande]

ruling party members on the administration. This particular person is an influential member and his house is in division 34. This jeep stands there for nearly two hours in the morning and this jeep belongs to the Assistant Commissioner of Police. I want this particular point to be clarified. On account of that we are given trouble.

Persons having sympathy with the Opposition are driven from pillar to post. They are put in the lock up, bail is not granted to them. These people go about the houses and threaten the ladies asking their sons to withdraw their activities with Congress or Swantantra parties. I shall cite one particular instance. I got into touch with the Deputy Commissioner on telephone over an incident. He got in touch with the concerned Police Sub-Inspector on phone and I was fed with some reply. That is the information which I had already fed him with. Immediately when I phone to the Police Station, after two minutes, I was told that the Inspector was not present.

“ நான் இல்லை என்று சொல்லச் சொன்னேன் என்று சொல்லு ”

That is the reply I get. With all the persuasiveness at my command I request Government to examine all these things in the Police administration should we not be given proper hearing whenever we want to complain something genuinely? I now got the number of the Police Jeep. It is MSM 8041. Daily it is waiting between 8.00 a.m. and 10-30 a.m. before the house of the ruling party member. This point may be given proper consideration and examined.

There is another point. The Hon. Minister for Harijan Welfare is also here. She knows the place. Regular robbery is going on in my constituency in a particular place. The persons affected belong mostly to B and C Mills. In division No. 34, just below the railway line, there is some sort of under-bridge and whenever persons pass along that place, they are robbed. Innocent people are victimised. They are all persons working in B and C Mills factory. But these complaints I have got in my hand. I want the Hon. Chief Minister to examine this matter also. This is a very important matter.

Then, Sir, finally I just want to say one or two things and I am done with. With regard to the recruitment policy that the Government has now brought forward, I am afraid, it is beset with certain dangers. The recruitment policy may be a backdoor method of bringing in party sympathisers. That is the feeling and that should be completely put an end to. The Hon. Chief Minister must give a categorical statement in this House that whatever happens, he will see to it that proper service commission methods are adopted and proper methods of selection will take place.

There is also another mess in this. It unleashes a great deal of discontentment among the present constables at the lower level. They are expecting promotions. But we are bringing in another

[Dr. H. V. Hande]

[1971 சூலை 19]

set of persons who are supposed to be higher over and above these lower constables. The constables at lower level will be discontented thereby. A large number of them have put in a number of years of service. I demand serious re-consideration of this recruitment policy by promoting the senior persons among the present constabulary into First Grade Constables and give opportunities to youngsters also, so that discontentment will not be there. If any further proof is required, I am prepared to give it to the Chief Minister.

In fact I would request the Hon. Chief Minister to convene a sort of a get-together in his room. I am prepared to come. I am prepared to bring all the persons concerned. We are prepared to give evidence about the nefarious activities that were going on in the station, so that he can also bring the Inspector of Police or any one to come there. We are prepared to discuss the whole thing and give evidence before the Chief Minister. At least in my area let there be an impartial method of treatment of persons, irrespective of whether they belong to the ruling or the opposition party. If this guarantee is given to me, I have nothing to grumble or worry. Otherwise, it is impossible for me to carry on my functions.

Every day I am being pestered by this sort of partisan attitude and all these things. I would request, therefore, that immediately the details must be called for and proper action must be taken, so that proper things are done in my constituency.

With these words and once again expressing the hope that the cut motions—a number of cut motions we have given—will all be taken into consideration and suitable answers will be given by the Chief Minister, I resume my seat.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் சார், இன்று விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிற போலீஸ் மானியம் மிக முக்கியமானது என்றாலும் அதில் பேசுவதில் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும் என்பதை தாங்கள் அறிவிக்கிறீர்கள். இந்த அடிப்படையில் எங்கள் கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். நாங்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய வெட்டுப் பிரேரணை பிரதானமாக காவல் துறை நிர்வாகத்தில் அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களோ, வெளியார்களோ தலையிடக்கூடாது என்பதுதான். இந்த விஷயத்தைப்பற்றி பல உறுப்பினர்கள் பல கோணங்களில் இருந்து தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிற காரணத்தினால், போலீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் பல யோசனைகளும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் அதுபற்றி நான் அதிகமாகப் பேச விரும்பவில்லை.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

போலீஸ் கமிஷன் 1969-ஆம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 20-ஆம் தேதி அன்று திரு. ஆர். ஏ. கோபாலசாமி அவர்கள் தலைமையில் அமைக்கப்பட்டு, அவர்களும் வெகு சீக்கிரத்தில் ரிப்போர்ட்

1971 சூலை 19] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது பாராட்டத்தக்க செய்தியாகும். அந்தக் கமிஷனில் நல்ல அரசியல் அனுபவம் பெற்ற திரு. ம. பொ. சி. அவர்களும், கிரிமினல் வழக்குகளில் நல்ல தேர்ச்சி உள்ள திரு. கோவிந்தசாமிநாதன் அவர்களும் இருந்திருக்கிற காரணத்தினால் அந்த ரிப்போர்ட்டில் அடங்கியுள்ள நல்ல அம்சங்களைப்பற்றி இந்தச் சபையும் தன் கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்புக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். இந்தக் கூட்டத் தொடரில் அதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்படவில்லை என்றாலும் அடுத்த தொடரிலாவது அதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும். இந்தச் சபையின் கருத்தையும் அறிந்து எந்த எந்த சிபார்சுகளை அமுல்படுத்தவேண்டும் என்பதை அரசு முடிவு செய்யவேண்டும். அதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதாக முதன்முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நமக்குக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய விளக்கத்தில் சில சிபார்சுகளை அமல் நடத்தியிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக சம்பள விஷயமாக கமிஷன் சொல்லியிருக்கக்கூடிய விஷயத்தை அமல்படுத்தியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நான் அறிந்த வரையில் அந்த சம்பளக் கமிஷன் அடிப்படையில் போலீசார் களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டிய பணம் இன்னமும் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்பதுதான். ஆகவே துரிதமாக அவர்களுக்கு அந்தச் சம்பளம் கிடைக்கும்படிச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவது சிபாரிசு, புதியதாக ஆயிரம் போலீஸ்காரர்கள் சேர்க்கப்படும் என்பதாகும். இம்மாதிரி புதியதாக போலீஸ் துறையில் ஆட்களைச் சேர்க்கும்போது பலவிதமான சந்தேகங்களுக்கு இடமில்லாமல் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாகவே ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுக்க ஆவன செய்யவேண்டும்.

மூன்றாவதாக, 60 போலீஸ் சர்க்களை ஏற்படுத்தப்போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்த எந்த இடங்களில் ஏற்படுத்த இருக்கிறார்கள் என்கிற விவரத்தை அளித்தால் உதவியாக இருக்கும்.

நான்காவது சிபாரிசாக—பல உறுப்பினர்களும் வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்திருக்கிறார்கள்—அவர்களுக்கு எல்லாம் மோட்டார் சைக்கிளும், மோட்டார் காரும் வழங்கப்படவேண்டுமென்று எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, அதுவும் அமல்படுத்தப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தச் சிபார்சுகளை அமல்படுத்துவதோடு, மற்ற எந்த எந்தச் சிபார்சுகளை அமல்படுத்தவேண்டும் என்பதுபற்றி இந்தச் சபையின் கருத்தையும் தெரிந்துகொண்டு, போலீஸ் அதிகாரிகளின் கருத்தையும் தெரிந்துகொண்டு அமல்படுத்தவேண்டும் என்பதாக நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 சூலை 19]

என்னுடைய ஆலோசனை என்னவென்றால் இன்றைக்கு ஸ்பெஷல் ஆர்ம்டு போலீஸ் இருக்கிறது. போலீஸ் கான்ஸ்டபிள் களும் இருக்கிறார்கள். ஸ்பெஷல் ஆர்ம்டு போலீஸில் பத்தாயிரம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் சாதாரண போலீஸ் இருபதாயிரத்திற்கும் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட சாதாரண போலீஸில் பாதி ஸ்பெஷல் ஆர்ம்டு போலீஸ் இருக்கிறது. இதற்கும் அப்பாற்பட்டு மலபார் ஸ்பெஷல் போலீஸ் என்று இரண்டு மூன்று பட்டாலியன்ஸ் வைத்திருக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன என்று தெரியவில்லை. எவ்வளவு பட்டாலியன்ஸ் இருக்கின்றன என்கிற விவரம் தெரியவில்லை. ஆனால் அமைச்சர் குறிப்பில் இரண்டாவது, மூன்றாவதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் மலபார் ஸ்பெஷல் போலீஸ் என்பது There is a special odium attached to the Malabar Special Police என்பதாகத்தான் இருக்கிறது. 1946-ம் வருஷம் பொன்மலை என்பதாகத்தான் இருக்கிறது. 1946-ம் வருஷம் பொன்மலை வேலைநிறுத்தத்தின்போது இதே மலபார் ஸ்பெஷல் போலீஸ்தான் ராஜி, ராமச்சந்திரன், தங்கவேலு முதலிய ஐந்து பேர்களை துப்பாக்கிச் சூடு நடத்திக் கொன்றிருக்கிறார்கள். இதுபோல ஓடியும் இருக்கக்கூடிய—மலபார் ஸ்பெஷல் போலீஸையே கலைத்து விட்டு ஸ்பெஷல் ஆர்ம்டு போலீசோடு சேர்த்துவிடலாம் என்பது என் கருத்து.

அடுத்து, போலீஸ் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மொய்தீன் சொன்னார்களே, அதைத்தான் அப்ரூவ் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. கொஞ்சம் நேரமானாலும் இரண்டு நிமிஷத்தில் ஒரு கருத்தைச் சொல்லிவிடுகிறேன். வெள்ளையர் காலத்தில் இருந்தே மிக விரைவாகவும் திறமையாகவும் செயல்படக் கூடிய வகையில் முசிப்ரினோடு கொண்டு வரப்பட்ட இலாகாக்கள் என்றால் போலீஸ் இலாக்காவும், ஜெயில் இலாக்காவும் தான். அதே திறமை, விரைவு, முசிப்ரின் இன்றைக்கும் இருக்கிறது. பாராட்டத்தான் வேண்டும்.

1962-ஆம் வருஷம் சீன ஆக்கிரமிப்பு எற்பட்டபோது 7 மணியில் இருந்து பத்து மணிக்குள்ளாக ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட கம்யூனிஸ்டுகளை அதனால்தான் கைது செய்ய முடிந்தது. அதே போல ஆகஸ்டு 9-ஆம் தேதி ஊர்வலமாகச் சென்று 15-ஆம் தேதி ஒருசில பண்ணைகளில் இறங்கப்போவதாக அறிவித்தவுடன் 12 ஆயிரத்துக்கும் அதிகமான பேர்களை 7-ஆம் தேதியன்றே கைது செய்ய முடிந்தது. வேறு எந்த வேலையாக இருந்தாலும்—தேர்தலையே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், வேறு எந்த இலாக்கா வினாலும் இந்தப் போலீஸ் இலாக்காவைப்போல இவ்வளவு திறமையாகச் செயல்பாற்றியிருக்க முடியாது. நாடாளுமன்றம் நடக்கிறது, சட்டமன்றம் நடக்கிறது என்றால் போலீஸ்காரர்களை வாட்ச் அண்டு வார்டு ப்யூடியில் போடுகிறபோதுதான் இந்தச் சபைகளின் நடவடிக்கை முறையாக நடக்கிறது. அவர்களிடம்

1971 சூலை 19] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இருக்கும் இந்த டிசிப்ளினே நான் குறை சொல்லவில்லை. ஆனால் அவர்களுக்கு நாம் எந்தமாதிரியான காரியத்தைக் கொடுக்கிறோம், எந்தமாதிரியான அரசியலைக் கொடுக்கிறோம், எந்தமாதிரியாக நடக்கவேண்டுமென்பதாக ஆணையிடுகிறோம் என்பதுதான் பிரதானமானது.

ஆகவே, இந்த இலாகா அன்றைக்குத் திறமையாக இருந்தது மாதிரி, இன்றைக்கும் திறமையாகத்தான் இருக்கிறதென்பதைத் தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன். அதற்கு வேண்டுமானால் ஓரிரு உதாரணங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சமீபத்தில் நான் மதுரைக்குச் சென்றிருந்தேன். இம்மாதம் 7-ஆம் தேதி என்று நினைக்கிறேன். இம்மாதம் 6-ஆம் தேதியன்று ஜெய்ஹிந்த்புரம், எம். கே. புரம் என்ற இடத்தில் இரு சாராருக்குள் ஒரு ஜாதிச் சண்டை ஏற்பட்டு, அதில் ஒரு ஜாதியைச் சேர்ந்த ஒருவர் இறந்துவிட்டார். இறந்து போனவருடைய ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் சேர்ந்து கொண்டு வந்து, அடுத்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்களைத் தாக்கிறார்கள். நான் பக்கத்தில் கொஞ்ச தூரத்தில் இருந்தேன். போலீஸுக்குத் தகவல் கொடுத்து ஒரு லாரி நிறைய போலீஸ் வந்தது. அவர்களால் சமாளிக்க முடியாததால், கடைசியில் ஸ்பெஷல் ஆர்ட்டு போலீஸ் வந்து பிஸ்டல் பாயிண்ட்டில்தான் அந்தக் கூட்டத்தினரை பணிய வைத்தார்கள். இப்படியாக போலீசார் சிறந்த முறையில் பணியாற்றுகிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

அடுத்தபடியாக ஒரு விஷயம். எந்தப் போலீஸ் நடவடிக்கை யிலிருந்து உயிர்ச்சேதம் ஏற்பட்டாலும் அதற்கு ஜாடிஷியல் என்குயரி வேண்டும். ஜாடிஷியல் என்குயரி வைத்தால்தான் நல்லது. மதுரை மாவட்டத்தில் ஒரு ஜாதிச் சண்டை ஏற்பட்டு, ஒருவர் இறந்ததால் அவருடைய பிணத்தை எடுத்துக்கொண்டு போனார்கள். லாரி நிறைய போலீஸ் வந்து சுட்டார்கள். அதற்கு ஒரு நிதி விசாரணை போட்டிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். ரெவின்யூ போர்டு மெம்பரைப் போட்டால் போதாது. நான் இந்த அரசுக்குச் சொல்லிக்கொள்வதெல்லாம் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைத் தடுக்க வேண்டும் என்பதுதான். அப்படித் தவிர்க்க முடியாத நிலையில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்து, அதன் காரணமாக உயிர்ச்சேதம் ஏற்பட்டால் அதற்கு சண்டிப்பாக ஜாடிஷியல் என்குயரி போட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் மக்கள் மத்தியில் ஒரு நல்ல பெயர் எடுக்க முடியும், மக்களின் அதிருப்தியைப் போக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, போலீசார் எப்படி அத்துமீறி காரியங்களைச் செய்கிறார்கள் என்பதற்கு ஓர் உதாரணம். அண்மையில் நில மீட்சிப் போராட்டம் நடந்தபோது யார் யார் அந்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபடப்போகிறார்கள் என்கிற விவரத்தை

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 சூலை 19]

நான் சார்ந்திருக்கிற கம்யூனிஸ்ட் கட்சி முதலிலேயே தெரியப் படுத்திவிட்டது. அந்தப் போராட்டத்திற்குச் சம்பந்தம் இல்லாதவர்கள் எல்லாம் கைது செய்யப்பட்டார்கள். ஆளுரான் சர்க்கரை ஆலையில் வேலை செய்கிற ஆறு பேரைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள். ஆலையில் ஆறு நாட்கள் அல்லது பத்து நாட்கள் அல்லது பதினைந்து நாட்களுக்கு மேல் வீவு இருக்காது. அப்படி 15 நாட்களுக்கு மேல் போனால் அவனுக்கு வேலை போய்விடும். இந்த நிலையில் அந்த ஆலையில் ஆறு பேரைக் கைது செய்தார்கள். தாரங்கதாரா ஆலையில் ஒருவர் கைது செய்யப்பட்டதால் அவர் 15 நாட்களுக்கு மேல் ஆப்சென்ட் ஆனார் என்று காரணம் காட்டி அவருக்கு வேலை போய்விட்டது.

அதுமட்டுமல்ல, மோகன் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு என்.ஜி.ஓ. அவருக்கும் எனக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. போலீஸார் என்னைக் கைது செய்கிறபோது, அவரையும் கைது செய்துவிட்டார்கள். நான் இரவு 10 மணிக்கு கூட்டத்தை முடித்துக்கொண்டு வந்தேன். அப்போது என்னைக் கைது செய்தார்கள். என்னைக் கைது செய்யும்போது அவரையும் கைது செய்துவிட்டார்கள். பிறகு அவர் வெளியில் வந்தார். இந்த விஷயம் ஐ.ஜி. அவர்களுக்குப் போகிறபோது, 'இரவு 2½ மணிக்கு கைது செய்யப்பட்டார்கள்' என்கிறமாதிரி போகிறது. இரவு 2½ மணி என்றால் ஏதோ சதி நடத்துவதாக ஒரு சந்தேகம் எழலாம் அல்லவா? பத்து மணிக்கு கைது செய்தவர்களை இரவு 2½ மணிக்குக் கைது செய்ததாகத் தவறான முறையில் தகவல்களைக் கொடுக்கிறார்கள். இதை செக்கப் பண்ண வேண்டும். இப்படி மேலதிகாரிகளுக்கு தவறான இம்பிரஷனை ஏற்படுத்தக்கூடாது. இந்தமாதிரி விஷயங்கள் எல்லாம் வருகிறபோது, உண்மை தெரிந்த எங்களைப் போன்றவர்களுக்கெல்லாம் இதுமாதிரி சிரமம் ஏற்படுகிறது.

இன்னொரு விஷயம், 1949-ஆம் வருஷத்தில் யாராவது கம்யூனிஸ்ட் என்று சொல்லிவிட்டால் உடனே கைது செய்து விடுவார்கள். அதேபோலத்தான் இன்றைக்கு நக்சலைட் என்றால் உடனே கைது செய்துவிடுவார்கள். ஆனால் நக்சலைட் என்று பெயர் வைத்து பல பேர்களை சிரமத்திற்கு உள்ளாக்குகிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, போலீஸுக்கு இப்போது அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். பெரிய தவறு இதில் இருப்பதாக நினைக்கவில்லை. 1966-67-லே பத்து கோடி ரூபாய்தான் இதற்கு இருந்தது. இப்போது 18 கோடி ரூபாய் என்ற அளவில் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இந்தத் துறையில் ஆட்களும் அதிகம், வேலையும் அதிகம், இன்னும் விஞ்ஞானரீதியில் பல காரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

"அடுத்தபடியாக, ரயில்வே போலீசாருக்கும் உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்மை நம்பி அவர்கள் ரயில்வேயில் வேலை செய்கிறார்கள். ரயில்வே போலீஸுக்கு

1971 சூலை 19] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

மத்திய அரசு 15 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏன் மத்திய அரசு இதைக் கொடுக்கக்கூடாது. இதைப்பற்றி நான் ஒரு தடவை கேள்விபோட்டபோது, அமைச்சர் அவர்கள், 'இது மத்திய அரசின் பொறுப்பு' என்று சொல்லி விட்டார்கள். அவர்களுக்கும் நாம் உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் இரண்டொரு விஷயங்களைச் சொல்லலாம் என்றிருக்கிறேன். அதிகமாகச் சொல்லாமல் சுருக்கமாகவே சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது போலீஸ் இலாக்காவிலிருந்து ஃபயர் சர்வீஸ் தனியாகச் செயல்படுகிறார்கள். அவர்களைப் பற்றி ஒரு குறிப்பு வந்திருக்கிறது. 4,447 கால்கள் வந்தன.

'Of this, 3,922 calls relate to actual fire. There were 30 instances of serious fires. The estimated value of property lost or damaged by fire in 1970 is Rs. 70.11 lakhs. The estimated value of property saved from destruction is Rs. 903.23 lakhs.'

இது ஒரு பெரிய சாதனை. அப்பேர்ப்பட்ட இந்த இலாகாவுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமான கவனம் செலுத்தி, அவர்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்த வேண்டும். வேலை முறைகளில் அதிகமான கவனம் செலுத்த வேண்டும். இப்பொழுது கவனக் குறைவு இருக்கிறது. அவர்களுடைய குறைகள் எல்லாம் நீக்கப்பட வேண்டும். அவர்களுடைய உடைக்கு 'டோய் அலவன்ஸ்' 3 ரூபாய்தான் கொடுக்கிறார்கள். போலீஸுக்கு 7 ரூபாய் தருகிறார்கள். இப்படியாக சில பாக்டுபாடுகள் இருக்கின்றன. இதிலே அதிகமான கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 'ஹோம்-கார்ட்ஸ்' பற்றியது. அதற்கு டி.ஐ.ஜி. அந்தஸ்தில் ஒருவர் தலைவராக இருக்கிறார். நான்-அபிஷியலாக இருப்பவர்கள் ஜனங்களை மேய்க்கிற அதிகாரங்களையெல்லாம் செய்கிறார்கள். எவ்வளவோ விஷயங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை.

நாம் இன்றைக்குக் காவல் துறையினருக்கு வீடு கட்டுவதற்காக 83 லட்சம் ரூபாய் வரையில் நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறோம். மத்திய அரசை 70 லட்சம் ரூபாய் தரும்படிக் கேட்டிருக்கிறோம். கண்டிப்பாக மத்திய அரசிடமிருந்து அந்தத் தொகையைக் கேட்டுப் பெறவேண்டும்.

மதுரை, இராமநாதபுரம் போன்ற இடங்களில் வீடுகளைக் கட்டும்போது மற்றொன்றையும் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்தப் பகுதிகளில் நிரந்தரமாக தண்ணீர் தட்டுப்பாடு இருந்து வருகிறது. போலீஸ்காரர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும்போது, குடிதண்ணீர் வசதியையும், மற்ற வசதிகளையும் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 ஜூலை 19]

அடுத்து, 'கொச்சின் ஹவுஸ்' போன்ற போலீஸ் லைன்களில் கடந்த ஏப்ரல் மாதம் மின்சாரம் தடைப்பட்டுப்போய் ஒரே இருளாக இருந்தது. சரியானபடி மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

மண்ணடியிலே காவல்துறையினருக்கென்று கட்டப்பட்டிருக்கும் வீடுகள் எல்லாம் மிகப் பழமையானவை, மொகலாயர்கள் காலத்திலே கட்டப்பட்டவையாக இருக்கலாம். சென்னைக்கு வருபவர்கள் மண்ணடியிலுள்ள காவல்துறையினர் வீடுகளைக் கண்டிப்பாகப் பார்க்கிறார்கள். ஆகவே, இதிலே விசேஷ கவனம் செலுத்தி, நல்ல முறையில் வீடுகளைக் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மஞ்சளா விஷயமாக ஒரு ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தேன். ஏற்கெனவே போலீஸ் தீர்ப்பு வந்திருக்கிறது. 'நான் ஒத்துக்கொண்டேன்' என்று அர்த்தம் இல்லை. ஐ.ஜி. அவர்களிடத்தில் விசாரணை நடத்தச் சொல்லி இருக்கிறேன்' என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அந்த விசாரணை என்ன ஆனது? முடிவு என்ன? என்பன போன்ற சில விவரங்களைத் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன். இன்னும் சில விவரங்களை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளலாம் என்றிருக்கிறேன்.

ஆரணியிலே ஒரு கலகம். அண்ணாமலை என்ற தொழிலாளி லாக்கப்பிலே வைக்கப்பட்டு, இம்சை செய்யப்பட்டு, மரணமடைந்தார் என்று பத்திரிகையிலே வந்தது. 7-7-1971 மாதம் முரசு பத்திரிகையிலே வந்ததை பல உறுப்பினர்கள் பார்த்திருப்பார்கள். அதன் நிலைமை என்ன என்றே தெரியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, சந்தேகக் கேஸ் என்று போடுகிறார்கள். எப்படி மதுவிலக்கினால் கீழ்த்தட்டில் இருக்கக்கூடிய நகரசுத்தித் தொழிலாளர்கள், அரிசனங்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்களோ அம்மாதிரியே சந்தேகக் கேஸினாலும் கீழ்த்தட்டில் இருக்கிற மக்களே பாதிக்கப்படுகிறார்கள். சந்தேகக் கேஸினால் பாதிக்கப்பட்ட 20 இன்சிடென்ட்ஸ் என்னிடத்தில் வைத்திருக்கிறேன். மதுரையில் ஆஸ்பத்திரியில் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறவர்களை யெல்லாம் சந்தேகக் கேஸ் என்று போட்டு விடுகிறார்கள். அவர்கள் பெரும்பாலும் அரிசனங்களாகவும், பின்தங்கிய மக்களாகவும்தான் இருக்கிறார்கள். இரவு பத்து மணிக்கு ஓட்டல் தொழிலாளி வெளியே வருகிறான். அவனுடைய வேஷ்டி அழுக்காக இருப்பதால் கைது செய்து சந்தேகக் கேஸ் என்று போட்டு விடுகிறார்கள். ஆகவே, சந்தேகக் கேஸ் போடுகிற உத்தரவு மாற்றப்பட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயத் தொழிலாளர்கள் தகராறுகளில் எந்த விஷயத்திலும் போலீஸ் தலையிடக்கூடாது என்பது எங்களுடைய கோட்பாடான கொள்கை. அமைதிக்குப் பங்கம்

1971 ஜூலை 19] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

ஏற்படுகிறது என்றால் கைது செய்யலாம். தொழிலாளர்கள் எந்த அளவுக்குத் தாக்கப்படுகிறார்களோ அந்த அளவுக்கு முதலாளிகளும் தாக்கப்பட வேண்டும். முதலாளிகளை மட்டும் தாக்காமல் தொழிலாளர்களைத் தாக்குவது சரியல்ல.

நான் நேற்று ஒரு மாநாட்டிற்குப் போயிருந்தேன். நகராட்சித் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த சம்பளம் தருகிறார்கள். சம்பளத்தை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று கோரியிருந்தார்கள். சோஷலிச நாடு என்று சொல்லிக்கொள்கிற இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் நகராட்சித் தொழிலாளர்களுக்கு பத்து பவுன் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறதென்றால், பஸ் ஓட்டுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு ஐந்து பவுன்தான் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஏனென்றால் கீழான வேலைக்கு யாரும் வரமாட்டார்கள். அதற்காகத்தான் மற்றவர்களை விட அதிகமாக மூன்று மடங்கு கொடுக்கப்படுகிறது. இங்கே நமக்குக் கீழே இருப்பவர்களுக்குக் குறைந்த சம்பளம்தான் கொடுக்கிறோம். ஆகவே, கீழ்மட்டத்தில் இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு நிறையச் சம்பளம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் கேட்டுக்கொண்டால் போலீசார் உதவலாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். 1957-ம் வருஷத்திலே நிலத்திலேயிருந்து விவசாயிகளை வெளியேற்றக்கூடாது என்கிற சட்டம் வந்தது. அப்போது நிலத்தில் 500 விவசாயிகள் நுழைந்த காரணத்தால் அந்த 500 பேர்களும் போலீசாரால் தாக்கப்பட்டார்கள். எந்த ஒரு நிலச்சுவான்தாரும் தாக்கப்படவில்லை. கோளாவில் அப்படி இல்லை. நிலத்திற்குள் விவசாயிகளை அனுமதிக்க மறுத்த ஜமீன்தாரும் கைது செய்யப்பட்டார். அதேமாதிரி சட்டத்தை மீறுகின்ற நிலச்சுவான்தார், சட்டத்தை மீறுகின்ற முதலாளிகள் கைது செய்யப்படுகிறார்களா என்றால் இல்லை. குற்றம் செய்கின்றவர்கள் யாராக இருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகின்றது என்ற நிலைமை இருந்தால்தான் அது மக்கள் மத்தியிலே ஒரு புதிய சிந்தனையை உண்டாக்கும் என்பதால்தான் நான் இந்த விஷயத்தை வற்புறுத்துகிறேன்.

முன்பெல்லாம் போலீசாரை கேவலமாகப் பேசுவதுண்டு. இப்பொழுது மிஸ்டர் போலீஸ்மென் என்று சொல்லவேண்டும், இல்லாவிட்டால் கன்னத்தில் அறைந்து விடுவார்கள். every Police Constable is a Police Officer என்று சொல்லவேண்டும். நாங்கள் தொழிலாளர்களை கூலி என்று சொல்லக்கூடாது, தொழிலாளர் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அல்லது மஸ்தூர் என்றுதான் சொல்லவேண்டும் என்று சொல்லி அதற்காகவே ஒரு இயக்கம் நடத்தினோம். எனவே அவர்களுடைய அந்தஸ்தை உயர்த்தவேண்டுமென்ற முறையிலே அவர்களை பெயரை மாற்றி முறைப்படி அழைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1971 ஜூலை 19]

Grade I	..	S.P.
„ II	..	Dy, S.P.
„ III	..	C.I.
„ IV	..	S.I.
„ V	..	Constable.

என்று போட்டுவிடுவது நல்லது. மத்திய சர்க்காரிலே பொதுவாக ஒன்றாவது தரம், இரண்டாவது தரம், மூன்றாவது தரம் என்று இருப்பதைப் போன்று செய்யவேண்டும். அப்படியில்லாமல் கான்ஸ்டபிள், அதற்குமேலே ஹெட் கான்ஸ்டபிள், அதற்கு மேலே சப்-இன்ஸ்பெக்டர், அதற்கு மேலே இன்ஸ்பெக்டர் என்ற முறையிலே இல்லாமல் இருக்கச் செய்யவேண்டும்.

போலீஸாருக்கு அதிகமாக வேலை கொடுக்கப்படுகிறது. கூட்டங்கள் நடத்தவேண்டுமென்றால் அவர்களிடம் பெர்மிஷன் வாங்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. கூட்டங்கள் நடத்துகிறவர்கள், தொழிலாளர்கள் அல்லது விவசாயிகள் நடத்துகிறார்கள். மன்றங்கள் கூட்டங்களை நடத்துகிறார்கள். அவர்கள் அதற்காக பெர்மிஷன் வாங்கவேண்டுமென்று சொன்னால் மூன்று நாட்கள் சுற்றவேண்டியிருக்கிறது. எனவே, அதற்காக ஸ்டாம்ப் பேப்பரை தேவையில்லை என்று கொண்டுவிடலாம். அதிலே வருமானம் குறைந்தாலும் பரவாயில்லை. எனவே ஸ்டாம்ப் பேப்பரை இந்த விஷயத்தில் எடுத்துவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

யாராய் இருந்தாலும் 3 வருஷங்கள் சர்வீஸ் இருந்தால் மாற்ற வேண்டுமென்பதிலே எங்களுக்கு அபிப்பிராயபேதம் கிடையாது.

கன்டசியாக, ஒன்றிரண்டு நடந்த சம்பவங்களைப்பற்றிச் சொல்லிவிட்டு முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். அருப்புக்கோட்டையிலே ஜான் சாமுவேல் என்ற 27 வயது அடைந்த வாலிபர் எக்ஸ்ட்ரா டிபார்ட்மெண்டல் போஸ்ட்மேன் ஆக இருக்கிறார். அவர் தினசரி தன்னுடைய பைக் கட்டுகளை பஸ்ஸிலே கொடுக்கவேண்டும். அந்தப் பஸ் காரியாபட்டி, பாளையம்பட்டி இரண்டு ஊர்களுக்கும் போகிறது, காரியாபட்டிக்கு இரண்டு பஸ்கள், பாளையம்பட்டிக்கு ஒரு பஸ் போகிறது. மே மாதம் 1-ஆம் தேதி 3,500 ரூபாயை அவர் பையில் போட்டு போட்டேன் என்பதற்குக் கையெழுத்தும் வாங்கிக்கொண்டு தகவல் கொடுத்துவிட்டு வீட்டுக்குப் போய்விட்டார். ஆனால் அதற்குப் பிறகு 3-ஆம் தேதி அது காணாமல் போய்விட்டது என்று சொல்லி அவரைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள். வேதனைக் குரிய விஷயம் ஆக இருக்கிறது. அவர் 3.4-ஆம் தேதி ராக்-அப்பில் வைத்து நையப் புடைக்கப்பட்டிருக்கிறார். மே மாதம் 11-ஆம் தேதி முதல் 15-ஆம் தேதி வரை அவர் நையப்புடைக்கப் பட்டிருக்கிறார். 11-வது நாள் அவர் ஆஸ்பத்திரியில் இருந்தார். இப்பொழுது கூட அங்கே இருந்த சப் இன்ஸ்பெக்டர் போய் இங்கிருந்து கிருஷ்ணன் என்பவரை இன்வெஸ்டிகேஷனுக்காக

1971 சூலை 19] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவர் நன்றாக அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார். இதையெல்லாம் பார்த்தால் நாம் எந்த நாட்டிலே இருக்கிறோம் என்பது தெரியவில்லை இப்பொழுது அங்கே உள்ள தொழிற் சங்கத்தினர் அது தடுத்து நிறுத்தப்படவேண்டுமென்ற முறையிலே கவனித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இன்ட்ராகேஷன் என்ற முறையிலே இப்படி அடிப்பது சரியல்ல. இதற்கெல்லாம் காரணம் அந்தப் பஸ் முதலாளி பெரும் பணக்காரர், மத்திய அரசாங்கத்தோடு கான்ட்ராக்ட் வைத்திருக்கக்கூடியவர். உள்ளபடியே அந்தப் பணம் காணாமல் போகவில்லை. அதை வைத்துக்கொண்டு தன்னுடைய பெயருக்குக் குந்தகம் வந்து விடுமோ என்று நினைத்துக்கொண்டு தன்னுடைய பெயருக்குக் குந்தகம் வரக்கூடாது என்பதால் பாவம் அந்தப் பையன் குற்றவாளியாக்கப்பட்டிருக்கிறான். தினசரி அடிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற நிலைமை இருக்கின்றது. அவன் குற்றத்தை ஒத்துக்கொண்டால் 3,500 ரூபாய் முதலாளியே போட்டுக் கொள்கிறாராம். இதுசம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் இதிலே நியாயமாக நடந்துகொள்ளவேண்டும். இங்கிருந்து போன கிருஷ்ணன் அவனை தினசரி உதைக்கிறார். அவர்கள் என்னிடம் வந்து சொல்கிறார்கள். நான் சொன்னேன், என்னைப் பார்த்தோம் என்று சொல்லுங்கள், அதற்குப் பிறகு மறுபடியும் அவர்கள் அடிப்பார்களானால் நான் வருகிறேன், என்று சொன்னேன். அந்தப் பையன் நல்ல பையன். அந்தப் பையனுக்கு என்ன ஆகும் என்று தெரியவில்லை. இப்பொழுது உதையை நிறுத்தி யிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எங்களுடைய கொள்கையை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

போலீஸிலே அரசாங்கத்தின் தலையீடு இல்லாமல் இருப்பது நல்லது. ஒரு சகசியத்தை நான் சொல்கிறேன் என்று நினைக்க வேண்டாம். கோராவிலே அச்சுதமேனன் அவர்கள் பதவி டேற்கும்பொழுது கட்சிக்காரர்கள் கீழ்மட்டத்திலிருந்து மேல் வரையில் யாரும் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போகவில்லை என்று சொன்னால்தான் நான் முதலமைச்சராக வருவேன் என்று சொன்னார்கள். ஏற்கனவே அப்படித் தலையிட்டதால்தான் ஒரு கட்சி போய்விட்டது. அங்கேயிருக்கிற ஒரு சேரையும் அகற்றி விடவேண்டுமென்று அங்கே மந்திரியாக இருக்கின்ற திரு. கோபா அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். திரு. மொய்தீன் அவர்கள் சொன்னபடி—சப்ஜெக்ட் டி திஸ்—ஜான் சாமுவேல் சம்பந்தமாக நான் போய் சொல்வதில் தவறு இல்லை என்று நினைக்கிறேன். தினம் போட்டு உதைக்கிறார்களே நான் போய் வேண்டுமானால் சொல்லலாம், எஸ்பியிடம் சொல்லலாம், அல்லது கடிதம் எழுதலாம். ரெஸ்ட்ரான்ட் மன்ட்ரி அபஸ்வெடு பைதி இன்டிஸ்ட்ரீஜனுவல் மெம்பர்ஸ். ஆனால் தங்களுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி நீதிக்கு விரோதமான முறையிலே போலீஸார் நடவடிக்கை எடுப்பதிலே தலையிடக்கூடாது என்று வைத்தால் நல்லது.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 சூலை 19]

இறுதியாக ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். போலீஸ் கமிஷனுடைய ரிப்போர்ட் கண்டிப்பாக அமல் நடத்தப்படவேண்டும். அதற்காக நாம் விவாதம் இங்கே நடத்த வேண்டும். தலையிடு சம்பந்தமாக நான் பல விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அது சம்பந்தமாக விசாரணை நடத்தி, மக்கள் மத்தியிலே நல்ல நிர்வாகம் என்ற முறையிலே எடுத்துக் காட்டவேண்டும். நான் ஆரம்பத்திலேயே சொன்னபடி போலீஸ் நிர்வாகம் எஃபிஷியன்ட் நிர்வாகம். அதற்கு இன்றைக்குள்ள சில நிலைமைகளைச் சீர்திருத்தவேண்டும். அதற்குக் காரணம் இன்றைக்குள்ள போலீஸார் அல்ல, பாரம்பரியமாக வந்திருக்கின்றன, அவற்றைச் சீர்திருத்தி அவர்களை நல்ல முறையிலே பல காரியங்களுக்குப்—பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் போன்ற வேலைகளுக்கு—பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கும் நாம் முயலவேண்டும்.

நம்முடைய லைபரரி சர்வீஸ் சம்பந்தமாக அவர்கள் எவ்வளவு பெரிய காரியம் செய்திருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கும் நியாயம் வழங்கப்படவேண்டும். காவல் துறையினருக்கு 80 சதவீதம் பேருக்கு வீடுகள் கட்டித்தர திட்டமிட்டு இந்த 60 சதவீதம் செய்தால் போதும் என்று இல்லாமல் ஒவ்வொரு காவல் துறையினருக்கும் அவர் எங்கு மாற்றப்பட்டிருந்தாலும் சொந்தமாக ஒரு வீடு இருக்கிறது என்ற முறையிலே அவர்களுக்கு வீட்டு வசதிகள் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, போலீஸ் மானியத்தின் மீது நடக்கின்ற இந்த விவாதம் தீவிரமாகவும் கடுமையாகவும் இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். கழிந்த ஒரு ஆண்டுக்காலமாக எதிர்க்கட்சி தீவிரமான முயற்சியிலே ஈடுபடாத காரணத்தினாலே குடு இல்லாத விவாதமாக இருந்தது என்று கருதுகிறேன். எதிர்க்கட்சிகள் உடனே கிளர்ச்சிகளில் இறங்கப்போகின்றன அல்லது குடு வரக்கூடிய நிலைமையிலே நடக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்ல வரவில்லை. எதிர்க்கட்சியிலுள்ள சாதாரணமானவர்கள் சில துன்பங்கள், கஷ்டங்கள் அனுபவிக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி யெல்லாம் நாங்கள் எடுத்துச்சொன்னால் தப்பாக எடுத்துக் கொள்ளாமல் அவற்றை அனுதாபத்தோடும் பரிவோடும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே சிறந்த போலீஸ் நிர்வாகம் இருக்கிறது என்பதைப் பல உறுப்பினர்கள் சொல்லி பாராட்டிப் பேசினார்கள். நான் மறுமுறையும் எடுத்துக்கூற நினைக்கவில்லை. ஒரு சில கருத்துக்கள் என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே ஆலோசனையாகக் கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

1971 ஆகஸ்ட் 19]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தால் எப்படி நடக்கவேண்டும், அதற்கு நீதி விசாரணை போடவேண்டுமா, யார், ஆபீஸர் நியமனம் செய்யப்படவேண்டுமா என்பதைப் பற்றியெல்லாம் இந்த மன்றத்திலே கருத்துக்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பிராலிக்குட்டாராக இருந்த இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினராக இருக்கின்றவர் ஒரு முறையைத் தந்தார்கள். அதாவது விசாரணையின் முடிவுகள் எல்லாம் ஃபயரிங் ஜஸ்டிபைட் என்று சொல்கிறது. அதனால் அந்த விசாரணை பயன் அற்றது என்ற முறையிலே அவர்கள் கூறினார்கள்.

திரு. என். கணபதி: துணைத் தலைவரவர்களே, நான் சொன்னது, எல்லா ஃபயரிங் ரிப்போர்ட்டிலும் ஜஸ்டிபைட் என்றிருப்பதால் விசாரணை தேவையில்லை என்று சொல்லவில்லை, சந்தர்ப்பத்தைப் பார்த்து நியமிக்க வேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக் கொண்டேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் விளக்கத்திற்கு மிகவும் நன்றி. இம்மாதிரியாக எந்தெந்த வகைமுறைகள் அனுஷ்டிக்கப்பட வேண்டுமென்று முடிவு செய்து ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திற்குமேற்றவாறு முடிவு செய்ய வேண்டிய விஷயம்தான். ஆனால் நான் ஒன்றைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக இந்தத் துப்பாக்கிச் சூடுகள் தவிர்க்க முடியாத சில காரணங்களினால் திடீரென்று நிகழ்ந்து விடுகின்றன. எப்படி நடக்கிறது, என்ன முறையிலே நடந்தது என்பதை விரிவாகத் தெரிந்து கொள்ளவும், புரிந்து கொள்ளவும் அரசாங்கத்திற்கு இந்த இலாக்காவைப் பூரணமாக நிர்வகிக்கவும் உதவிகரமாக இருக்கும். இம்மாதிரியாக துப்பாக்கிச் சூடு அண்மையிலே ஒன்று நடந்து, அது இந்த மன்றத்திலே அவசரத் தீர்மானம் மூலமாக நடந்த விவாதத்திற்கு எடுக்கவேண்டுமென்ற தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டது. மாண்புமிகு முதல் அமைச்சரவர்களும் ஒரு சில விளக்கங்களைக் கூறினார்கள். எனக்கு வந்த தகவல் என்னவென்றால் இந்தத் துப்பாக்கிச் சூட்டினால் ஒரு சிலரைப் போலீஸ் அதிகாரிகள் ஒரு தலைப்பட்டசமாகச் சில இடங்களில் நடந்து கொண்டார்கள் என்ற ஒரு இன்ஃபர்மேஷன் என்னிடத்திலே இருக்கிறது. ஏதோ சிறு பான்மையினரைத் தாக்கியதாக அந்த வருப்பைச் சார்ந்தவர்கள் தகவலைத் தந்திருக்கிறார்கள். இது உண்மையா என்று ஆராய வேண்டும்.

வாணியம்பாடியிலே நடந்த நிகழ்ச்சி, அதைப்பற்றி முதலமைச்சரவர்கள் தவிர்க்கக்கூடிய சில காரியங்களைத் தவிர்த்திருக்கலாம். ஆனால் தூதருஷ்டவசமாகப் பல விரும்பத் தகாத, வெறுக்கக்கூடிய சில நிகழ்ச்சிகள் நடந்துவிட்டன. எந்தப் பக்கத்திலேயிருந்து வந்தாலும் அதை இந்த மன்றத்திலே விவாதிக்க, அதற்கு வேறுவிதமான நிறங்களைக் கொடுக்க

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 சூலை 19]

வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. இம்மாதிரியான காரியங்களிலே மிகவும் கடமையுணர்ச்சியோடு இருக்கவேண்டும். இதிலே அவர்களுக்குப் பல இன்னல்களும் ஒருவேளை நேரக்கூடும். ஆனால் அவர்கள் பெருமையோடு இந்த இன்னல்களைத் தாங்கிக்கொள்ள வேண்டும்.

இன்னொரு விஷயத்தை முக்கியமாகக் கூற வேண்டுமென்று கூறுகின்றேன். நக்சலைட் இயக்கத்தைப்பற்றிக் கூற வேண்டும். நக்சலைட் இயக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்று சட்டப் பூர்வமாக அதை எந்தவிதமான தடையும் செய்யவில்லை, இன்றைக்கிருக்கிற கிரிமினல் சட்டப்படிதான் அவர்கள் மீது நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறார்கள். அதுவல்லாமல் விசேஷ கிரிமினல் சட்டப்படி அவர்கள் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இப்பொழுது எடுக்கப்படவில்லை. நான் ஒன்றைக் கூறவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். இந்த நக்சலைட் இயக்கம் கேரளாவுடைய எல்லைப்பகுதியில் இருக்கும் என்னுடைய தொகுதியையொட்டி ஒரு சில இடங்களில் இருக்கிறது, போலீசார் மிகுந்த கண்காணிப்போடு நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கண்காணிப்பு தேவையுள்ளதுதான், ஆனால் இந்தக் கண்காணிப்பு நடக்கிறபொழுது குற்றம் ஒன்றும் புரியாதவர்கள் இதற்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து அம்மாதிரியான காரியங்கள் தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்று கூறி இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் ஓரிரு காரியங்களைச் சொல்லி, அதை உதாரணமாகச் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

கொளப்பாறை எஸ்டேட் என்று என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிறது. கேரள எல்லைக்கு அருகாமையில் இருக்கிறது. அதிலே ஒரு தொழிலாளியாக தங்கப்பன் என்பவர் வேலை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். கழிந்த தேர்தலிலும், அதற்கு முந்தைய தேர்தலிலும் அவர் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஆதரவு கொடுத்துக்கொண்டிருந்தவர். முன்பு இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தில் ஈடுபட்டுள்ளவராகயிருந்தார். பிறகு அகிலிருந்து ராஜிமா செய்துவிட்டு இப்பொழுது காங்கிரஸ் இயக்கத்திற்கு ஆதரவு கொடுக்கின்ற நன்மையிலிருக்கிறார். அங்கு ஒருசிலர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலேயிருப்பவர்கள் இவரை எப்படியாவது பழி வாங்க வேண்டுமென்று சொல்லி அவர்கள் திட்டம்போட்டு சதி செய்து கைது செய்வதற்குப் பல திட்டங்களையும் தீட்டினார்கள். அவர் அண்மையில் கைது செய்யப்பட்டு, 54-வது வகுப்புப்படி சந்தேகத்தில் கைது செய்தார்கள். வீட்டிலிருந்து இரவோடு இரவாக 2 மணிக்குக் கைது செய்து நாகர்கோவிலுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற ஆல்வாய் மொழியிலே பதுங்கியிருந்தார் என்று பதிவு செய்து கோர்ட்டிலே ஆஜர் செய்யப்பட்டார். பிறகு நாகரீனிலே விடுதலைப்பாடுவிட்டார். அவர் அம்மாதிரி இயக்கத்திலே ஈடுபடவில்லை என்ற கருத்தினை போலீசார் தரப்பில் கூறப்பட்டது. இம்மாதிரி குற்றம் புரியாதவர்களையும் வேண்டு

1971 சூலை 19] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

மேன்றே ஒரு சிலருடைய ஏவுதலின் காரணமாக இம்மாதிரி குற்றங்களுக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள், கொடுமைக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள் என்றால் போலீஸ் இலாக்கா நிதானமாகச் செய்வாற்ற வேண்டுமென்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தது, இன்னொரு சம்பவத்தைப்பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த ரிசர்வே பார்ட்டி ஆபீசிலே குமாஸ்தாவாக ஒருவர் வேலை செய்து கொண்டிருந்தார். என்னுடைய வீட்டிற்குப் பக்கத்திலே இருக்கிறது. அவர் அவருடைய லாட்ஜில் தங்கியிருந்தார். அவரை இரவோடு இரவாக அரெஸ்ட் செய்து கன்னியாகுமரியில் காந்தி மண்டபத்தின் பக்கத்திலேயிருந்தார் என்று சொல்லி கைது, செய்து கோர்ட்டில் ஆஜர் செய்து, கடைசியில் ஜாமீனில் விடுதலை செய்தார்கள். பிறகு போலீஸ் தரப்பிலே கூறினார்கள், இவர்மீது எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை, ஆதலால் வழக்குத் திரும்பப் பெற்றிருக்கிறது என்று சொல்லுகின்ற அளவில் செய்திருக்கிறார்கள். உண்மையாகவே இந்த இயக்கத்தில் இருப்பவர்களை அரசாங்கம் தேடுவதிலேயோ அவர்களைப் பிடிப்பதிலேயோ, அவர்களுக்குத் தகுந்த தண்டனை கொடுப்பதிலேயோ எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை. ஆனால் இம்மாதிரி குற்றம் புரியாதவர்களை, எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாகயிருந்தாலும் ஏதோ அவர்களுக்கு நக்சலைட் என்ற பெயரைக் கொடுத்து

'Give the dog a bad name and hang it'.

என்று சொல்லும் அம்மாதிரி தன்மையில்லாத முறையில் இது செயலாற்றப்பட வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு கஷ்டம் போலீஸ் இலாக்காவிற்கு இருக்கிறது. நக்சலைட்டுகளைக் கண்டுபிடிப்பதில் மிகவும் கஷ்டம் இருக்கிறது. இரண்டு இராஜ்யங்களின் எல்லைப் பகுதிக்கிலே மெயின் ரோட் இருக்கிறது. ஆகவே, கேர்வா எல்லையில் ரோடு இருப்பதால் அங்கு போலீஸ்காரர்கள் வேண்டிய முறையிலே அங்கே சென்று அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பின்பேரிலே காலாகாலங்களில் சென்று இந்த இயக்கத்தைத் தடுப்பதிலே சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இந்த எல்லைப் பகுதிக்கில் நம்முடைய பகுதியில் ரோடு அமைத்துக் கொடுத்தும், போலீசாருக்கு வாகன வசதிகள் செய்து கொடுத்தும் ஆவன செய்ய வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, உடனுக்குடன் தலைமை அதிகாரிகளோடு தொடர்பு கொள்ளவும் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வேள்ளச்சிப்பாறை எஸ்டேட் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதற்குத் தேர்தல் காலங்களிலேயோ அல்லது மற்றக் காலங்களிலேயோ கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அல்லாத மற்றவர்கள் செல்ல வழியில்லாமல் இருக்கிறது. போதிய பாதுகாப்பை அங்கே போலீசார் அளிக்க முடியாத தன்மையிருக்கிறது மலைப்பகுதியாக இருப்பதால். இம்மாதிரியான கஷ்டங்களும்,

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 ஜூலை 19]

சங்கடங்களும் இருப்பதைத் தவிர்க்க போலீஸ் இலாக்காவின்ர
தல்ல நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் நான்
கூட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இம்மாதிரியான இயக்கத்திலே ஈடுபட்டிருப்பவர்களை மேலும்
கண்காணிக்கின்ற முறையிலே கோளா அரசாங்கத்தோடும், மத்திய
அரசாங்கத்தோடும் வேண்டிய தொடர்பு கொண்டு இம்மாதிரியாக
அங்கிருந்து இங்கு ஊடுருவல் வராமல் தடுக்க வேண்டிய வழி
முறைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்பதை என்னுடைய ஆலோசனை
பாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் பலவிதமான இயக்கங்கள் இருக்கின்றன. கோளா
விலே பலரும் அங்கு கள்ள நோட்டு அடிப்பவர்களோடு தொடர்பு
கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களைத் திறமையோடு அதிகாரிகள்
கைது செய்து பாராட்டத்தக்கது. ஆனால் இம்மாதிரி எங்கெங்கு
நடக்கிறது என்பதைப் பற்றி அவர்களுக்குக் காலாகாலங்களில்
கண்காணிக்கப் போதிய வசதிகள் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்
பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பொதுவாகப் பார்க்கும்பொழுது இம்மாதிரியான பிரிவுகளிலே
'மாடர்ன் மெத்தர்ட்ஸ் ஆப் இன்வெஸ்டிகேஷன்' ஏற்படுத்திக்
கொடுக்க இந்த இலாக்காவிலே காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும்.
அதேபோல் முன்பிருந்த வெள்ளைக்காரன் காலத்திலிருந்த மாதிரி
குற்றம் புரிந்தவர்களை விசாரணை செய்வதிலே இன்டராகேஷன்
தன்மையிலே மாற்றி மாடர்ன் மெத்தர்ட்ஸ்ஸில் செய்வது பொருத்த
மாகயிருக்கும் என்று கருதுகிறேன். 'தேர்ட் டிகிரி
மெத்தர்ட்ஸ்ஸை' அவாய்ட் செய்வது, கைவிட்டுவிடுவது பொருத்த
மாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஒருவேளை பெரிய குற்றங்
களைப் புரிந்தவர்களை இன்டராகேட் செய்வதினால் ஒரு சில தவறு
கள் கண்டுபிடிக்கப்படலாம். ஆனால் பொதுவாக இம்மாதிரியான
குற்றம் புரிந்தவர்களை இன்டராகேட் செய்யும்பொழுது சடுமை
யாக நடக்காமல் இருப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று
கருதுகிறேன். சாதாரணமாகப் போலீசாரைப் பற்றிச் சொல்
வார்கள்,

'Polite in words and strong in action'

என்று சொல்லுவார்கள். இதை எவ்வளவு தூரம் கடைப்பிடிக்கீ
கிறார்கள் என்பதைப் பல உறுப்பினர்களும் பல குற்றச்சாட்டுகளை
எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். போலீஸ் படையினருக்குப் பல
கஷ்டங்களும், பல துன்பங்களும் இருந்தாலும் கொஞ்சம் கண்ணி
யமாக இதை அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்று இங்கே கூறுவதற்குக்
கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மலபார் ஸ்பெஷல் போலீசாரைப் பற்றி எடுத்துக் கூறினார்கள்.
தம்முடைய பிரதேசத்திற்கு வந்த பிறகும் அந்தப் பெயரையே
வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமா என்பதைப் பற்றி புனராலோசனை
செய்வது பொருத்தமாகயிருக்கும் என்றே கருதுகிறேன். மலபார்

1971 சூலை 19] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

ஸ்பெஷல் போலீஸ் என்றால் ஒரு கேட்ட பெயர் முன்பிருந்தது, வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே இருந்தது. அதை இனி மாற்றி யமைப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

பொதுவாக போலீஸ் நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில் பல கஷ்டங்கள் எதிர்க்கட்சியாகிய எங்களுக்கு இருக்கிறது. அதிலும் கட்சிக்கண்ணோட்டம் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் ஒரு குற்றச்சாட்டாகக் கூறுவதற்குக் கூடமைப்பட்டவனாக யிருக்கிறேன். நான் இந்தக் குற்றச்சாட்டைக் கூறும்பொழுது ஒன்றிரண்டு காரியங்களை இந்த அவையின் மூலமாக அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிவிக்கக் கூடமைப்பட்டவனாகியிருக்கிறேன்.

உடன்குளம் என்ற ஊர் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இருக்கிறது. தேர்தல் காலத்தில் அங்கு கலவரம் ஏற்பட்டு நான்கு பேர் கொலை யுண்டார்கள். அந்த நான்கு பேர் சடலங்களும் இதுகாறும் எடுக்கப்படவில்லை. அதற்குப் பிற்பாடு நடந்த புயங்கர சம்பவங் களை எல்லாம் விரிவாக எடுத்துக் கூறத் தேவையில்லை. கொலை யுண்டவர்களைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் தாக்கப்படுகின்ற நிலையைப் பார்க்கிறோமே தவிர, கொலை செய்தவர்களைக் கைது செய்து நீதி மன்றத்தில் இதுவரை சார்ஜ் ஷீட் போடவில்லை. குற்றவாளி கள் யாராக இருந்தாலும், எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களைத் தண்டிப்பது அரசாங்கத்தின் கடமை. நடுநிலைமை காக்கும் போலீஸ் இலாகா ஒழுங்காக இருக்க வேண்டும். அங்கிருக்கும் சப்-இன்ஸ்பெக்டர், ராதாபுரம் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் மிகுந்த கொடுமையினைச் செய்கிறார்கள் என்ற குற்றத்தினை நான் இங்கு கூறுவதற்குக் கூடமைப் பட்டவனாக இருக்கிறேன். புகார் மனுவின் நகல் என்னிடம் இருக்கிறது. கட்சிக் கண்ணோட்டத்தில் இருக்கும் ஒருசில அதிகாரிகள் ஒருசில இடங்களில் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையை மாற்றி எங்கு தவறு நடந்தாலும் உடனுக்குடன் கண்டுபிடித்துத் தண்டிக்க வேண்டி யது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு என்பதை இந்த நேரத்தில் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அதோடு மதுவிலக்கு என்று சொல்லி இரவு 8 மணிக்கும் 10 மணிக்கும் இடையில் சாதாரண விவசாயிகளைத் தாக்கும் தன்மை இருக்கிறது. எஸ்.பி.க்கு பெட்டிஷன் போட்டிருக்கிறார்கள்; நகல் ஐ.ஜி.க்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இந்தமாதிரிக் கொடுமைகளும், அக்கிர மங்களும் நீடித்து நடக்க அனுமதிக்கக்கூடாது. அப்படி நடந்தால் பெரும் புரட்சி ஏற்பட்டுவிடும் என்பதையும் கூற விரும்புகிறேன். ஜாதிக் கண்ணோட்டத்தோடு நிகழ்ச்சி நடக் கிறது என்ற கருத்து தொனிக்கும் வகையில் கூறியிருக்கிறார்கள். நான் ஜாதிப் பூசலை வளர்க்க விரும்புபவன் அல்ல என்ற காரணத் தால் உன் அம்சத்தைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. இந்தமாதிரிக் காரியங்களில் எல்லாம் நடுநிலைமையோடு நடக்க வேண்டும். குறிப்பாக, நான்கு பேர் கொலை செய்யப்பட்ட பிற்பாடும் அந்தக்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 சூலை 19]

கொலையைச் செய்தவர்களை இதுவரை கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை என்று கூறுவது விபரீதமான ஒன்றாகும். 1965-ம் ஆண்டிலே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவராக இருந்தபோது இந்த மன்றத்திலே பேசியது என்னுடைய மனதிலே இப்போதும் வந்து கொண்டிருக்கிறது. “செங்கற் பட்டில் முண்டம் கிடத்தது; போலீஸ் இலாகாவானது கண்டு பிடிக்கவில்லை” என்று அன்று இருந்த அரசாங்கத்தைக் குற்றஞ் சாட்டிப் பேசினார்கள். அதேமாதிரிதான் நானும் கூறுகிறேன். நான்கு பேர் செத்ததற்குப் பிறகும், பயங்கரமான நிகழ்ச்சி நடந்த பிறகும், பரிபூரணமான நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. அவ்வாறு நடவடிக்கை எடுக்கப்படாததோடு கொலையுண்டவர்களைச் சேர்ந்தவர்களே தாக்கப்படுவது வெந்த புண்ணிலே வேல் கம்பைப் பாய்ச்கவது போல் இருக்கிறது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயம் கூற விரும்புகிறேன். மதுரை ஜில்லாவில் நடந்த நிகழ்ச்சி. மதுரை ஜில்லாவில் காங்கிரஸ் இயக்கத்தைச் சேர்ந்த பஞ்சாயத்துத் தலைவர் வீரகுமார பிள்ளை என்ற அய்யாப் பிள்ளையோடு பத்து நபர்களைக் கைது செய்து விலங்கு போட்டு அவமானப்படுத்தும் நிலைமையில் நடத்திச் சென்றிருக்கிறார்கள் என்ற தகவலை முதலமைச்சர் அவர்களுக்குக் கொடுக்க விரும்புகிறேன். அதற்கு முன்னதாக அந்த ஊரில் தீவைப்பு சம்பவம் ஏற்பட்டதும், அதிலே உள்ளான நபர்கள் காங்கிரஸ் அனுதாபிகளாக இருந்தார்கள் என்ற விவரமும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவர்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் பிராது செய்தார்கள் என்றும், அதற்கு வேண்டிய உதவிகள் எல்லாம் பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்தின் முன்னாள் தலைவர் வீரகுமார பிள்ளை புரிந்ததாகவும், அதன் காரணமாக போலீஸ் இலாகாவில் இருந்து அவரைக் கைது செய்து அவமானப் படுத்தும் வகையில் விலங்கு போட்டு அழைத்துச் சென்று தையப் புடைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது போலீஸ் இலாகாவுக்கு நல்லதா என்பதைப் பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் அருள்கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தமாதிரிச் சம்பவங்கள் ஆங்காங்கு ஒவ்வொரு ஜில்லா விலும் நடப்பதாக எங்களைப் போன்றவர்களுக்குத் தகவல்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றை எடுத்துச் சொல்லுகின்ற போது அரசாங்கத்தின்மீது வேண்டுமென்று பழி சுமத்தவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு சொல்லவில்லை. இந்தமாதிரிச் சம்பவங்கள் மேலும் நடக்கக்கூடாது; நடக்க அனுமதித்தால் கொடுமையான விளைவுகள் ஏற்படும் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அலங்காநல்லூரில் நடந்தது மாதிரி ஏனைய பகுதிகளில் நடக்க அனுமதிக்கக்கூடாது.

1971 ஜூலை 19] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

திருச்சி ஜில்லாவில் நடந்த சம்பவத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு முஸ்லிம் சகோதரர், பிச்சை மொய்தீன் என்ற பெயருடையவர். அவரை அவருடைய வீட்டில் இருந்து 4-7-71 அன்று திருச்சி கோட்டை போலீசார் மத்தியானம் 1:30 மணிக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். அவர் டயர் வியாபாரம் செய்கின்ற வியாபாரி. போலீஸ் ஸ்டேஷனில் அவரிடம் டயர் வாங்கியுமா என்று ஏதோ கேள்வி கேட்டு கடைசியாக கான்ஸ்டபிள் சட்டையைப் பிடித்து கீழே தள்ளி அவர் பெஞ்சில் விழுந்த பிறகு தையப் புடைக்கப்பட்டதாகப் புகார் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த வியாபாரி பத்து பதினைந்து வருஷ காலமாகவே கண்ணியமாக வியாபாரம் செய்த நபர் என்று அங்கிருக்கும் வியாபாரிகள் அவ்வளவு பேரும் கையெழுத்திட்டு கனம் முதலமைச்சர் அவர்களிடம் பிரதான மனு 9-7-71 அன்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். நகல் எனக்கும் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அடிப்பட்டவர் டி. பி. நோயால் பிடிக்கப்பட்டவர். அவரை இந்த மாதிரித் துன்புறுத்தியிருக்கிறார்கள்; அடித்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்கிறேன். இது விரும்பத் தக்கதா என்று இந்த மன்றமும், முதலமைச்சர் அவர்களும் ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயம். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே நடந்தது. விருதுநகரில் அடிஷனல் எக்ஸ்டன்ஷன் ஆபீசர் (பஞ்சாயத்து), நாச்சிமுத்து என்ற பெயருடையவர் தாக்குதலுக்கு ஆளாகியிருக்கிறார். அதைப் பற்றி என்.ஜி.ஓ. அசோசியேஷன் தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். குற்றம் புரிந்ததாய் இல்லையா என்று விவரமாக எடுத்துக் கூற விரும்பவில்லை. ஆளும் கட்சியில் உள்ள எம்.எல்.சி. இதிலே ஈடுபட்டதாகக் குற்றச்சாட்டு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது உண்மையாக இருக்குமானால் விரும்பத் தக்கதல்ல; வெறுக்கத்தக்கது. இதிலே அதிகாரிகள் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். யாராக இருந்தாலும் சரி, குற்றம் புரிந்தவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். ஆளும் கட்சியில் இருக்கும் ஒரு பேரியவர் ஈடுபட்டிருக்கிறாரா இல்லையா என்பதைப் பற்றி தல்ல முறையில் ஆராய்ந்து முடிவு செய்ய வேண்டும்.

எங்களுடைய ஜில்லாவில் உள்ள பிரச்சினைகள் பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர் ஒருவர் விரிவாகப் பேசினார்கள். குழித்துறையில் ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. அங்கு பழனியப்பன் என்று ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் இருக்கிறார். அந்த ஸ்டேஷனில் பனைமட்டையைச் செதுக்கி அடிக்கும் அளவில் வைத்திருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டியில் புகார் வந்து, நாங்கள் அதைப் பற்றித் தீர்மானம் எடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. ஆனால் இந்தத் தீர்மானத்தை எடுத்த உடனே அதற்குப் பிற்பாடு முனிசிபல் கவுன்சிலராக இருந்த முதல்தையன் இன்னொரு கேசுக்காகக் கைது செய்யப்பட்டு, அவரைத் தாறுமாறாகப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 சூலை 19]

ஜில்லா கமிட்டியில் சென்று புகார் செய்தாயாமே என்று மிரட்டக் கூடிய அளவுக்கு பல விரும்பத்தகாத காரியங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் இதற்கு முன்பு ராஜக்கமங்கலம் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இருந்தபோதும் நல்ல முறையில் நடக்கவில்லை என்ற புகார்கள் பல வந்திருக்கின்றன. முதலமைச்சர் அவர்களிடமும் இந்தமாதிரியான புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. குமரி ஜில்லா லாரி டிரைவர்ஸ் அண்டு கிரீனர்ஸ் சங்கத்தார் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அனுப்பி இருக்கிறார்கள். இந்த இன்ஸ்பெக்டர் எம்.டி.கே. 1253 என்ற லாரியை 24-7-1970 அன்று ஓட்டிச் சென்றாராம். அதைச் சோதனை செய்துவிட்டு லைசென்சைக் கைப்பற்றிக் கொண்டாராம். அந்த லைசென்ஸ் இதுகாறும் திரும்பிக் கொடுக்கப்படவில்லை. யூனியன் மூலமாக இந்த லைசென்சைத் திருப்பித் தரவேண்டுமென்று பல கடிதங்கள் எழுதியும் திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை. அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் இப்போது குழித்துறையில் இருக்கிறார். இந்த குறிப்பிட்ட லாரி டிரைவர் குழித்துறை ஸ்டேஷன் எல்லைக்குப் போன இடத்தில் காரனாமின்றி அடிக்கவும் செய்திருக்கிறார்கள் என்றும் புகாரில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இந்தமாதிரி அடிப்பது தியாயமல்ல. இந்த மாதிரி வெறி பிடித்த ஒரு சில அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம், ஒருவேளை அவர்கள் இளமையாக இருப்பது அதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம். அப்படி ஒரு சில அதிகாரிகள் வெறுக்கத் தக்க செயல்களில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அந்த ஸ்டேஷனில் பொதுவாக ஜாதியைச் சொல்லி நீ இந்த ஜாதிதானா, அந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவனா என்று இழிவுபடுத்தும் முறையில் நடக்கிறது என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டைக் கூறுவதற்கு நான் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். இது நல்லதல்ல. இந்தமாதிரி அதிகாரிகளிடமிருந்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அலெக்ட்ரிக் உதவியாக இன்னொரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் சக்திவேல் என்ற ஒரு பெரியார் இருக்கிறார்கள். அவரும் இத்தகைய புனிதப் பணியில் ஈடுபட்டு வருகிறார். அங்கு பிள்ளைகளுசான் என்பவரைப் பிடித்து நையப் புடைத்தவுடன் அதுபற்றி எங்கள் வக்கில், எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர் திரு. சக்திதாஸ் என்பவர் ஒரு தந்தி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட அடக்குமுறைகள் அனுபவித்தவர்கள் ஏற்படக் கூடாது.

இன்னொரு விஷயம். கொல்லங்கோடு போலீஸ் ஸ்டேஷன் பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தியிருக்கிறேன். இந்தமாதிரிக் காரியங்கள் நடக்கக் கூடாது. ஒரு சிவில் டிஸ்யூட் அல்லது ஒரு பாதைத் தகராறு உள்ள இடத்தில் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் நடுநிலைமை வகிக்க வேண்டும்.

1971 சூலை 19] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

குறிப்பாக அவர்கள் பணம் படைத்தவர்கள் பக்கத்தில் நிற்கிறார்கள் என்றால் ஏழை மக்களின் வாழ்வு என்னாவது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அங்கு சுமார் 50 வீடுகளுக்கு மேல் உள்ளன. அதற்கு சாதாரணமாக புறம்போக்கு பாதை இல்லை. தொன்றுதொட்டே, ஆதி நாளிலிருந்து, எவ்வளவோ காலமாக ஒரு சில பூமிகள் வழிதான் நடந்து கொண்டிருந்தார்கள். அதை இப்போது பட்டா நிலம் என்ற காரணத்தினால் அந்த இடத்தை அடைத்து பாதையைச் செறுத்திருக்கிறார்கள். உடனடியாக ஊர் பெரியவர்கள் போலீஸை அணுகியிருக்கிறார்கள். அதற்கு இன்ஸ்பெக்டர் என்ன செய்தார் என்றால் நிலச் சொந்தக்காரரின் பக்கத்தில் சேர்ந்து கொண்டு மற்றவர்கள் மீது பல முடிக்குகளைத் தொடர்ந்து அவர்களை நையப் புடைத்திருக்கிறார்களே தவிர ஒழுங்கான முறையில் நியாயமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை.

அதேமாதிரி முன்சீப் கோர்ட் கோடை காலத்தில் அடைத்திருந்தபோது இன்னொரு நிகழ்ச்சி நடந்தது. பொதுவாக சிலில் கோர்ட் விஷயங்களில் போலீஸ் தலையிடுவதில்லை. முன்சீப் கோர்ட்டில் என்ன முடிவுகள் மிறப்பிக்கப்படுகின்றனவோ போலீஸ் இலாகா அதற்கு துணை புரியவேண்டும். ஆனால் அதற்கு மாறாக இவர்கள் நடக்கிறார்கள். ஒருதலைப்பட்சமாக இவர்கள் பல காரியங்களைச் செய்கிறார்களார்கள். அது சம்பந்தமாக அந்தப் பஞ்சாயத்து தலைவரும் அங்குள்ள அங்கத்தினர்களும் கையெழுத்துப் போட்டு ஒரு மனு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆக, இந்தமாதிரிக் காரியங்களில், சிலில் தகராறுகளில் போலீஸ் அதிகாரிகள் பணக்காரர்களின் பக்கத்தில்தான் நின்று கொண்டிருப்பது என்றால் இந்த தேசத்தில் என்ன நடக்கும் என்பதை நான் இங்கு எடுத்துக் கூறத் தேவையில்லை.

பொதுவாக இன்னும் ஒன்றிரண்டு இன்ஸ்பென்செஸ்ஸை மட்டும் எடுத்துக் கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று புகார் செய்தால் அவற்றை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. உதாரணமாக, ஜோசப், பி.எ., பி.டி., என்ற ஆசிரியர்—அவர்கள் பள்ளிமுறையைச் சார்ந்தவர், மீனவ சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்—மங்காவினை என்ற ஊரில் உள்ள ஒரு ஹைஸ்கூலில் ஆசிரியராக இருப்பவர். மங்காவினை என்பது முன்னால் சட்ட மன்ற உறுப்பினராக இருந்த திரு. பாலன் அவர்களின் ஊர். அந்த ஊரில் உள்ள ஏதோ ஒரு பூசல் காரணமாக ஒரு தலைப் பட்சமாக அவரது காதை முறித்திருக்கிறார்கள் அவர் இன்று சரியாக நடக்கமுடியாத நிலையில் கொண்டியாக இன்றையதினம் நடந்து கொண்டிருக்கிறார். அதன்மீது போலீசில் புகார் செய்யப்பட்டும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையையும் எடுக்கவில்லை. இது நியாயம்தானா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 ஜூலை 19]

அதேபோல் ராஜாக்கமங்கலம் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் மரியாதையாகச் சந்திரா என்ற காங்கிரஸ்காரர் மார்க், மே மாதத்தில் துன்புறுத்தலுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவருக்கு எதிராக ஒரு கோஷ்டி இருக்கிறது. போலீசில் புகார் செய்தால் அப்படிச் செய்தவர்களை ஆட்சேபகரமான முறையில் பேசுகிறார்களே தவிர எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப் படுவதில்லை. இம்மாதிரி மணவாளக்குறிச்சி ஸ்டேஷனிலும் பல காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன. அதன் விவரங்களைக் கூறுவதற்குக்கூட நான் தயாராகயிருக்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயம். சில போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்கள் நடுநிலைமையில் இருந்தால் அவர்களை மாட்டினிடவேண்டுமென்று அப்படி பலயிடங்களில் நடத்திருக்கின்றன. உதாரணமாக, இரணியலில் ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் இருந்தார். அவருக்கும் அங்குள்ள பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தலைவருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் ஏற்பட்ட காரணத்தினால் அவர் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார் என்ற செய்தியை இந்த மன்றத்தின்மூலம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக நான் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் செல்லாதவன். ஆனால், அங்கு நடக்கிற அக்கிரமங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கூறுவது தேவையாக இருக்கிறது. எனது தொகுதியில் ஒரு பஞ்சாயத்துப் போர்ட் பிரசிடென்ட் ஒரு எதிரியாக இருந்தார். அவரைக் கைது செய்ய முடியவில்லை. உடனடியாக அவரது சகோதரரை, தாங்கிக் கொண்டிருந்தவரை அழைத்துச் சென்றார்கள் குழித்துறை போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு. உடனே அவரது உறவினர்கள் என்னிடம் வந்து சொன்னார்கள். நான் தக்கலை டி.எஸ்.பி. யைச் சென்ட் பார்த்தேன். இப்படி அவரை போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்து வந்து வைத்திருக்கிறார்களே, இது என்ன நியாயம் என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் சில வேளைகளில் இந்தமாதிரித் தவறுகள் நடந்து விடுகின்றன என்று சொன்னார்கள். அந்த பஞ்சாயத்துப் போர்ட் பிரசிடென்ட் உங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால் எங்களைப் போன்றவர்கள் வேண்டுமானால் ஸ்டேஷனில் வந்து இருக்கிறோம் என்று சொன்னதன்பேரில் போன் செய்து அவரை விடுதலை செய்திருக்கிறார்கள். இந்தமாதிரியான காரியங்கள் நடக்கக் கூடாது.

நான் குற்றம் செய்தால் என்னை கைது செய்யப்படும், என் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கட்டும். ஆனால் என் உறவினர்களை, பெண்டி பிள்ளைகளை துன்புறுத்துவது என்பது நியாயம் அல்ல, தரப்படும் அல்ல.

அடுத்தபடியாக, போலீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட் பற்றி ஒரு வார்த்தை. பல நல்ல கருத்துக்கள் அதன் பரிந்துரையில் காணப் படுகின்றன. அவற்றில் சிலவற்றை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. நான் ஒரு ஆலோசனை கூற விரும்புகிறேன். இந்த அஷ்ட

1971 சூலை 19] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

போஸ்ட்ஸ் என்பதில் எந்தவிதமான பிரயோஜனமும் இல்லை என்பது என் கருத்து. அவுட் போஸ்டில் எந்தவிதமானதொரு இன்பர்மேஷனும் கொடுக்க முடியாது. காரணம், அங்கு ஒரு ஆபீசர் கிடையாது. ஆகவே இந்த அவுட் போஸ்டினால் எந்தவிதமான நன்மையும் கிடையாது என்ற காரணத்தினால் outposts should be upgraded into police stations. என்று கூறியிருக்கிறார்கள் கமிஷனர் ரிப்போர்ட்டில். அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது கொள்கையளவில் என்பதைக் கண்டு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த இலாகாவில் உள்ள பிரிவுகளில் 'டிபூட்டிங் செக்ஷனே' தனியாகப் பிரிக்க வேண்டும் இப்போதுப் பொறுப்பிஷனுக்கு என்று ஒரு சாரார் இருக்கிறார்கள். அவர்களை இனி எக்ஸைஸ் பிரிவில் மாற்றுவது என்பது பொருத்தமாக யிருக்கும். காரணம் மதுவிலக்கு ரத்தாக இருக்கிறது. அவர்கள் இனி எக்ஸைஸ் இலாகாவின் கீழ் வருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அதை நல்லமுறையில் கண்காணிக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

இன்னொன்று, போஸ்ட் கமிஷனர் போன்ற பெரிய அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் சம்பளத்தை, ஸ்கேலு சிறிது உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். கான்ஸ்டபிள்களின் சம்பளத்தையும் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள்.

போஸ்ட் ரிசூட்டுமென்ட் பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சப் இன்ஸ்பெக்டர்களாக இருக்கிறவர்கள் குறைந்தபட்சம் பி.ஏ. ஆக இருக்கவேண்டுமென்ற நியதியை ஏற்படுத்தினால் இன்று படித்து பட்டம் பெற்றவர்களிடையே உள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் ஓரளவிற்கு குறைக்கமுடியும். டெபூட்டி இன்ஸ்பெக்டர் என்ற கட்டையும் அமர்த்தவேண்டுமென்று பரிந்துரை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் போதிய வாய்ப்பு அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் என்று கருதுகிறேன். பொதுவாக போஸ்ட் இலாகா அதிகாரிகள் நல்லமுறையில் செயல்படுகிறார்கள். நான் இன்னொன்றையும் கூற வேண்டுமென்று நினைத்தேன். மறைந்த ஐ.ஜி. அவர்களைப் பற்றி இந்த ஆய்வுரையில் அவர்கள் இந்த ராஜ்யத்திற்கும், இந்த இலாகாவிற்கும் செய்த நல்ல காரியங்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூறினால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்ற என் ஆலோசனையைக் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குற்றஞ்சாட்டுவதற்கே அல்லது குறை காண்பதற்காகவோ அல்ல சொல்வது, அந்த நோக்கத்தோடு நான் சொல்ல வில்லை. இந்தமாதிரி நல்ல காரியங்களில் நாம் ஈடுபட வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை இத்துடன் முடித்து அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : போவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள காவல் துறை மானியத்தின் மீது அனைத்துக் கட்சிகளுடைய உறுப்பினர்களும்,

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூலை 19]

அந்தந்தக் கட்சிகளின் தலைவர்களும் எடுத்துரைத்திருக்கிற கருத்துக்கள் இந்தத் துறை மேலும் திறமையாக நடைபெறுவதற்கும், செம்மையாக நடைபெறுவதற்கும் வழி வகுக்கும் என்று நான் திண்ணமாக நம்புகிறேன். காவல்துறை மிகுந்த கடமை ஆளர்ச்சியோடும், கண்ணியம் தவறாமலும் சூலையாமலும் நடத்தப்படவேண்டிய ஒரு துறை என்பதையும், அந்த வழியைப் பின்பற்றி தமிழகத்தினுடைய காவல் துறை நல்ல புகழையும் மரியாதையையும் பாராட்டுதல்களையும் உரியதாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் இங்கு பேசிய உறுப்பினர்கள் யாருமே மறுக்கவில்லை என்பதை நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உறுப்பினர்கள் பேசிய நேரத்தில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றும் மாக ஒரு சில தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அதிலும் குறிப்பாக நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் ஏராளமான செய்திகளைத் தனித்தனியாக எடுத்துக் கூறினார்கள். அவர்கள் பெரும்பாலும் புகார்கள், புகார்கள் என்ற அளவிலே எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆகவே, அந்தப் புகார்கள் உண்மையாக இருந்தாலும் அல்லது அவர்களுக்குக் கிடைத்த தகவல்கள் தவறானவைகளாக இருந்தாலும் அவைகளை ஆராய்ந்திடவும், ஆவன செய்யவும் அந்தத் துறை கடமைப்பட்டு இருக்கிறது என்பதனை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்டுகிறேன்.

இந்தத் துறையில் சுட்டிட்டு இருக்கிற ஆயிரக்கணக்கான அலுவலர்கள் அவர்களுடைய உயிரையும் பணையமாக வைத்து இந்த நாட்டு மக்களைப் பாதுகாப்பதிலும், சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி இவைகளைப் பேணிக் காப்பாற்றவேண்டுமென்பதற்காக உழைப்பதிலும் அல்லது பசலும் பணிபுர்ப்பவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய வாழ்வில் நல்ல ஒளி இருக்க வேண்டும், அவர்களுடைய வாழ்வில் நிம்மதி இருக்கவேண்டும் என்று இந்த அரசு கருதிய காரணத்தாலேதான் தமிழ் நாட்டிலே, வெள்ளைக்காரன் காங்கிரஸிலிருந்து இதுவரையிலே உருவாக்கப் பட்டாத, காவல் துறை ஆணைக் குழு (போலீஸ் கமிஷன்) முதல் தடவையாக 1969-ல் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்டி. அந்தக் குழு அளித்த பரிந்துரைகளிலே உடனடியாகவும் மிக அவசியமானதும் என்று கருதக்கூடிய கருத்துக்களை நிறைவேற்றுகிற வகையில் அரசு முன்வந்து, அந்தப் பரிந்துரைகளில் பலவற்றை ஏற்று நிறைவேற்றியிருப்பதையும் இங்கே வைக்கப்பட்டுள்ள ஆய்வுரையில் நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

மேலும் போலீஸ் கமிஷனின் சிபார்சுகள் பலவற்றைப் படிப்படியாக நிறைவேற்றுவதற்கு இந்த அரசு உரிய முயற்சிகளை எற்ற காலத்திலே எடுக்கும் என்பதனையும் நான் இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1971 சூலை 19]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

போலீசாருடைய திறமையைக் காப்பாற்றவும் அவர்களுடைய உயிரைத் திரணமென மதித்து ஆற்றுகிற பல்வேறு பணிகளுக்கு, இப்போது நான் தொடக்கத்திலே குறிப்பிட்டது போல், அவர்களுடைய வாழ்வில் அமைதி இருக்கவேண்டுமென்பதற்காக இரண்டாவது ஊதியக் குழு அமைக்கப்பட்டப்போது போலீஸ் கமிஷனின் பரிந்துரையை அதோடு இணைத்து அவர்களுக்கு என்று நாம் பல்வேறு நன்மைகளைச் செய்து இருக்கிறோம். குறிப்பாக நம்முடைய திரு. பொன்னப்ப நாடார் எடுத்துக் காட்டினார்கள். போலீசாருடைய சம்பளம் ஓரளவு உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த ஓரளவு என்ன என்பதை நாம் சற்று உன்விப்பாக்கக் கவனிக்க வேண்டும்.

1965-ம் ஆண்டிலே அவர்களுடைய அடிப்படை சம்பளம் ரூ. 65 ஆகவும் பஞ்சப் படி ரூ. 33 ஆகவும் இருந்து, 1967-ல் அவர்களுடைய அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 79 ஆகவும், பஞ்சப்படி ரூ. 59 ஆகவும் உயர்ந்து, அவர்கள் ரூ. 129 மொத்தச் சம்பளமாகப் பெற்றுக் கொண்டு இருந்தார்கள். இன்றையதினம் அவர்களுடைய சம்பளம்—பஞ்சப் படி உள்பட மொத்தமாகப் பெறுவது ரூ. 165 என்பதை இந்த மன்றம் உணரும் என்று நான் கருதுகிறேன். அதைப்போலவே, 1965-ல் தலைமைக் காவலர்களுக்கு அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 85 ஆகவும், பஞ்சப் படி ரூ. 53 ஆகவும் இருந்து, அவர்கள் அப்போது பெற்றது மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 118 என்ற நிலைமையில் இருந்து, பிறகு 1966-ல் ரூ. 160 என்ற நிலைமைக்கு உயர்ந்து, தலைமைக் காவலர்கள் இப்போது ரூ. 225 மாதம் தோறும் பெறுகிறார்கள். என்ற செய்தியை இந்த மன்றம் உணரும் என்று நான் நம்புகிறேன். இந்த விகிதத்திலே மற்ற அதிகாரிகளுக்கும் சம்பளம் உயர்த்தி இருக்கப்படக்கூடிய அளவுக்கு இந்த காவல்துறையின் ஆணைக்குழுவின் சிபார்சுகளை இந்த அரசு ஏற்று இருக்கிறது.

அதைப்போலவே, காவலர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப் படி சென்னை நகரத்தில் ரூ. 14, மற்ற இடத்தில் ரூ. 14, என்று (2-10-1970-க்கு முன்பு) இருந்தது. ஆனால் 2-10-1970-க்குப் பிறகு காவலர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப் படி சென்னையில் ரூ. 20 என்றும், மற்ற இடங்களில் ரூ. 20 என்றும், இந்த நிலை 1972-73-ல் சென்னையில் ரூ. 25 என்றும், 1973-74-ல் சென்னையில் ரூ. 30 என்றும், மற்ற இடங்களில் ரூ. 25 என்றும் காவலர்களுக்கு அளிக்கப்படுவதும், இதே அளவில் மற்ற அதிகாரிகளுக்கும் இந்த வீட்டு வாடகைப் படி அளிக்கப்படுவதுமான நிலைமைகள் இந்த ஊதியக்குழுவால், போலீஸ் கமிஷனின் பரிந்துரையினால் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது.

ரூ. 17 லட்சம் செலவில் கிராமக் காவல் நிலையங்களுக்கு 100 மோட்டார் சைக்கிள்களும், 5,000 மிதி வண்டிகளும் (சைக்கிள்கள்) அரசு வழங்கியிருக்கிறது.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூலை 19]

காவலர்களுக்கு முன்பு தரப்பட்டு வந்த தினப் படி ரூ. 1. 25 என்று இருந்ததை, 2--10--1970-க்குப் பிறகு ரூ. 3 என்றும், தலைமைக் காவலர்களுக்கு ரூ. 2 என்று இருந்ததை ரூ. 4.50 என்றும், சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு ரூ. 2.50 என்று இருந்ததை ரூ. 4.50 என்றும் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு ரூ. 2.50 என்று இருந்ததை ரூ. 6 என்றும் நாம் உயர்த்தியிருக்கிறோம். இதிலே இந்த இரண்டாவது ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைக்கு ஏற்ப இந்த ரூ. 3 காவலர்களுக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும் அதிலே சில நிபந்தனைகள் இருக்கின்றன. அந்த நிபந்தனைகள் தளர்த்தப்படவேண்டுமென்று இங்கே பேசிய எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும் எடுத்துக் காட்டினார்கள். அவைகளை அரசு விரைவில் ஆராய்ந்து ஆவன செய்யும் என்ற உறுதியை நான் இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காவலர்களின் குடியிருப்பு வசதிக்காக நாம் 1970-71-ஆம் ஆண்டில் ஒதுக்கிய தொகை முதல் பகுதிக்காக ரூ. 34.24 லட்சம் இரண்டாம் பகுதிக்காக ரூ. 15 லட்சம், ஆக மொத்தம் ரூ. 49.24 லட்சம். 1971-72-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மொத்தம் ரூ. 83.62 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக இதுவரையில் காவலர் குடியிருப்புத் திட்டத்திற்காகச் செலவழிக்கப் பட்டிருக்கும் தொகை ரூ. 588.05 லட்சமாகும். குறிக்கோளில் 80 சதவீதம் நாம் குறிக்கோளாகக் கொண்டு இருக்கிறோம் என்றால், அதிலே 60 சதவீதம் இதுவரையில் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது. காவலர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 36,958-ல் குடியிருப்பு வசதி செய்து தரப்படவார்களின் எண்ணிக்கை 20,231 ஆகும். மீதம் உள்ளவர்களுக்கு விரைவிலே இந்த குடியிருப்பு வசதிகள் செய்வதற்கு அரசு தேவையான எல்லா நடவடிக்கைகளையும், முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ளும் என்பதனையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அது மாத்திரம் அல்லாமல், காவல் துறையிலே நல்ல வீரம் செறிந்த செயல்களைப் புரிகிற காவலர்கள், ஏனைய அதிகாரிகள், அவர்கள் நீண்ட நெடு நாட்களாகப் பணியிலே இருந்து, நல்ல பெயரோடும், நல்ல ஒழுக்கத்தோடும், மிகுந்த ஊக்கத்தோடும், அயராது பாடுபட்டு இருப்பார்களேயானால், அவர்களுக்கென்று 'முதலமைச்சர் பதக்கம்' என்கிற ஒரு புதிய திட்டத்தை உருவாக்கி, பதக்கம் மாத்திரம் அளிப்பது என்று இல்லாமல், அவர்களுக்கு தகுந்த ரூபாய்களையும் நன்கொடையாக வழங்கும் முயற்சியை இரண்டாண்டுக் காலமாக இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது. செப்டம்பர் திங்கள் 15-ம் நாள், நம்முடைய முன்னாள் முதலமைச்சர் அண்ணா அவர்கள் பிறந்த நாளில், காவலர்களுக்கு இந்தப் பரிசுகள் வழங்கும் திட்டத்தை ஆரம்பித்து, இது வரையில் இரண்டு முறை அந்தப் பரிசுகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஆண்டும், வருகிற ஆண்டுகளிலும் தொடர்ந்து இந்தப் பரிசு அளிப்பு விழாக்கள் நடைபெற இருக்கின்றன.

1971 சூலை 19]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

காவல் துறையிலே வேலை வாய்ப்புக்களை மேலும் அதிகப் படுத்துகிற வகையிலே தமிழக அரசு எடுத்து இருக்கிற முயற்சியை இந்த மன்றம் நன்றாக அறியும். அதைப்பற்றிப் பேசிய நேரத்தில்கூட, சில பேர் குறிப்பிட்டார்கள். இதிலே கட்சிச் சார்புடையவர்களாக 1,000 பேரை நீங்கள் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்வீர்கள் என்று சில பேர் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த வேலைக்கு பள்ளி இறுதி வகுப்பிலே தேறியவர்கள்தான் தேர்ந்தெடுக்கப் படுவார்கள். இந்த வேலைக்கென்று தகுதி படைத்தவர்கள்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட முடியுமெனவிர, நான் இன்ன கட்சியைச் சார்ந்தவன், ஆகவே உயரத்தில் 2" குறைவாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை, மார்பு சுற்றளவு 2" குறைவாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை, என்னைக் காவல் துறையில் வேலைக்கு அமர்த்துங்கள் என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. அப்படிச் சொன்னபடி அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டால், உள்ளபடியே அந்தத் துறையிலே இந்த அரசு ஜனநாயகம் அற்ற முறையிலே நடைபெறுகிறது என்பதை நீங்கள் நிச்சயமாகத் துற்றம் சாட்டலாம்.

ஆனால், ஒரு நல்ல காரியத்தைத் தொடங்குகிறோம், காலம் காலமாகக் காவல் துறைக்கு ஆட்கள் எப்படி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எந்த வகையில் காவல் துறைக்காவ ஆட்களை எடுக்கிறோம்? ஒரு ஆயிரம் பேர்களுக்குப் புதிதாக வேலை கொடுக்கிறோம் என்பதைப் பாராட்டாவிட்டாலும், கட்சிக் காரர்களைப் போட்டுவிடுவீர்களோ என்று கேட்பது விந்தையாக இருக்கிறது. கட்சிக்காரர்கள் யார்? நான் கேட்கிறேன். ஒரு மனிதன் உள்ளத்தில் ஒரு கொள்கைக்கான தத்துவம் இருக்கலாம். ஆனால், காவல் துறைக்கு எடுப்பவர்களுக்கு அங்க அடையாளங்கள், சிறமை, உடல் அமைப்பு, தேக ஆரோக்கியம் இவைகளைத்தான் காணமுடியுமே அல்லாமல், அவர் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர் என்பதைக் கண்டுபிடிக்கத் தக்க 'எக்ஸ்-ரே' கருவி எதுவும் காவல் துறையினர் கைவசம் இல்லை.

கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை எடுப்பார்களோ என்று கூறுவதன் மூலம், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க ஒரு பகுதியில் நாம் எடுத்திருக்கும் முயற்சியைப் பாராட்ட மான்முமிகு உறுப்பினர்கள் நழுவிவிட்டதற்காக நான் பெரிதும் வருந்துகிறேன். நிச்சயமாகச் சொல்லுகிறேன். தகுதியற்றவர்கள், கட்சிக்காரர்கள் நிச்சயமாக இந்த வேலை வாய்ப்பில் இடம் பெற மாட்டார்கள் என்பதை உறுதியாகக் கூறுகிறேன். அரசாங்க அதிகாரிகள், அது எந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும், அதற்கு விசுவாசத்தோடு நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. கட்சிக்கு விசுவாசம் காட்டக் கூடாது. அரசாங்கத்தின் காரியங்கள், செயல் முறைகளை நடைமுறைப் படுத்தவேண்டிய பணிகள் இவற்றில் எந்த அதிகாரியாக இருந்தாலும், எந்தத் துறையில் இருந்தாலும், விசுவாசமாக இருக்க வேண்டும். கட்சிக்கு விசுவாசமாக இருக்க வேண்டும் என்று கூறவில்லை.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூலை 19]

இங்கே பேசிய பலரும்—குறிப்பாக எதிர்த் தரப்பில் உள்ளவர்கள்—எடுத்துச் சொன்னார்கள். அரசியல் தலையீடு இதிலே நிச்சயமாக இருக்கக்கூடாது என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அரசியல் தலையீடு இன்றையதினம் காவல் துறையில் இருக்கிறதா என்பதை அவர்கள் பேசிய பேச்சிலிருந்தே நாம் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். அரசியல் தலையீடு இருக்கக் கூடாது என்று கூறும் அதே நேரத்தில், தாங்கள் தலையிட நேர்ந்தது என்பதையும் கூறிவிட்டு ஆனால் நான் சென்றது ஒரு அநியாயத்தைக் கண்டிக்க, என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

அதிலும் குறிப்பாக, நம்முடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி சொல்லும்போது, நான்கு இந்த விஷயத்திலே தலையிட்டேன், ஆனால் ஒரு அநியாயத்தைக் கண்டிக்கத் தலையிட்டேன், என்று சொன்னார்கள். நியாயமா, அநியாயமா என்று ஆராய்ந்தறிவது யார்? தலையீடு தலையீடு தான். தலையிட்ட பிறகு நான் நியாயத்திற்காகத் தலையிட்டேன் என்று சொன்னாலும், அநியாயத்திற்குத் தலையிட்டேன் என்று சொன்னாலும் அது பொருந்திவராது. ஆனால் தலையீடுகளை வைத்து ஏற்பட்ட விளைவுகள் என்ன? இந்தத் தலையீட்டின் காரணமாக ஒரு நியாயமான காரியம் அநியாயமாக மாற்றப் பட்டதா? அல்லது ஒரு அநியாயம் நியாயமாக மாற்றப் பட்டதா? என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அப்படிப்பட்ட அரசியல் தலையீடுகள் இருக்கக் கூடாது என்பதற்காக, காவல் துறைத் தலைமை அதிகாரியின்மூலம், 1968-ல் அனைவருக்கும் ஓர் அறிக்கை அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. 'எல்லா அதிகாரிகளும், குற்றங்களைத் தடுப்பதில் அல்லது கண்டு பிடிப்பதில் அல்லது சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டுவதில் தங்களது கடமைகளை நிறைவேற்றும்போது, சட்டத்தில் சொல்லியுள்ள கூற்றைக் கண்டிப்பாகப் பின்பற்றி நடக்க வேண்டியது மிகவும் இன்றியமையாததாகும் என்பதை மனதில் கொள்ள வேண்டும். அவசியமற்ற முறையில் அல்லது நியாயமற்ற முறையில் அல்லது நியாயமற்ற வகையில் செல்வாக்கினை எவ் பயன்படுத்தினாலும், காவலர்கள் அதை உறுதியாக எதிர்க்க வேண்டும்; நியாயமும், நேர்மையும் நிலைநாட்டப்படுவதை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். அத்துடன், சட்டம் அல்லது நடைமுறையில் சொல்லியிருப்பவைகளுக்கு மாறான நடவடிக்கை எதையும் பிறர் கொண்டுவரும் செல்வாக்கிற்கு இணங்கி அல்லது அடிபணிந்து மேற்கொள்ளக்கூடாது' என்று காவல் துறைக்கு அறிக்கை அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

அந்த வகையில்தான் இன்றைக்கு அந்தத் துறை செயல்பட்டு வருகிறது. ஒன்றிரண்டு இடங்களில் தவறுகள் இருப்பது சட்டிக் காட்டப்பட்டன. அப்படிப்பட்ட தவறுகள் ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காகத்தான், அரசின் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மாநாட்டிலும், அதையடுத்துக் காவல் துறை அதிகாரிகள்

1971 சூலை 19]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

மாநாட்டிலும், நான் திட்டவட்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். யார் எந்தப் பிரச்சினையைக் கொண்டுவந்து சொன்னாலும், கொண்டு வந்து சொல்கிறவர்கள் யார் என்று பார்க்காமல், அந்தப் பிரச்சினையில் இருக்கும் நியாய அநியாயம் என்ன என்பதைப் பார்த்து, அதற்கேற்றவாறு நடவடிக்கை எடுங்கள் என்றும், 'தவறு செய்யுங்கள்' என்று நானே சொன்னாலும்கூட, 'நீங்கள் பண்ணுதிர்கள்' என்றும் காவல் துறையினர் மாநாட்டிலும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மாநாட்டிலும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன். அதற்கேற்ப, இன்றைக்கு அந்தத் துறை நடைபெற்று வருகிறது.

வழக்குகளில் மற்றக் கட்சிக்காரர்கள் தலையிடவே இல்லையா? பொது விவகாரங்களாகட்டும், அல்லது தனிப்பட்ட விவகாரங்கள் ஆகட்டும், தலையிடவே இல்லையா என்பது ஒரு பிரச்சினை. இரண்டாவது, மற்றக் கட்சிக்காரர்கள் மனுக்கள் கொடுத்து, அவை அலட்சியம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவா, என்பது இன்னொரு பிரச்சினை. சட்டமன்ற முன்னாள் உறுப்பினர், திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன், திருநெல்வேலி மாவட்டம் அடங்கார்துளம் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் திரு. செல்வையா நாடார் என்பவர் வள்ளியூரில் பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்புத் தேர்தலில் சௌந்தரபாண்டியன் ஆதரவு கொடுத்ததால், எதிர் மனுதாரர்கள் 11 பேர்கள் தனக்கும் சௌந்தரபாண்டியனுக்கும் உயிருக்கு ஆபத்து விளைவிக்கக் கூடிய வகையில் தனக்கு மிரட்டல் கடிதம் வந்ததாகவும், இதுகுறித்து சௌந்தரபாண்டியனுக்கும் தனக்கும் பாதுகாப்பு வேண்டும் எனவும் கேட்டுக் கொண்டார். என்னிடத்தில் மிரட்டல் கடிதம் அளிக்கப்பட்டது. உடனடியாகக் காவல் துறைக்குத் தெரிவித்து, அந்த மனுவைச் பற்றிக் காவல் துறையினர் விசாரித்து, யார் யார் சுட்டிக்காட்டப் பட்டிருந்தார்களோ அவர்களெல்லாம் எச்சரிக்கப்பட்டார்கள் அதேபோல பல நிகழ்ச்சிகளை எடுத்துக் காட்ட முடியும்.

காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதற்காகவோ அல்லது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதற்காகவோ அல்லது சுதந்திரக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதற்காகவோ அலட்சியப்படுத்துவதில்லை. இந்த மன்றத்திலே டாக்டர் ஹாண்டே போன்றவர்கள் சில விவகாரங்களை என்னிடத்தில் எடுத்துத் தந்ததும், அவைகளை உடனடியாக விசாரிக்கச் சொல்லி விசாரணைக்குப் பிறகு அதிகாரிகள் தந்த பதிலையும் அவர்களிடத்தில் உடனடியாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே, இந்தத் துறையில் பாரபட்ச மற்ற முறையில், கட்சி மாச்சரியங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட முறையில் பணிகள் நடைபெறுகின்றன என்பதை மீண்டும் மீண்டும் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, பெரும்பாலும், எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், அதிலும் குறிப்பாகக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்தச் சந்தேக வழக்குகள் போடப்படுவது அறவே நீக்கப்பட

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 ஜூலை 19]

வேண்டும், அகற்றப்பட்ட வேண்டும் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தச் சந்தேக வழக்குகளில் சில நேரங்களில் ஏதும் அறியாத அப்பாவிகள் சிக்கிக் கொள்ளுகிறார்கள் என்றெல்லாம் எடுத்துக் கூறியிருப்பதை இந்த அரசும் கவனிக்காமல் இல்லை. ஆனாலும் சில நேரங்களில், அப்படி நடந்துவிடும் சம்பவங்களுக்காக நான் வருந்துகிறேன். ஆனால், சந்தேக வழக்குகள் போடப்படும்போது, சில முக்கியமான, பயங்கரமான தகவல்கள் கிடைக்கின்றன. எப்படிப்பட்டவர்கள் பிடிபடுகிறார்கள் என்பதற்கான சில உண்மைகளை மேலும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

8-7-1971-ல் மதுரையில், ஜெபமணி எனப்படும் நபர் இரவில் சந்தேகச் சூழ்நிலையில் கைது செய்யப்பட்டார். அவர் இராமநாத புரம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வாடிக்கையான குற்றவாளி. சைக்கிள்களில் இரண்டு பேர்களுடனும், விளக்கு இல்லாமலும் சவாரி செய்யும் நபர்களிடமிருந்து தலைமைக் காவலரைப்போல போலி உடையணிந்து பணம் வசூல் செய்து வந்துள்ளார். வீடுகளில் புகுந்து திருடியதாகப் பல வழக்குகளில் அவர் சம்பந்தப்பட்டவர். சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்யப்பட்டதன் காரணமாக இவ்வளவு தகவல்களும் அவரைப்பற்றிக் காவல் துறையினருக்குக் கிடைத்தது.

15-5-1971 இரவு, விருதுநகரைச் சேர்ந்த குருசாமி என்பவர், சந்தேகச் சூழ்நிலையில் மதுரையில் கைதானவர். தன்னிடம் இருந்த ரூ. 10,000 பெறுமான தங்க நகைகளுக்கு அவரால் சரியான காரணம் காட்டமுடியவில்லை. விருதுநகரில் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு ஒரு வீட்டை உடைத்து, பயங்கரமாகக் கொள்ளையடித்ததற்கு இவர் காரணமானவர். ரூ. 17,000 பெறுமான பொருள்கள் மீட்கப்பட்டன.

அடுத்தபடியாக, மாத்தூர் தாக்கர் நடுவே சந்தேகப்படும்படியாகத் திரிந்த தேவராஜ் என்பவர் 26-5-1971 இரவு மதுரை நகரில் சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்யப்பட்டார். அவரிடமிருந்து சைக்கிள் டியூப்களும் டயர்களும் மற்றும் பல உபகரணங்களும் ஆக ரூ. 10 ஆயிரம் பெறுமான பொருள்கள் மீட்கப்பட்டன. இவை அனைத்தும் ஒரு சைக்கிள் கடையில் திருடு போனவை என்று கண்டறியப்பட்டு ஒப்படைக்கப்பட்டன.

அடுத்து, திருவில்லிபுத்தூரைச் சார்ந்த காசிநாதன் என்பவர் மதுரைத் திருநகரில் காலை மூன்று மணிக்குப் பிடிப்பட்டவர். ரூ. 10 ஆயிரம் பெறுமான பொருள்கள் களவிற்குக் காரணமாக இருந்தவர் அவர்.

27-4-1971 இரவு வெள்ளையக் கும்பன் என்கிற நபர் சந்தேகத்தின் காரணமாகக் கைது செய்யப்பட்டவர். ஆறு வீடுகளில் கொள்ளையடிக்கப்பட்ட வழக்குகளில் சம்பந்தப்பட்டவர். 1969-ஆம் ஆண்டிலிருந்து தலை மறைவாக இருந்தவர்.

1971 சூலை 19] [திரு. மு. கருணாநிதி]

சென்னையில் மூர்மார்க்கெட்டுக்கு அருகே 6-6-1971 இரவு சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்யப்பட்ட தாமோதரன், காஞ்சி புரத்தைச் சார்ந்தவர். விடுகளை உடைத்துத் திருடிய 16 வழக்குகளிலும் மற்றும் பதினேந்து திருட்டுகளுக்கும் அவர் காரணமாக இருந்தவர். இக்களவுகள் யாவும் சென்னையிலும் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலும் நடந்தன. இக்குற்றங்களில் ஈடுபட்ட அந்த தபரிடமிருந்து ரூபாய் பத்தாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட பொருள்கள் மீட்கப்பட்டன. பின்னர் அவருக்கு நான்காண்டு தண்டனை வழங்கப்பட்டது.

19-6-1971 இரவு சந்தேகத்தின் பேரிலே கைது செய்யப்பட்ட ஆவடியைச் சார்ந்த ஜான்ஸன் என்பவர் 17 சைக்கிள் திருடுகளுக்குக் காரணமானவர் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

1970-ஆம் ஆண்டிலே சந்தேகத்தின் பேரிலே இப்படித் கைது செய்யப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை 30 ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்டவர்கள். இதிலே குற்றவாளிகள் என்று கருதி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டவர்கள் 29 ஆயிரம் பேருக்கு மேற்பட்டவர்கள் என்ற குறிப்பும் என்னிடம் இருக்கிறது.

1971-ஆம் ஆண்டில் சென்னையில்மட்டும் பத்தாயிரத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் சந்தேகத்தின் பேரிலே கைது செய்யப்பட்டு இருக்கின்றார்கள். இவர்களில் ஒன்பதாயிரத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் குற்றவாளிகள் என்று நிரூபணம் ஆகியிருக்கிறது.

11-7-71 அன்று இரவு சென்னையில் நேதாஜி சுபாஷ் சந்திர போஸ் சாலையில் சைக்கிள் ரிக்ஷாவில் போய்க்கொண்டு இருந்த தூதம்ல் என்பவரைச் சந்தேகத்தின் பேரில் கைதுசெய்தார்கள். அவர் கையில் பிளாஸ்டிக் பை ஒன்று இருந்தது. எடுத்துப் பார்த்ததில் தூது ரூபாய் டோட்டுகளாகவும் பத்து ரூபாய் டோட்டுகளாகவும் மொத்தம் ஒரு லட்ச ரூபாய்க்கு இருந்ததாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு அவர்மீது வழக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கிறது.

இவற்றையெல்லாம் நான் இங்கே எடுத்துக்காட்டிப் பேசும் போது, சந்தேக வழக்குகள் போடுவது நியாயம்தான் என்று அவற்றை ஊர்ஜிதப்படுத்துவதற்காகப் பேசுவதாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. இப்படிப் போடும் நேரத்தில், இந்தச் சந்தேக வழக்குகளால் பாதிக்கப்படுகின்ற, ஏதும் அறியாதவர்களுக்கு உதவிசுரமாக இருப்பதற்குக் கூடுமான வரையில்—நாம் இதைத் தவிர வேறு சட்டங்கள் ஏதேனும் இயற்ற முடியுமா என்று முடிவெடுக்கும் வரையில்—போடப்படும் இந்தச் சந்தேக வழக்குகள் எல்லாம் துரிதமாகப் பைசல் செய்தாக வேண்டும். அவற்றிற்குத் தீர்வு கண்டாக வேண்டும் என்று அதிகாரிகளுக்கு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு இருக்கின்றது.

இப்போது உள்ள வழக்கத்தின்படி, ஒருவர் கைது செய்யப்படுவாரேயானால் அவர், தான் இந்த ஊரைச் சேர்ந்தவர் என்று சொன்னால், அந்த ஊருக்குக் கடிதம் எழுதி, அந்த ஊரிலுள்ள

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூலை 19]

ஸ்டேஷனிலிருந்து அதுபறைய தகவல் வருவதற்கு, இடையிலே ஆகும் ஒன்று அல்லது இரண்டு வார காலத்திற்கு, தன்னைப்பற்றி ஏதும் தெரிவித்துக்கொள்ள முடியாத சூழ்நிலையில், குற்றமற்றவர் சில நேரங்களில் சிறையில் இருக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. இதைத் தவிர்ப்பதற்காக, கூடுமானவரையில் தொலை பேசியைப் பயன்படுத்தி, அங்கேயிருந்து தகவலறிந்து, இரண்டொரு நாட்களிலேயே, அவர் நிரபராதி என்றால் விடுவித்தும், அப்படியின்றிக் குற்றவாளியென்றால் வழக்குத் தொடர்ந்தும், நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று அதிகாரிகள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டு இருக்கின்றார்கள். எனவே, இப்படிச் சந்தேகத்தின் பெயரால் சைது செய்வதற்காக, உண்மையான குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக வேறுவிதமான சட்டம் அல்லது தடைமுறையைக் காணும் வரையில் அதுவரையில், இந்த இடைக்காலத்தில், இப்படிச் சைது செய்யப்படும்போது அவற்றில் துரிதமாகத் தீர்வு கண்டிடவேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு இருக்கின்றது.

திருமை வாய்ந்த இந்த நிர்வாகம் இன்றைய தினம் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துக்காட்டியதுபோல, தீவிரவாதிகள், “நக்சலைட்டுகள்” என்று சொல்லப்படும் அவர்கள் விஷயத்தில், எந்த அளவிற்குக் கண்காணிப்போடு இருந்து வருகிறது என்பதை இங்கே மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள ஆய்வுரையில் எடுத்துக் காண்பித்திருக்கின்றேன்.

அந்த அடிப்படையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் பேசியிருக்கின்றார்கள். ‘நக்சலைட்டு’ ஏன் வளருகின்றார்கள், எந்த அடிப்படையில் வளருகின்றார்கள் என்பதை முன்பே நான் ஒரு கேள்விக்குப் பதிலளிக்கும் வகையில் இங்கே எடுத்துக் கூறினேன். அவர்கள் வளருவதற்கான அடிப்படை எதுவாக இருந்தாலும், சமுதாயத்தில் உள்ள பல்வேறு சூழ்நிலைகள் மாற்றப்படவேண்டும் என்று நாம் கருதினாலும், வறுமையை வென்று வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கிச் சமுதாயத்தில் ஒரு பெரிய புதிய மறுமலர்ச்சியை உருவாக்குவதற்கு நாம் அனைவரும் இன்றைக்கு உறுதி கொண்டிருக்கின்றோம் என்றாலும், நாம் இன்னும் சமுதாயத்திலே ஆற்றவேண்டிய காரியங்கள் பல இருக்கின்றன. நாம் மாற்றியமைக்கவேண்டிய சட்டங்கள் பல இருக்கின்றன. எனவே, நாம் அந்த அடிப்படையை உணராமல் இல்லை. அந்த அடிப்படையை உணர்ந்து, ஜனநாயக ரீதியில் அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளும் நோத்திலே, வன்முறைகள்மூலம் இந்த நாட்டு மக்களிடத்தில் வளமான வாழ்க்கையை உருவாக்கினிடலாம் என்று நினைத்து, சந்தர்த்தத்தில்தான் அந்த அருமையான வளம் மிகுந்த செந்தாமரை முளைக்கும் என்று கருதுவது தவறு என்று நாம் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறோம். அவர்களுடைய உணர்வுகளை நான் என்றைக்கும் மதிக்கின்றேன்.

1971 ஜூலை 19]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

நாடு வாழ வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அவர்கள் தங்களைத் தீவிரவாதிகளாக ஆக்கிக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள் என்றால், அந்த உணர்வுகளை மதிக்கின்றேன்.

ஆனால், அதே நேரத்திலே, அவர்களுடைய செயல்களை, ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் யாரும் ஏற்க முடியாது. ஆகவே, நாம் மெல்ல, மெல்ல ஆனால் உறுதியாக, இந்தச் சமுதாயத்தில் ஒரு பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தவேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். அப்படிப்பட்ட மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்குத் தீவிரவாதிகளாக இருப்பவர்களும் நம்மோடு ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளும் அதே நேரத்தில் அவர்கள் இப்படி நமது கவனத்தைத் திசைதிருப்புவதாலும், கொலை, கொள்ளை போன்ற மிகக் கொடூரமான காரியங்களில் ஈடுபட்டு, ஒரு நாட்டின் அமைதியை, சமுதாயத்தினுடைய அமைதியைக் கெடுப்பதால் அப்படிப்பட்ட மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்துவிட முடியாது என்று இந்த அரசு உறுதியாகக் கருதுகிறது. அரசுப் பொறுப்பிலுள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் கருதுகின்றது.

எனவே, அப்படிப்பட்ட தீவிரவாதிகளுக்கெல்லாம் மீண்டும் ஒரு முறை வேண்டுகோளாக விடுக்கின்றேன். உங்கள் உணர்வுகளை மதிக்கும் அதே நேரத்திலே நீங்கள் எடுத்துக்கொண்டுள்ள செயல்கள் கண்டிக்கத்தக்கவை, தேவையற்றவை, எனவே, அவற்றை விட்டுவிட்டு, இந்தச் சமுதாயம் முன்னேறுவதற்கு இந்தச் சமுதாயம் முன்னேற்றப்பட வேண்டும் என்று அக்கறை கொண்டுள்ள ஜனநாயக அரசோடு நீங்கள் அனைவரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். அப்படியில்லாமல் ஏதோ அங்கொன்றும் இங்கொன்று மாகச் சிலருடைய தலைகளைக் கிள்ளியெறிந்துவிடுவதால், சிலருடைய குழந்தைகள் பதைக்க பதைக்க, குடும்பத் தலைவனைக் கொன்று விடுவதால் நாட்டில் உண்மையான புரட்சி ஏற்பட்டுவிடும் என்று கருதினால் அப்படிப்பட்ட புரட்சி ஒரு மாத காலம் அல்லது இரண்டு மாத காலம் நடைபெறலாம். ஆனால் புரட்சிக்குப் பின்னால் பூத்துக்குலுங்க வேண்டிய சமதர்மப் பூக்காடு மலருமா என்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். எனவே, இந்தச் சமதர்மப் பூக்காட்டை உருவாக்குவதற்காக நாம் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டுப் பாடுபடவேண்டும்.

இதே நேரத்தில் இவற்றையெல்லாம் மீறி வன்முறைதான் எங்கள் லட்சியம், பலாத்காரம்தான் எங்கள் குறிக்கோள், கொலை கொள்ளைகளைச் செய்யும் நாட்கள்தான் எங்களுக்கு இன்பமான திருநாட்கள் என்று அவர்கள் கருதுவார்களானால் அந்த விஷயத்தில் இந்த அரசு இப்போதுள்ளதைவிட இன்னும் கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுக்க நேரும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூலை 19]

காவல் துறையினர் மிகவும் நாணயமாக நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் யாரும் மொத்தமாகக் காவல் துறையை அப்படியே குற்றம் சொல்லவில்லை என்பதை நான் முழுக்க முழுக்க நம்புகிறேன். நமது நாடார் அவர்கள் பேசும் நேரத்தில்கூட விவாதத்தில் அதிகமாகச் சூடு பிறக்கவில்லை என்றார்கள். சூடு இல்லாத காரணம் எதிர்க்கட்சியினுடைய திறமைக்குறைவு காரணம் என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்ல மாட்டேன். நீங்கள் நினைத்தால் . . .

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நீங்கள் அப்படிச் சொன்னாலும் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சொல்லாமல் இருக்கும் போது ஏன் வலியு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்? எனவே நான் எதிர்க்கட்சியினருடைய திறமைக் குறைவு என்று சொல்ல மாட்டேன். பதிலாக, சூடாகப் பேசும் அளவிற்கு இந்தத் துறை எந்தத் தவறுகளையும் இழைத்து விடவில்லை என்பதுதான். எனவேதான் சூடேறவில்லை.

மதிப்பிற்குரிய தங்கமணி போன்றவர்களும், நாடார் போன்றவர்களும் திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் போன்றவர்களும் டாக்டர் ஹண்டே போன்றவர்களும் தங்கள் தொகுதியில் நடந்ததாகச் சொல்லப்படும் இரண்டொரு நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவைபற்றி அவ்வப்பொழுது துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கட்டளை பிறப்பித்து இருக்கின்றேன். இன்னும் சொல்லப்போனால் நமது சங்கு முத்துத்தேவர் அவர்கள் தொகுதியில் நடந்த சில சம்பவங்கள் பற்றிக் காவல் துறையினரிடமிருந்து தகவல்கள் பெற்று அதன் விவரங்களை நமது நாடார் அவர்கள்மூலமாக திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களுக்குத் தந்து இருக்கிறேன். எனவே இத்துறை விழிப்போடும் ஒழுக்கத்தோடும் நடந்துகொள்ள வேண்டிய பெரும்பொறுப்பை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறது.

அதே நேரத்தில் முஸ்லீம் லீக் உறுப்பினர் திருப்பூர் மொய்தின் அவர்கள் சொன்னதை மறந்துவிடுவதற்கு இல்லை. காவல் துறையினரிடம் பண்பை எதிர்பார்க்கும் நாம் அவர்களிடமும் பண்போடு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது முற்றிலும் உண்மைதான். அதே நேரத்தில் காவல் துறையினரை அணுகுகின்றவர்கள் பண்போடு நடந்து கொள்ளவில்லை என்ற காரணத்தினால் காவல்துறையினரும் பண்பற்ற முறையில் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேனா என்றால், இல்லை. சிலர் பண்பற்ற முறையில் நடந்து கொண்டால் கூட காவல் துறையினர் தங்களுக்குே உள்ள பண்பை விட்டுக் கொடுக்காமல் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்றுதான் நான் காவல் துறையிலுள்ள எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் ஏனைய காவலர்களுக்கும் என் வேண்டுகோளாக விடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

1971 சூலை 19]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

ஆனால், காவல்துறை நன்கு செயல்படவேண்டுமானால் அவர்களைப்பற்றி தவறான செய்திகளை, தகவல்களை வெளியிட்டு, காவல்துறையினருக்கு இழுக்கு ஏற்படுத்தும்வகையில் அரசியல் கட்சிகளும் அரசியல் ஏடுகளும் முனையக்கூடாது என்பது என்னுடைய பணிவன்பான வேண்டுகோளாகும். இன்றைக்கு எத்தனையோ செய்திகள் வருகின்றன. இன்றைக்கு ஒரு பத்திரிகையிலே பர்க்கின்றேன் ம. பொ. சிவஞானம் அவர்களின் மருமகன் ஏங்கேயோ கார் விபத்தில் சிக்கி யாரோ ஒரு பையன் அடிபட்டுச் செத்து விட்டான். அவர்மீது வழக்குப் போடவில்லை என்று பத்திரிகையிலே செய்தி வந்திருக்கின்றது. நான் அதிகாரிகளிடம் கேட்கிறேன். உடனே அதிகாரிகள் அந்த இடத்திலேயே அவர் கைது செய்யப்பட்டார் என்றும், அப்படித் தைது செய்யப்பட்டவரின்மீது வழக்குப் போடப்பட்டு ஜாமீனில் விடுதலை யாகியிருக்கிறார் என்றும் தகவல் கொடுக்கின்றார்கள். தவறான தகவல்களை இன்றைக்குப் பத்திரிகையிலே போட்டு விடுகின்றார்கள்.

அண்மையிலே 15-ம் தேதி என்று கருதுகிறேன். சென்னை மாநகரத்திலே மதுவிலக்கு ஒத்திவைக்கப்படுவதை எதிர்த்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்தின் முன்பாக டில்லியிலிருந்து வந்த திருமதி சசிலா நய்யார் அவர்களும் தமிழகத்தில் உள்ள சிலரும் சேர்ந்து காவலில் 54 பேர், பிறகு மாலையில் 94 பேர் என்ற அளவிலே உண்ணாவிரத்தில் ஈடுபட்டார்கள். அது அமைதியாக நடைபெறுவதற்குத் தாவல் துறை பெரும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு நல்ல பாதுகாப்பு அளித்திருக்கின்றது. ஆனால் பத்திரிகையிலே என்ன செய்தி வருகின்றது? உண்ணாவிரதத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கும்போது, துறைமுகத்திலிருந்து தொழிலாளர்கள் வெளியே வந்து, உண்ணாவிரதம் இருந்த பந்தலைப் பிரித்துப்போட்டு, படங்களையெல்லாம் கிழித்துப்போட்டு அலங்கோலம் செய்தார்கள்; அமனிதமனி எற்பட்டது; அவ்வளவு பெரும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசால் ஏவி விடப்பட்டவர்கள்; காவல்துறை கைகட்டி ஹேட்கை பார்த்துத் கொண்டிருந்தது; அதற்குப் பிறகுதான் 10 பேராக இருந்த காவலர்கள் 100 பேராகப் பெருகிக் கலவரத்தை அடக்கினார்கள் என்று செய்தி போடப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட தவறான தகவல்கள் போடப்படுகின்றன; மிகைப்படுத்திப் போடுவது ஒன்று; பொய்யையே போடுவது ஒன்று. 400 பேர் இருந்தார்கள் என்றால், 4,000 பேர் இருந்தார்கள் என்று போடுவது மிகைப்படுத்திப் போடுவது. 400 பேரில் 300 பேர் செத்துவிட்டார்கள் என்று போடுவது பொய் போடுதல். அதைப் போலத்தான் அங்கே நடைபெற்ற உண்ணாவிரதத்தில் துறைமுகத்திலிருந்து தொழிலாளர்கள் வெளியே வந்தார்கள். வந்தவர்களில் சிலபேர் உண்ணாவிரதம் இருந்த இடத்திற்கு அப்பால், வெகு தொலைவிற்கு அப்பால், நின்றுகொண்டு மதுவிலக்கு ரத்துக்கு ஆதரவாகக் கோஷமிட்டார்கள். அது உண்மை. உடனடியாகப் போலீஸ் தலையிட்டு அவர்களை அப்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூலை 19]

புறப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதுநான் நடந்த நிலவரம். ஆனால் உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டவர்களுக்கூட சொல்லாத கூற்று பத்திரிக்கையிலே வேண்டுமென்றே போடப்படுகிறது.

இன்னொரு நிகழ்ச்சி. வேலூரிலே இதுபோன்ற உண்ணாவிரதம் அதிலே கலந்துகொண்டவர்கள் யார், யார் என்று பத்திரிக்கையிலே செய்தி போடும்போது, நான் சாதாரணப் பத்திரிக்கையைக் கூட சொல்லவில்லை, தினமணிப் பத்திரிகை செய்தி போட்டது. என்ன போட்டது? வேலூரிலே நடைபெற்ற உண்ணாவிரதத்தில் கலெக்டர் காரியாலயத்திலே 77 பேர் ஈடுபட்டார்கள். ஆளுங்கட்சி நீங்கலாக எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் இந்த இயக்கத்திலே பங்கு கொண்டிருப்பதாக அந்த இயக்கத்தின் தலைவர் கூறினார். (எதிர்வரிசையிலே அமர்ந்திருந்த திரு. கே. டி. கே. தங்கமணியைப் பார்த்து) இதிலே நீங்கள் உண்டா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இதிலே இந்தியக் கம்யூனிஸ்டு கட்சி பங்கு கொள்ளவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். பார்வர்டு பிளாக் இல்லை. திருப்பூர் மொய்தின் சொல்லுகிறார்கள், முஸ்லிம் லீக் இல்லை என்று. சசேந்திரன் சொல்கிறார் பிரஜா சோஷலிஸ்டு கட்சி பங்கு கொள்ளவில்லை என்று. ஆனாலும் ஆளுங்கட்சி நீங்கலாக மற்ற எல்லாக் கட்சிகளும் இந்த இயக்கத்தில் பங்கு கொண்டிருப்பதாக அந்த இயக்கத்தின் தலைவர் கூறினார் என்று செய்தி போடப்படுகிறது அத்தோடு விட்டால் பரவாயில்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் யாராவது இருந்தார்கள் என்று பத்திரிக்கையிலே போடப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இல்லை. 'உணவு அமைச்சர் ப. உ. சண்முகத்தின் சகோதரி மகன் பன்னீர்செல்வம் (பழைய காங்கிரஸ்) உண்ணாவிரதத்தில் கலந்துகொண்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.' (சிரிப்பு). இது தினமணிச் செய்தி. நான் வேறு சில பத்திரிகைகளில் இம்மாதிரிச் செய்தி வருவதை உள்ளபடியே ஆட்சேபிக்கவில்லை. அது அவர்களுடைய கட்சியின் பழக்கம். ஆனால் அமைச்சர் ப. உ. சண்முகத்திற்குப் பன்னீர்செல்வம் என்ற மருமகன் இருக்கிறார் என்றால், இல்லை. நான் விசாரித்தேன். பழைய காங்கிரஸ் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஆச்சரியம்கூட இல்லை. தகப்பனர் காங்கிரஸ். மகன் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமாக இருக்கலாம். டாக்டர் சுப்பராயன் காங்கிரஸ். மோகன் குமாரசங்கலம் கம்யூனிஸ்ட் என்று இருந்தார்கள். ராஜாஜி சுதந்திரா, நரசிம்மன் அப்போது காங்கிரஸ் என்று இருந்திருக்கிறார்கள். ஒரே சூழும்பத்தில் பல கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் இருப்பது வியப்பிற்குரியது இல்லை. ஆனால் இந்த

1971 சூலை 19]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

ஆச்சரியமான விஷயம் குறிப்பிடத் தக்க விஷயம் என்று போடப் பட்டிருப்பது உண்மையா என்றால், இல்லை. யார் அந்த பன்னீர் செல்வம் என்று அவனைப் பற்றி விசாரித்தேன்.

On 24th June 1971 Thiru Panneerselvam was found drunk and he was charge-sheeted by the Police in Tiruvannamalai in Crime No. 829/71/Tiruvannamalai Police Station. He was charged under Section 4 (1) (j) of the Prohibition Act. He was fined Rs. 20 by the Sub-Magistrate, Tiruvannamalai for this offence.

இந்த பன்னீர்செல்வம் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை மீறியதற்காக அபராதம் கட்டியவர். அவர் வந்து உண்ணாவிரதம் இருந்திருக்கிறார் (சிரிப்பு). நான் உண்ணாவிரதம் இருந்தவர்களின் உணர்ச்சிகளுக்குக் குந்தகம் ஏற்படுத்துவதற்காகச் சொல்லவில்லை. பத்திரிக்கையிலே வந்திருக்கிற செய்தியிலே காணப்படுகின்ற பன்னீர்செல்வம் எப்படிப்பட்டவர், அவர் அமைச்சர் ப. உ. சண்முகத்தின் மருமகன் என்று செய்தியைப் போடுவதன்மூலம், இப்படித் தான் பல செய்திகள் தவறான முறையில் போடப்படுகின்றன என்பதைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவதற்காகச் சொல்லுகிறேன்.

போலீசார் நானாயமாக ஒழுக்கமாக நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்று கருதுகிற நாம், செய்திகளை வெளியிடுகின்ற நேரத்தில் அந்தப் போலீசார் நானாயமாக, ஒழுக்கமாக நடந்துகொண்டதைப் பாராட்டுவதற்குப் பதிலாக, தவறுகள் செய்தார்கள் என்று குறிப்பிடுவது கொஞ்சமும் நல்லதல்ல. தேர்தல் நேரத்தில் போலீசார் தவறாக நடந்தார்கள், தவறாக நடந்தார்கள் என்றெல்லாம் இங்கே பேசிய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள்.

எனக்கு நன்றாக நினைவிருக்கிறது, கோயம்புத்தூரில் தேர்தல் நேரத்தில் பேசிய மதிப்பிற்குரிய நிலைவர் காமராசர் அவர்கள் ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது தினமணிப் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. “போலீசை வைத்து முதலமைச்சர் பயமுறுத்துகிறார்” என்று என்னைத் தாக்கிவிட்டு, கடைசியாக “நடப்புத் தேர்தல் காலத்தில் போலீசார் பொதுவாக நேர்மையாகவும், பாரபட்சமற்ற நிலைமையிலும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது” என்று பாராட்டினார் என்று செய்தி வந்திருக்கிறது. போலீசார் தேர்தல் நேரத்தில் ஆளுங்கட்சிக்கு அடிமையாக இருந்தார்கள்; எதிர்க்கட்சியை அடக்கி ஒடுக்கப் பயன்படுத்தினார்கள் என்கின்ற செய்திகள் எந்த அளவுக்குத் தவறானவை என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன்.

அது மாத்திரமல்ல. இன்றைக்குப் பகிரங்கமாகவே நாங்கள் குற்றங்கள் செய்கிறோம் என்று பேசப்படுகிறது. நேற்றைக்குக் கடற்கரைக் கடத்தத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள். ‘கல்லூரியிலே 4,000 ரூபாய் நன்கொடை என்ற பெயரால் நான் கொடுத்துத்தான் என்னுடைய வீட்டுப் பிள்ளையை காலேஜில் சேர்த்திருக்கிறேன்’.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூலை 19]

என்று கடற்கரையிலே நேற்று ஒருவர் பேசியிருக்கிறார். பத்திரிகையிலே செய்தி வந்திருக்கிறது. எந்தப் பத்திரிகையோ அல்ல 'தினமணி' பத்திரிக்கையிலே செய்தி வந்திருக்கிறது. கல்லூரியிலே சேர்க்க நன்கொடை என்ற பெயரால் தான் 4,000 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னவர், காமராசர் ஆட்சிக் காலத்திலே லஞ்ச ஊழல் இல்லாமலிருந்தது என்று சொல்லியிருக்கிறார். தான் கொடுத்த நன்கொடையை லஞ்சம் என்கிறார். உள்படியே நன்கொடையாக இருந்தால் அதைக் குற்றமாகச் சொல்லக்கூடாது. அது குற்றமாகச் சொல்லப்பட்ட பிறகு, அது லஞ்சமாகிறது. லஞ்சம் வாங்கியவர் மட்டுமல்ல குற்றவாளி; கொடுத்தவர் அதைவிடக் குற்றவாளி. இதை யோசித்து அரசு நடவடிக்கை எடுத்தால், கட்சிச் சார்போடு நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்று குற்றச்சாட்டுக் கூறினாலும் ஆச்சரியமில்லை. பகிரங்கமாக ஒரு குற்றம் சாட்டப்பட்டு விட்டது. நான் எல்லா அரசுக் கல்லூரிகளையும் கேட்டுவிட்டேன். நாவலர் அவர்களையும் கேட்டு விட்டேன். அவரும் விசாரித்து எந்த அரசுக் கல்லூரியிலும் 4,000 ரூபாய் பேசிய நண்பரிடமிருந்து நன்கொடையாக வாங்கியதாகத் தகவலில்லை என்று சொல்லிவிட்டார். நன்கொடை என்ற பெயரில் வாங்கியிருப்பதாகக் குற்றச்சாட்டு. அப்படி வாங்கியவர்கள் லஞ்சம் என்கின்ற அளவில் வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்று குற்றச்சாட்டு. காமராசர் காலத்தில் அந்த லஞ்சம் இல்லை. இப்போது லஞ்சம் இருக்கிறது என்பது குற்றச்சாட்டு. அந்தக் குற்றங்களைச் செய்துவிட்டு, அதைப் பகிரங்கமாக மேடையில் எறி. நானே லஞ்சம் கொடுத்தேன், நன்கொடை என்ற பெயரால், என்று சொல்லுகிறார் என்றால், அவர்கள் என்ன செய்திருக்கவேண்டும்? கேட்டவுடனேயே காவல் துறைக்கு எழுதியனுப்பியிருக்கவேண்டும். இப்படி என்னுடைய ஸ்டீட்டுப் பிள்ளையைச் சேர்க்க இடம் கேட்டேன்; 4,000 ரூபாய் அவர்கள் நன்கொடை என்ற பெயரில் லஞ்சம் கேட்கிறார்கள் என்று காவல் துறைக்கு அப்போதே செய்து அனுப்பியிருப்பாரேயானால், காவல் துறைக்கு தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்திருக்க முடியும். அப்படி நடவடிக்கை எடுக்கின்ற சூழ்நிலையைக் காவல் துறைக்குத் தராமல் இன்றைக்குப் பகிரங்கமாக மேடையில் பேசுவது தமிழ் நாட்டின் ஒரு நாகரீகமான, பண்பாடான மரபை எந்த அளவிற்குப் பாதிக்கிறது. காவல் துறையின் நேர்மையை அது எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்தில் உள்ள உறுப்பினர்களையெல்லாம் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஏதோ லஞ்சத்தைப் புதிதாகக் கண்டுபிடித்துக் குற்றம் சாட்டவேண்டும் என்று கூறியதுபோலச் சொல்லுவது சரியில்லை. சேன்ற ஆண்டிலே கல்வி அமைச்சர் அவர்களே ஒருவரைப் பிடித்துக் கொடுத்தார். அதே மாதிரிச் சம்பவங்கள் நடந்து வருகின்றன என்பதால்தான் சொன்னார்கள்.

1971 சூலை 19]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: கல்வி அமைச்சருக்குள்... போறுப்புணர்ச்சி நேற்றுப் பேசியவருக்கு இல்லை என்பதைத் தான் சுட்டிக்காட்ட வந்தேன். கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தன்னிடம் லஞ்சம் கொடுக்க வந்தவர் கட்சியைச் சார்ந்தவர் என்று தெரிந்ததம்கூட அவரைப் போலீசில் பிடித்துக் கொடுத்தார். ஆனால் இங்கே லஞ்சம் கொடுத்தவர் அந்தக் குற்றத்தைச் செய்து விட்டு நான் லஞ்சம் கொடுத்தேன் என்று மேடையில் பேசுவது கொஞ்சமும் நாகரீகத்திற்கு ஏற்றதல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தேர்தல் நேரத்தில் நடந்த அரசியல் கொலைகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். தேர்தல் நேரத்தில் அரசியல் கட்சிச் சார்புள்ளவர்கள் பத்துப் பதின்மூன்று பேர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் என்றும் போது, வெவ்வேறு விஷயங்களுக்கு எல்லாம் அரசியல் வண்ணம் பூசப்படுகிறது என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. பத்திரிகையிலே ஒரு காங்கிரஸ்காரர் கொல்லப்பட்டார் என்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் கொன்றார்கள் என்பதாகவும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர் கொல்லப்பட்டால் காங்கிரஸ்காரர்கள் தாக்கீதுர்கள் என்பதாகவும் போடப்படும் இந்த இரண்டையுமே நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். அப்படிப் போடுவது வழக்குக்கு உறுதுணையாக அமையாது என்பதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

தேர்தல் நேரத்தில் திருநெல்வேலி வில்லாகுளம் கிராமத்தில் பரமமுத்துத் தேவர் ஹரிகிருஷ்ண நாயர் என்பவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். இது சம்பந்தமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த 27 பேர்கள் கைதுசெய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். வழக்கு பரீவைகுண்டம் சப்மாலிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் விசாரணையில் உள்ளது.

அத்துக்குடியில் பட்டு நாடார் என்பவர் கொல்லப்பட்டார். இது சம்பந்தமாக 7 காங்கிரஸ்காரர்கள் கைதுசெய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த வழக்கும் விசாரணையில் உள்ளது.

தஞ்சாவூர் பொற்புளம் குடிகாடு என்ற இடத்தில் கன்னையன் என்பவர் கொலை செய்யப்பட்டார். இது சம்பந்தமாகக் காங்கிரஸ்காரர் ஒருவர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார். பட்டுக்கோட்டை சப்மாலிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் வழக்கு விசாரணையில் உள்ளது.

தஞ்சாவூர் நாலுலையாடி என்ற இடத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த காளிமுத்து என்பவர் கொலை செய்யப்பட்டார். இது சம்பந்தமாக 12 காங்கிரஸ்காரர்கள் கைதுசெய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். வழக்கு திருத்துறைப்பூண்டி சப்மாலிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் விசாரணையில் உள்ளது.

தென்னாற்காடு இளவரசன்பேட்டை என்ற இடத்தில் சுப்பிரமணியம் என்கிற காங்கிரஸ்காரர் கொலை செய்யப்பட்டார். இது சம்பந்தமாக 5 திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். வழக்கு புலனாய்வில் உள்ளது.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூலை 19]

செங்கற்பட்டு, பரங்கிமலை, புழுதிவாக்கம் என்ற இடத்தில் சின்னு என்ற வெங்கடசாமி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர் கொலை செய்யப்பட்டார். இது சம்பந்தமாக 21 காங்கிரஸ்காரர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். சைதை சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் வழக்கு விசாரணையில் உள்ளது.

சென்னையில் புளியத்தோப்பு என்ற இடத்தில் குருவையா என்ற காங்கிரஸ்காரர் கொலை செய்யப்பட்டார். குற்றவாளியாரும் இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. வழக்கு புலனாய்வில் தொடர்ந்து உள்ளது.

இறந்தவர்கள் 8 பேரில் 5 பேர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். 3 பேர் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். தயவு தாட்சனியம் பாராமல், கொலை செய்யப்பட்டவர் எந்தக்கட்சியைச் சார்ந்தவராக இருந்தாலும் அதைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், குற்றவாளிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு கண்டிக்கப்படுவார்கள். குற்றவாளிகள் யார் என்று பார்க்காது, வழக்கின் தன்மையை ஆராய்ந்து, நிதி வழங்க இந்தக் காவல்துறையினர் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த அவைக்கு அறிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இப்படி எல்லா வகையிலும் நம் நாட்டில் சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு இவைகளைக் காப்பாற்ற, பணியாற்றக்கூடிய இந்தக் காவல்துறை மானியத்தின்போது எடுத்துச் சொல்லிய குற்றங்குறைகள் இருக்குமானால் அவற்றைக்களைய இந்த அரசு மேலும் முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளும் என்று சட்டிக்காட்டி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இன்றியமையாத காரியங்களை எல்லாம் இங்கே அவையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதன் மூலம் அந்தத் துறை அதிகாரிகளுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள், என்னுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இவற்றை எல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து மடுநிலைமையில் இருந்து இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும் என்கிற உறுதியினை அளித்து, இந்த மானியத்திற்குக் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களை எல்லாம் தீரும்படி பெறவேண்டுமென்று வேண்டுகிறேன். இந்த அளவில் அமைகிறேன். வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE : Sir, on a point of clarification. The Hon. Chief Minister spoke about Panneerselvam incident in Vellore. Has he got it checked up? There are two Panneerselvams and one Panneerselvam was convicted in Tiruvannamalai and there is also another Panneerselvam. I want to know whether they are of the same person and I am not holding any brief for anyone. I want to know the details. It may be possible that there is one Panneerselvam here and another Panneerselvam there.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் அதை ஒரு முறைக்கு இருமுறையாக ஆராய்ந்தேன். இன்னும் விவரம் சொல்லவேண்டுமென்றால் மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் எத்கெனவே

1971 சூலை 19]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

கள்ளக்குறிச்சி சர்க்கரை ஆலையில் தலைவராக இருந்தபோது இந்த பன்னீர்செல்வம் அங்கே வேலைக்குப் பையனாக இருந்திருக்கிறார். அங்கும் குடித்துவிட்டு இருந்த காரணத்தினால் அங்கிருந்து வேலையில் இருந்து நீக்கப்பட்டும் இருக்கிறார். பின்னர்தான் புது காங்கிரசில் சேர்ந்தது. இந்தத் தகவல்கள் எல்லாம் என்னிடம் வந்திருக்கின்றன. இந்தத் தகவல்களில் தவறு இருக்கும் என்று சுட்டிக்காட்டப்பட்டால் நான் அந்தத் தவறைத் திருத்திக்கொள்ளவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பெயர் சர்வீஸ் பற்றி ஆலோசனை கேட்டார்கள். மலபார் ஸ்பெஷல் போலீஸ் பற்றி நான் சொன்னதற்கு ஏதாவது விளக்கம் தாழுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : 'மலபார் ஸ்பெஷல் போலீஸ்' என்கிற பெயர் மாற்றி அமைக்கப்பட்டவேண்டும் என்று பலர் சொன்னதற்கிணங்க 'தமிழ்நாடு ஸ்பெஷல் போலீஸ்' என்று அதற்குப் பெயர் மாற்றி அமைக்க ஆணை பிறப்பிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ், திரு. க. சுப்பு, டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே ஆகியோருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதி யுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 12—கால் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 18,91,04,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 18—கால்நடை வளர்ப்பு.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 18—கால்நடை வளர்ப்பு* என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,66,37,600-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்”

எனக் கோருகிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, to discuss about the need to increase the number of poultry farms in Tamil Nadu, I move—

“That the allotment of Rs. 3,66,37,600 under Demand No. 18—Animal Husbandry be reduced by Rs. 100.”

*249-267ம் பக்கங்களில் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு இணைப்பாக அச்சடிக்கப்பட்டுள்ளது.

[1971 சூலை 19]

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் நல்ல கால்நடை வளர்ப்புக்கு விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கடன் வழங்குவது பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 18—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,66,37,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss the need to review the Pay commission award and provide the graduates of Veterinary Science with the same scale of pay as that of medical graduates, I move—

“That the allotment of Rs. 3,66,37,600 under Demand No. 18—Animal Husbandry be reduced by Rs. 100”.

திரு. கே. என். சுவாமிநாதன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, செயற்கை கரு மூலம் மாடுகளை கரு தரிக்க வைப்பதில் சரியான கவனம் செலுத்தப்படாததினால் கால்நடைகள் பாதிக்கப்படுவது பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 18—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,66,37,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நிதிக் கோரிக்கையும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் சபை முன் விவாதத்திற்கு வருகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கால்நடை வளர்ப்புத் துறையினுடைய மானியத்தை விவாதிக்கக்கூடிய இந்த நேரம் காவல்துறை மானியத்தை ஒட்டி தொடர்ந்த காரணத்தினால் ஒருவேளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கவனத்தை இழந்துவிடக்கூடிய நிலையை உருவாக்குமோ என்ற அச்சம் ஏற்பட்டது.

உள்ளபடியே கால்நடை வளர்ப்புத்துறை என்பது அரசாங்கத் துறையாக மட்டும் கருதப்படுவது சரியல்ல. இந்தத்துறை நாட்டு மக்களுடைய நல்வாழ்வுக்கு அடிப்படையான சமுதாய பொருளாதார உணவுப் பிரச்சினை சேர்ந்த மக்கள் நலத்துறையிலே ஒன்று என்று மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். மிக இன்றியமையாத இந்தத் துறை குறித்துப் பல ஆண்டுகளாக அரசாங்கம் பல்வேறு திட்டங்களை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னாலும், இந்தத் திட்டத்தைப் பொது மக்கள் நல்ல வகையில் பயன்படுத்திக்கொள்ளத் தவறிய காரணத்தினால், நிர்வாகத்தில் ஏற்பட்ட சுணக்கம் காரணமாக சில அடிப்படையான ஆராய்ச்சிகள் ஏற்கெனவே நடக்காத காரணமாக 2 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே இந்தத்துறை பற்றி சில மாற்றங்கள் செய்யப்

1971 சூலை 19]

[திரு. க. அன்பழகன்]

பட்டு, அடிப்படையில் தளர்ச்சி ஏற்பட்டு, இன்றைய தினம் மறு படியும் இந்தத்துறை விரிவாக்கப்பட இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டம் இங்கே வழங்கப்படுகிறது.

இந்தத் துறையைப் பற்றிய கருத்துக்களை, அரசாங்கம் இன்றைய தினம் கால்நடை வளர்ச்சிக்காக இனத்தையும் தரத்தையும் உயர்த்துவதற்காக, இறைச்சியினின்று பொருளாதார வளத்தைப் பெருக்குவதற்காக, பால் உற்பத்திக்காகப் பயன்படுத்துகின்றது. இன்னும் சொல்லப்போனால், மிக மிகத் தேவையான உணவிலும், பல்வேறு வகையான சத்துள்ள உணவிலும் எல்லாம் மக்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு இன்றைய பொருளாதார வளர்ச்சிக்குக் கூடுதலாக இந்தத் திட்டம்-கால்நடை வளர்ப்புத் திட்டம்-அரசாங்கத்தினுடைய பல்வேறு துறைகளால் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

கால்நடை வளர்ச்சித் துறைக்குச் சிறந்த ஆராய்ச்சிகள் பலவும் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் துறையிலே, நாட்டிலே வளர்கின்ற விலங்குகளுக்கு ஏற்படும் நோய்களைப் போக்குகின்ற வகையில் தடுப்பு ஊசிகள் போடப்பட்டு, பெருமளவுக்கு நோய்கள் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. தனிச் சிறப்பு வகையான மருந்துகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, தமிழ்நாட்டிலுள்ள எல்லா விலங்குகளுக்கும் மருத்துவமனை மூலமாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், மற்ற மாநிலங்களுக்குக்கூட இந்த மருந்துகள் வழங்கப்படுகின்றன. கால்நடை வளத்தையும் நல்ல வளர்ச்சியையும் கருத்திற்கொண்டு நல்ல மருந்துகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மேலும் கால்நடை பயிற்சி பெறுகிறவர்கள் நாட்டுப் புகழ் பெற்றவர்களாக விளங்குவதற்கு ஏற்ற வகையில் கால்நடை வளர்ச்சி அமைத்திருக்கிறது. மக்களுக்கு இதனுடைய இன்றியமையாமை விளக்க வேண்டும். இம்மாதிரி இதைப் பின்பற்ற மக்கள் முன்வர வேண்டும். அரசாங்கத் துறையில் நடத்தப்படும் காரியங்கள் முழு அளவுக்கு அரசாங்கமே செய்ய வேண்டும் என்று நான் விரும்பவில்லை. இந்த என் விருப்பத்தை முன்கூட்டியே தெரிவிக்கக் காணும், இந்தத் துறை ஆக்கபூர்வமான முறையில், எதிர்காலத்தில் நல்ல குறிப்பிட்ட வளர்ச்சியைப் பெறக்கூடிய வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை வழங்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு, அங்கத்தினர்களின் கருத்துகளை ஏற்று ஆவன செய்யும் என்பதைக் கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, unlike the previous Demand where almost all legislators congratulated the Government, I think in this Demand we have definitely to accuse the Government of having neglected one of the most important subjects that is Animal Husbandry.

[Thiru K. M. Subramaniam]

[1971 ஜூலை 19]

Animal Husbandry is as much important as agriculture because unless animal husbandry is improved, vitaminised food for the country cannot be given. We find that for this Demand only 1% of the State revenue is allotted. Kerala is the least milk consuming State and Tamil Nadu comes second in the reverse order. Our consumption of milk is very much less than the different States in India. They have not done anything and they are apologetic that they have neglected this. In this report they have not given the total number of cattle available in Tamil Nadu, what is the per capita consumption of milk in Tamil Nadu (I may stand corrected if I am wrong) and how far these animals contribute to the green manure for the improvement of agriculture in the State. These three things have been lacking in the report.

So far as the City of Madras is concerned, stray cattle are moving about freely in streets and nobody bothers to feed them. In villages, where animal keeping is a subsidiary industry for agriculturists, they may devote better attention, to these cattle. But it is not so in the City of Madras. Many attempts have been made to improve milk supply. Previously there was a proposal to shift the entire cattle outside the city. But that scheme miserably failed because of practical difficulties. What is the result? We find cows and buffaloes roaming about freely. The Corporation had constructed some public cattle sheds. But their number is awfully inadequate. I request the Hon. Minister for Animal Husbandry, through you, Sir, to give greater attention to construction of cattle sheds, particularly in slum areas. Many of the slum dwellers are milk vendors. There is a proposal to construct tenements for slum dwellers and near these tenements please construct some cattle sheds for these milk vendors. Most of the milkmen live in slums and that is why I say this.

We do not have good milking place. In front of hotels and restaurants, right in the platform, milking takes place in the evenings. This should be prevented. This is not hygienic.

In the report something is mentioned about fodder production. We have heard adulteration of ghee, milk etc. But what is now going on is adulteration of fodder. These poor animals cannot speak. Secondly, there is a new attempt to give concentrated food instead of regular fodder to these animals. Government should examine this concentrated food, find out whether they are suitable first.

திரு. கோவை செழியன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கால்தடை மானியத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது பால்வழங்கும் துறையைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்களே என்பதை நினைவில் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் இல்லை.

1971 சூலை 19]

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : I do not know. I refuse to be a disciple of somebody else in my speech. I want to be myself. If animals should grow they should be given good fodder. So far as my experience goes, there seems to be a dispute on the type of food that should be given to animals whatever is manufactured, it should be first sent to Government for chemical examination and only after issue of certificate the manufacture should be permitted.

(Mr. Deputy Speaker in the Chair)

I now come to sheep breeding. We are having a sheep farm near Ooty and we are rearing good variety of sheep. We get good wool from it. It should be developed further in that cool climate. We are importing lakhs of rupees worth of wool from Australia. By developing this sheep breeding station at Ooty and rearing good quality sheep, we can get more wool and save considerable foreign exchange. I am sure this Government will make it a more remunerative enterprise.

There are various schemes like Key Village Scheme, Goshalas etc. I am hoping that the energetic new Minister of Animal Husbandry, who is doing things in a spirit of service, will devote better attention to the important subject of Animal Husbandry and give it the second place, (and not 100th place) in the economy of the country.

Particularly in the matter of manure, Mr. Deputy Speaker, Sir, it is all right to have chemical manure. I am not an expert on agriculture. But I am told and as far as I have read, I think green manure is also equally important and the animals are very useful, if fed with this green manure also. With these remarks I request the Government to give greater attention to animal husbandry.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின்பேரில் சில விஷயங்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்தக் கால்நடை வளர்ப்புத் துறை 1970 ஜனவரியிலே நிர்வாக அமைப்பு மாற்றியமைக்கப்பட்டு அதன்படி நடைமுறையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ரீ ஆர்கனைசேஷன் புரப்போசல் வந்து இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகியும் நாம் எதிர்பார்த்த முன்னேற்றம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். அதற்காக ஒரு எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டி போட்டு அதன் மூலம் சீர்திருத்தப்பட்டிருக்கிறது சரிதான் என்பதைக் கவனிக்கலாம். அந்தக் கமிட்டியில் நான் அபிஷியல் ஒருவரை மெம்பராகப் போடுவது நலம்.

மையக் கிராமத் திட்டம், இன்செமினேஷன் செண்டர்ஸ் தனி ராக நடந்துகொண்டிருந்தன. பொதுவாக இப்பொழுது மாற்றப் பட்டவுடன் சரியாக இருக்கிறதா அது இருக்கிறதா என்ற ஸ்டடிப்

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா]

[1971 சூலை 19]

பாடு இருக்கிறது. அதை மாற்றி அதிகமாகப் பணியாளர்கள் நியமிப்பதன் மூலமாக அதை கிருவிருப்பு அடையச் செய்ய முடியும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கால்நடை வளர்ச்சி மும்முரம் தீட்டம் என்ற அடிப்படையிலே ஐ.சி.டி.பி. திட்டத்தின் கீழ் நாம் அதைக் கவனித்துக்கொண்டு வருகிறோம். இப்பொழுது அதிலே கிப்ட் ஆகக் கொடுக்கப்பட்ட மாடுகளை வைத்துத்தான்—தானமாகக் கொடுக்கப்பட்ட மாட்டைப் பல்லைப் பார்க்கவேண்டுமா என்ற பழமொழி இருப்பதைப்போல், —அப்படி வருகின்ற மாட்டை வைத்து அபிவிருத்தி செய்வது என்பது பொருத்தமாக இல்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் சுமாராகக் கழிக்கப்பட்ட மாட்டைத்தான் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படியில்லாமல் ஜெர்னி போன்ற 500 லிட்டர் பால் கறக்கக்கூடிய பசுக்களையும் மற்ற காளைகளையும் வைத்து அபிவிருத்தி செய்தால்தான் சென்டர் கொடுக்கக்கூடிய உதவித் தொகையை வைத்துக்கொண்டு வளர்ச்சி அடைய முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கோழிப்பண்ணைகளைப் பொறுத்தவரையில் எல்லாம் மூடப்பட்டு விட்டன. அபிவிருத்தி அடையவில்லை என்ற காரணத்தாலே. அன்றைக்கிருந்த நிலைமை வாஸ்தவம்தான். 140 முட்டைகள் ஒரு கோழியின் உற்பத்தி இருந்துகொண்டிருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு 180 முதல் 200 முட்டைகள் வரை தரக்கூடிய கோழிகள் இருக்கின்றன. எனவே, மறுபடியும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு வழிவகை செய்யலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இன்றைக்கு மில்க் கமிஷனோடு கேட்டில் டெவலப்மென்டைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஒரு நாள்-டெக்னிகல் ஹெட்டிலே கேட்டில் டெவலப்மென்டைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். மில்க் கமிஷன் ஒரு வியாபாரத்தில் உள்ளது. அதோடு கேட்டில் டெவலப்மென்ட் இருப்பது பொருத்தமல்ல. எல்லாம் ஓவர் லாப் ஆகியிருக்கிறது. மில்க் கமிஷன், கேட்டில் டெவலப்மென்ட் இரண்டையும் தனித்தனியாக வைக்கவேண்டும், அல்லது கேட்டில் டெவலப்மென்டை கால்நடை வளர்ச்சியிலே சேர்த்துவிடவேண்டும், அப்படிச் செய்தால்தான் நல்லது. இப்பொழுது பண விரயம் அதிகமாகிறது. ஓவர் லேப்பிங்கும் அதிகமாகிறது. எனவே அவற்றைப் பிரிக்கவேண்டும். மில்க் கமிஷன் வேறு, கேட்டில் டெவலப்மென்ட் ஒரு டெக்னிக்கல் ஹெட்டில் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்.

கால்நடை கல்வி ஆராய்ச்சிக்கூடம் என்ற ஒரு கூடம் ஓசூரிலே இருந்தது. இப்பொழுது ஓசூரிலே கால்நடைப் பண்ணைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அது பழையபடியும் ஆராய்ச்சிப் பண்ணையாக இருந்தால்தான் அபிவிருத்தியடைய முடியும்.

அடுத்தபடியாக, ஸ்டீட்டன்னைப் பொறுத்தவரையில் வருஷத்திற்கு மேலாக அவர்கள் படித்துவிட்டு அவர்கள் பெறுகிற சம்பளம் 400 ரூபாய்தான். ஆனால் அநேக போன்று

1971 சூலை 19] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா]

எம்.பி.பி.எஸ். படித்துவிட்டவர்களுக்கு 525 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படி தாரதம்மியம் இருப்பதாலே ஸ்ட்ரைக் செய்கிறார்கள். எனவே அவர்களுக்கும் எம்.பி., பி.எஸ்., போல சம்பளம் வேண்டும்.

இன்றைக்கு டைரக்டர் ஆப் டெவ்லப்மென்ட் எஜெகேஷன் சம்பளம் 1400 ரூபாய். ஆனால் அதே நேரத்தில் டைரக்டர் ஆப் டெக்னிகல் எஜெகேஷன், டைரக்டர் ஆப் ஹெயர் எஜெகேஷன், டைரக்டர் ஆப் செகன்டரி எஜெகேஷன் இவர்கள் எல்லாம் 1,600 ரூபாய் முதல் 2000 வரையில் பெறுகிறார்கள். இதை மாற்ற வேண்டும். டைரக்டர் ஆப் டெவ்லப்மென்ட் எஜெகேஷன், டைரக்டர் ஆப் டெக்னிகல் எஜெகேஷன் இவர்களுடைய சம்பளத்தின் தரம் ஒரே மாதிரியாக இருந்தால்தான் ஊக்கமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 5 பண்ணைகளுக்காக 2 லட்சத்து 80 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. அந்த ஒதுக்கீடு ஓரூர், செட்டிநாடு, புதுக்கோட்டை, திருநெல்வேலி போன்ற பகுதிகளுக்கு ஒதுக்கப்படுகின்ற பணம் போதாது, எனவே கூடுதலாக ஒதுக்கீடு வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த ஃபாடர் டெவலப்மென்ட் ஸ்கீம் ஐ.சி.டி.பி. யிலே இருந்து கொண்டிருந்தது. இப்பொழுது அது விவசாய இலாகாவுக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதனாலே எந்த விதமான அபிவிருத்தியும் இல்லை. எனவே அதையும் கால்நடை இலாகாவே கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். -

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: மதிப்பிற்குரிய உதவி - சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த மானியத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன்வருகிறேன்.

இன்றைய தினம் கால்நடையானது விவசாயிகளுக்குத் துணையாக இருக்கக்கூடிய ஒரு இலாகாவாகும். இம்மாதிரி ஆடு, மாடு, பன்றி, கோழி போன்ற மிருகங்களைப் பராமரிப்பதற்கு 3 கோடியே 66 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாடுகளை, எடுத்துக் கொண்டால் பாரம் இழுப்பதற்கும், பசுக்கள் பால் சுறந்து மக்களுக்கு உணவாகப் பயன்படுவதற்கும், ஆடுகளை வளர்த்து ஆடுகளின் இறைச்சி மக்களின் உணவாகப் பயன்படுவதற்கும், கோழிகளை எடுத்துக்கொண்டால் அது போடுகின்ற முட்டைகள் மக்களுக்கு உணவாகப் பயன்படுவதற்கும் இருக்கின்ற ஒரு இலாகாவாகும். இந்த இலாகாவை நாம் மிகமுக்கியமான இலாகாவாகப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைய தினம் மென் மெள்ள மெள்ள அந்த இலாகாவுக்கு ஊக்கம் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஒரு சமயத் திலே கோழிப் பண்ணைகளிலே கோழிகள் சரியாகப் பராமரிக்கப்

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1971 சூலை 19]

படாமல் இறந்துபோனதெல்லாம் நமக்குத் தெரிந்த விஷயமே. கோழிகளை சாதாரண மக்கள் எல்லாம் வளர்த்து லாபம் அடையக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. கிராமப்புறங்களிலே உள்ள ஏழைகளுக்கு அரசாங்கம் கோழிகளை வழங்கி கூலி வேலை செய்கின்றவர்கள் அவற்றை வளர்த்து முட்டை எடுத்து மக்களுக்குப் பயன்படுகின்ற முறையிலே செயல்படுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கால்நடையிலே உப்பளஞ்சேரி பண்ணை என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. தஞ்சையிலே பாசம் இழுப்பதற்கும், உழுவதற்கும் பயன்படுகின்ற ஒரு உயர்த்த ஜாதியைச் சேர்ந்த நல்ல இனமாகும் அது. அந்த இனத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு அந்த இனத்தை வளர்த்ததால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு பயன்படும் அப்படிப்பட்ட இனப் பசுக்களை கிராமங்களிலே அதிகமாக வழங்கவேண்டும்.

நகரங்களிலே உள்ளவர்கள் உபரி வருவாய் உள்ளவர்கள் மாடுகளை வாங்கி பயன்படுத்துகிறார்கள். கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் அப்படிப்பட்டவற்றைப் பெற்றால் அவற்றிற்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கவும் அவர்களுக்கு அவை துணையாகவும் இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே பயன்படும். அந்த முறையிலே கிராமப்புறங்களிலே அப்படிப்பட்ட இனங்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அது மிக மிக உதவியாக இருக்கும். விவசாயத் தொழிலிலே உள்ளவர்கள் வருவாய் போதுமான அளவுக்கு இல்லாமல் கஷ்டப்படுகின்றவர்கள் இவர்களுக்கு எல்லாம் அப்படிச் செய்தால் அது பெருந்துணையாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கால்நடைத் துறையிலே ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நீண்ட நாடையக் கோரிக்கைகள் எல்லாம் புறக்கணிக்கப்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றன. இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் சிபாரிசிலே அவர்களுடைய கோரிக்கை விடப்பட்டிருக்கிறது, அதை அவர்கள் மிகப் பெரிய குறைபாடாகக் கருதுகிறார்கள். அதை வைத்திய இயக்குநர் அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட செயலாளரை அணுகிப் பேசும்பொழுது சம்பளக் கமிஷனின் சிபாரிசைப் பரிசீலிப்பதாக வாக்களித்திருக்கிறார்கள். அதுகூட முடியாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கால்நடை உதவிபாளர்களுக்கு வீவு என்பது கிடையாது. மற்ற அரசு இலாக்காவில் பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு வீவு கொடுக்கப்படுகிறது, ஆனால் இவர்களுக்கு வீவு இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே 8 ஆண்டுகள் பணியாற்றினால் அவர்களுக்கெல்லாம் பதவி உயர்வு கொடுக்கலாம் என்று அரசு ஆணையிருந்தும் பதவி உயர்வு கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இரண்டாம் நிலையில் இருப்பவர்களுக்கு முதல் நிலையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

1971 சூலை 19] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

டாக்டர்களை எடுத்துக் கொண்டால் 5½ ஆண்டுகள் பயிற்சி பெற்று மீண்டும் ஒரு வருஷம் பண்ணைப் பயிற்சி பெறும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் குறைவு. நம்முடைய இராஜ்யத்திலேதான் மிக மிகக் குறைவான சம்பளம். சம்பளக் கமிஷன் 400 ரூபாயில் ஆரம்பித்து 650 ரூபாய் வரை கொடுக்க வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. அதைப்போலவேதான் டாக்டர்களுக்குப் படிக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு 325 ரூபாயில் ஆரம்பித்து 900 ரூபாய் வரை போயிருக்கிறது. டாக்டர்கள், எம்.பி.பி.எஸ் க்குப் படித்தவர்கள் தனியாகத் தொழில் செய்து அவர்களுக்கு வருவாயைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். ஆனால் இவர்கள் வேறு தனித் தொழில் நடத்த முடியாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

அதைப்போலவே கால்நடை இன்ஸ்பெக்டர்கள் 1-வது கிரேட் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்து, இரண்டு வருஷங்கள் பயிற்சி பெறுகிறார்கள். 425 ரூபாய் சம்பளத்தில் ஆரம்பித்து 700 ரூபாய் வரையிலும் கொடுக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு பார்த்தால் டாக்டர்களின் குறைபாடுகள் நிறைய இருக்கின்றன. நம்முடைய நாட்டிலேதான் 400 ரூபாயில் ஆரம்பித்து 650 ரூபாய் வரை கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் பஞ்சாப் மாகாணத்திலே 550 ரூபாயில் ஆரம்பித்து 700 ரூபாய் வரையிலேயும், ஒரிசா மாகாணத்திலே 250 ரூபாயில் ஆரம்பித்து 900 ரூபாய் வரையிலேயும், அசாம் மாகாணத்திலே 300 ரூபாயில் ஆரம்பித்து 800 ரூபாய் வரையிலேயும் கொடுக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில்தான் மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. எனவே அவர்களுடைய குறையைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து அந்தத் தேவைகளைப் பூர்த்திச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக, கால்நடை - இலாக்காவானது விவசாய இலாக்கா வோடு இணைந்திருப்பது பொருத்தமாக இருக்குமென்று கூறிக் கொண்டு, ஆகவே விவசாய இலாக்காவிற்சூப் பொறுப்பு வகிக்கும் அமைச்சரோடு இந்த இலாக்காவும் இணையுமானால் அதை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த உதவிகரமாக இருக்கும் என்ற என்னுடைய ஆலோசனையைக் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கே. இராஜாப்பிள்ளை : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் மானியக் கோரிக்கையினை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன்.

நமது தமிழக அரசு கால்நடை வளர்ச்சித்துறையின் மீது எவ்வளவு கவனம் செலுத்துகிறது, அதை எவ்வளவு நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டுமென்று நினைக்கிறது என்பது நமக்குத் தந்திருக்கின்ற கொள்கை விளக்கத்தில் தெளிவாகயிருக்கிறது. ஆயினும் கூட இன்னும் அதனை நல்ல முறையில் சீர்திருத்தி

[திரு. வி. கே. இராஜாப்பிள்ளை] [1971 சூலை 19]

அமைக்க வேண்டுமென்று அதற்காக வேண்டிய ஆலோசனைகளை கூறுமாறும் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்றவைகளையெல்லாம் விட்டு விட்டு எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா அவர்கள் கூறியதைப் போல் அந்தக் கால்நடை இலாகாவிலே வேலை பார்க்கின்ற மருத்துவர்களுக்கு அவர்களுடைய சம்பளம் எப்படியிருக்க வேண்டும், ஏன் இருக்க வேண்டுமென்பதை மாத்திரம் கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

இன்றைய தினம் பி.வி.எஸ்.ஸி. டாக்டர்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, எம்.பி.பி.எஸ். டாக்டர்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, இரண்டு பேரும் ஐந்தாண்டிகள் படிக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, எம்.பி.பி.எஸ். படித்தவர்களை டாக்டர்கள் என்றும் பி.வி.எஸ்.ஸி. படித்தவர்கள் மிருக டாக்டர்கள் என்றும் அழைக்கிறோம். இதிலிருந்தே அவர்களுடைய முக்கியத்துவத்தை நாம் அறியலாம். மனித டாக்டர்கள் என்றால் வரும் நோய்களுக்கு மருந்து கொடுக்கிறார்கள், உயிருக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் மிருக வைத்தியர்கள் மிருகங்களுக்கு வரும் நோய்களை மட்டும் அல்ல, அவைகளினுடைய உயிர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதோடு மட்டுமல்ல, உயிரை எடுப்பதற்கும் அவர்கள் சான்றிதழ் கொடுக்கிறார்கள், 'இட் இஸ் லீட்டி லீபார் கன்ஸம்ப்ஷன்' என்று. இத்தனையும் செய்பவர்கள். இவர்கள் மிருகங்களைக் கொலை செய்வதற்கும் உதவியாக இருப்பவர்கள். ஒருவேளை நாகம் என்று ஒன்றிருந்தால் அங்கே என்ன பாடுபடுவார்களோ தெரியவில்லை. ஆகவே இந்த உலகத்திலேயாவது மனித டாக்டர்களுக்குக் கொடுப்பதை விட நிச்சயமாக அவர்களுக்குக் கூட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் மிருகங்களுக்கு அவர்கள் வைத்தியம் செய்யும்பொழுது பலர் பல தீங்குகளுக்கு ஆளாகின்றனர்.

உதாரணமாக குட்டி தனராஜ் என்னும் மிருக வைத்தியர் ஒருவர் தொற்று நோய் பரவி இறந்துவிட்டார் இரண்டு வருஷங்களுக்குமுன். அதைப்போலவே இன்னொரு டாக்டர் பாலகிருஷ்ணன் என்பவர் மிருகத்திற்கு வைத்தியம் செய்யும்பொழுது மிருகம் அவரை உதைத்து அவருடைய காலையே எடுக்கும்படி ஆகிவிட்டது. இப்பொழுது அவர் மதுரையிலே இருக்கிறார் என்று கருதுகிறேன். ரீஜினல் டைரக்டர் டாக்டர் வில்சன் என்பவர் 1943-லே குதிரைக்கு ட்ரிட்மென்ட் கொடுக்கும் போது அது அவரை உதைத்து அவருடைய காலுக்கு ஆபத்து வந்தது. வைத்தியக்கார நாய்களுக்கு டாக்டர்கள் தெரியாமல் சிகிச்சை செய்யும்போது உரசலோ, காயமோ ஏற்பட்டால் உடனே இறக்கக்கூடிய வாய்ப்பிருக்கிறது. இப்படி மிருகங்களோடு போராடுகின்ற இந்த டாக்டர்களுக்கு, மனித டாக்டர்களுக்கு

1971 சூலை 19] [திரு. வி. கே. இராஜாப்பிள்ளை]

சாதாரணமாக எம்.பி.பி.எஸ். டாக்டர்களுக்குச் சமமாக அல்ல, கூடுதலாகக் கொடுக்கவேண்டும். அதுமட்டுமல்லாமல், அவர்கள் மிருகங்களுக்கு வைத்தியம் செய்யும்பொழுது தீங்கு ஏற்பட்டால் நஷ்ட ஈடோ அல்லது அதற்கு நியாயமான காம்பன்சேஷனோ கொடுக்க வேண்டும்.

கடைசிபாக, இப்பொழுது இந்தக் கொள்கை விளக்க நூலிலேயும் காட்டப்பட்டிருக்கிறது, 17-ஆம் பக்கத்தில், விந்து சேமிப்பு நிலையத்தில் விந்துக்களை உறைய வைப்பதற்கான ஆய்வுக் கூடம் ஆகியவை பயிற்சி, ஆராய்ச்சி வசதிகளுக்காக அடுத்த ஆண்டில் ஏற்படுத்தப்படும் என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. தற்சமயம் கோளாவில் முனாப் பக்கத்தில் மாட்டுப்படி பண்ணையில் இப்படிப்பட்ட விந்துக்களை உறையவைத்து திருவனந்தபுரம் பண்ணை நிலையத்தில் வைத்து உபயோகிக்கிறார்கள். நாமும் நமது தமிழ் நாட்டில் இப்படி உறைய வைத்து அந்த விந்துக்களைச் சேமித்து வைத்தால் இப்பொழுது நாம் பொதிகானைகளுக்குச் செய்யும் செலவுகளைக் குறைத்து விடலாம். உதாரணமாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 18 பொதிகானைகள் இருக்கின்றன. அதற்கு ஒரு நாளைக்கு 3 ரூபாய் வீதம் நாம் தீவனத்திற்காகச் செலவழிக்கிறோம். ஆகவே இந்த நிலைமையில் விந்துகளைச் சேமித்து வைத்திருந்தால் பொதிகானைகளைப் பராமரிக்கின்ற செலவும், மேலும் பராமரிக்க வேண்டிய செலவும் குறையும் என்பதால் உறைவி வைக்கப்பட்ட விந்து வசதிகளைத் தமிழ் நாட்டில் செய்ய வேண்டுமென்ற கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. என். குமாரசாமி : உதவி சபாநாயகரவர்களே, இந்தக் கால்நடை வளர்ப்புத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் சில கருத்துக்களை என்னுடைய சார்பாக, என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கால்நடை இலாகாவானது விவசாயத்திற்கும், மக்களுக்கும் ஓர் அத்தியாவசியமான இலாகா என்பதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது. விவசாயிகளுக்குக் கால்நடைச் செல்வம் மிக மிகப் பயன்படக்கூடிய ஒரு செல்வம், அதைப் பேணிக்கொடுப்பதிலேயும், ஏற்படுகின்ற அபத்துக்களைத் தடுப்பதிலேயும் அரசாங்கம் வைத்திய இலாக்காவை ஏற்படுத்தி அதன்மூலம் தடுப்பு ஊசிகள் மூலம் கால்நடைகளை வளர்ப்பதற்கு வாய்ப்பினை உருவாக்கிக் கொடுப்பதிலும் எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை.

ஆனால் கால்நடையைப் பொறுத்த வரையிலே தமிழ் நாட்டிலே மிகப் பெரும்பாலானவர்கள் வசதியின்மையின் காரணமாக கால்நடை வளர்ப்பதிலே மக்கள் அக்கறை செலுத்துவது மிக மிகக் குறைவாக இப்பொழுது போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம், கால்நடைகளுக்கான தீவனத் தட்டுப்பாடு அதிகமாக ஏற்படுகின்ற காரணத்தினால் அந்த வசதிகள் இன்றைய தினம் கிராமங்களில் அற்றுப்போனதால் கால்நடைகள் மிகவும் குறைவாகப் போய்விட்டன. அதற்கு ஏதாவது வசதியை

[திரு. கே. என். குமாரசாமி] [1971 சூலை 19]

நம்மால் செய்ய முடியுமா என்று பார்த்தால் கால்நடைகளுக்கான தீவனங்கள் இருப்பதற்கு எங்கே பார்த்தாலும் கொஞ்சம் மந்தைவெளி என்று கிராமப்பகுதிகளிலே இருந்தாலும் அதையும் விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள். தவிரவும் மேய்ப்பு நிலங்கள் என்று புறம்போக்காக கிராமங்களைச் சுற்றி முன்பு இருக்கும். இப்பொழுது அப்படிக்கீடையாது. அப்படிப்பட்ட வாய்ப்புகளெல்லாம் போய்விட்டதால் சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் கூட கால்நடைகளை வளர்த்துக்கொள்ள வசதியில்லாமல் கால்நடைகளை வளர்க்க முடியாமல் போயிடு நிலைமைகளைப் பார்க்கிறோம். அந்த நிலைமைகளைப் போக்க, கிராமங்களிலே கால்நடை மேய்ச்சலுக்காக என்று நிலங்களில் ஒரு பகுதியை ஒதுக்கி அத்தகைய வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தித் தருவதன் மூலம் ஏழை எளியவர்கள் கால்நடைகளை வளர்க்க ஏற்பாடு செய்ய முடியும். அதைச் செய்ய அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே சமயத்தில், கால்நடைகள் ஒரு வருஷ, ஒன்றரை வருஷம் ஆகியிருந்தாலும் கூட தமிழ் நாட்டிலேயிருந்து கோளாவிற்கு வியாபாரிகள் மூலம் விற்று அங்கே கொண்டு போய் அடித்து, கறிக்காகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஒரு ஆண்டு, ஒன்றரை ஆண்டுகளாக இருப்பவைகளெல்லாம் கறிக்காக உபயோகப்படுத்தினால் கால்நடைகளை நம்முடைய தேசத்திலே வளர்க்க முடியுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட வயதுக்கு மேல் ஆனாலும் பரவாயில்லை. இந்த நிலையில் நாம் எவ்வளவுதான் பேணிப் பாதுகாத்திருந்தாலும் பால் மாடுகள் கிடைப்பது இன்று அரிதாய் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு ஒரு வயது வரம்பை நிர்ணயித்து சட்டம் கொண்டு வருவது கூட தல்லது. அந்த வகையில் கோளாவுக்கு ஏராளமான கன்றுகள் போவதைத் தடுக்க அரசு முயற்சி எடுத்து தமிழ் நாட்டில் மாடுகளை அபிவிருத்தி செய்ய வழிவகை காணவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாட்டுத் தீவனங்களில் பருத்திக்கொட்டை அத்தியாவசியமானது. அதன் விலை இன்று ஏராளமாக எறியிருக்கிறது. ஒரு மனு 15 ரூபாய்க்கு மேல் விற்கிறது. அதைக் குறைவான விலைக்குக் கிடைக்கும் வகையில் ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோழிப் பண்ணைகள் எல்லாம் சரியானபடி நடக்கவில்லை என்ற காரணத்தால் மூட்டப்பட்டு விட்டன. தனி நபர்கள் வைத்திருக்கும் கோழிப் பண்ணைகள் லாபகரமாகத்தான் நடக்கின்றன. ஒரு கோழி ஆண்டு ஒன்றுக்கு 230 முட்டைகள் இடும் அளவுக்கு ஸ்திரமான நிலைமையில் வைத்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் பண்ணைகளில் அப்படிப்பட்ட கோழிகளை வாங்கி வைத்து மேம்படுத்தி இருக்க முடியும். அதைப் பற்றியெல்லாம் கவனிக்காமல் கோழிப் பண்ணைகளை மூடிவிட்டதால் அந்த கட்டடங்கள் எல்லாம்

1971 சூலை 19] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

பழுதடையும் அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. இதைப் பற்றி யெல்லாம் ஆராய்ந்து மறுபடியும் கோரிப் பண்ணைகளைத் திறக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு முறையில் உள்ள சங்கங்களுக்குப் போதிய வசதிகள் செய்து கொடுத்து பால் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வாய்ப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும். மேலும் கூட்டுறவு முறையில் மேய்ச்சல் நிலங்களை அரசாங்கமே ஏற்படுத்தி அதிலே மேயக்கிறவர்களுக்கு மாதம் ஐந்து ரூபாய் பத்து ரூபாய் என்று வாடகை வாங்கியாவது ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கவேண்டும். இந்தச் சூழ்நிலைகளை எல்லாம் உருவாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன்.

* திரு. என். கணபதி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கால்நடை வளர்ப்புத் துறை மானியத்தில் என்னுடைய ஆதரவைத் தெரிவித்து ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக கால்நடைத் துறை அபிவிருத்தி பற்றி நிலைக்கின்ற நேரத்தில், அதுவும் விவசாயத் துறையும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து இயங்குமானால் நமது நாட்டில் உணவு உற்பத்தியிலும், மற்றும் பல்வேறு துறை வளர்ச்சியிலும் நல்ல ஒரு வழி வகை காண முடியும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயம் ஒரு இடத்திலும், கால்நடை அபிவிருத்தித் துறை இன்னொரு இடத்திலும் இருந்து கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் இரண்டும் ஒன்றுபட்டு முன்னேறுவதன் காரணமாக மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தால் நாட்டில் எதிர் காலத்தில் ஏற்படும் பயங்கரச் சூழ்நிலைகளைச் சமாளிக்க உணவுத் துறையை வளர்ப்பது போலவே, கால்நடை அபிவிருத்தித் துறையையும் வளர்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

கால்நடைக் கல்வியைப் பற்றிச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில், சாதாரணமாக மனிதர்களுக்கு வைத்தியம் பார்ப்பது எளிதான காரியம், அவர்களுக்கு எங்கே நோய் இருக்கிறது, எங்கே வலி இருக்கிறது, அதனால் என்ன விளைவுகள் இருக்கின்றன என்பதை டாக்டர்களிடம் சொல்லிவிடுகிறார்கள். எனவே டாக்டர்கள் எளிதாக நோயைக் கண்டுபிடித்து வைத்தியம் செய்யும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். கால்நடை வைத்தியத்தைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில், வாயில்லாப் பிராணிகள் என்னென்ன நோயினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை வெளியே சொல்ல முடியாத நிலைமையில் துன்பத்திற்கும், கொடுமைக்கும் ஆளாகின்ற நிலையில், அந்தத் துன்பத்தையும் கொடுமையையும் துடைக்கும் வகையில் கால்நடைக் கல்வி பயின்ற மருத்துவர்கள் அக்கறை கொண்டு அந்த நோயைப் போக்குவதிலே ஈடுபடுகிறார்கள். மனிதர்களுக்கு வைத்தியம் செய்கின்றவர்களை விட கால்நடைகளுக்கு வைத்தியம் செய்கின்றவர்களை உன்னத நிலையில் அரசாங்கம் வைத்திருக்கும் முறையில் அணுகவேண்டும்.

[திரு. கே. என். குமாரசாமி] [1971 சூலை 19]

கால்நடை வைத்தியத்திற்கு ஆறு ஆண்டுக் காலம் பயிற்சி பெற வேண்டியிருக்கிறது. மனித வைத்தியத்தைப் படிக்கின்றவர்கள் மனித உடற்கூறு சம்பந்தப்பட்டமட்டில் படித்தால் போதும். கால்நடைக் கல்வி படிக்கின்றவர்கள் பல்வேறுபட்ட பிராணிகளின் உடற்கூறுகளை ஆராய்ந்து படிக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட பயிற்சி மேலும் மேலும் முன்னேறுவதற்கு நம்முடைய அரசு பலப்பல திட்டங்களை அந்தக் குறிப்பில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டங்களுக்கு என்னுடைய ஆதரவைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆறு ஆண்டு காலம் பயிற்சி பெற்று வருகின்ற கால்நடை வைத்தியர்களுக்குப் போதிய ஊதியம் தரப்படுவதில்லை என்பது பெரிய மனக்குறையாக இருக்கிறது. மனிதர்களுக்கு வைத்தியம் செய்யும் டாக்டர்களுக்கு உயர்ந்த சம்பளம், கால்நடை டாக்டர்களுக்குக் குறைந்த சம்பளம் என்ற நிலைமை இல்லாமல் அந்த இலாகாவில் பணியாற்றுகின்ற டாக்டர்கள் மற்ற ஊழியர்களுடைய மனக்குறையைத் தீர்க்கும் வகையில் அரசு நல்ல முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கால்நடைக் கல்விக்கு அதிக வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனெனில் நம்முடைய சென்னை நகரில் இருக்கும் கால்நடை வைத்தியக் கல்லூரி, ஆசியாவிலேயே குறிப்பிடத்தக்க கல்லூரியாக இருக்கிறது. அதில் மேலும் மேலும் பல வசதிகளைப் பெருக்கி பல்வேறு துறைகளைப் பெருக்கி அங்கிருக்கும் மாணவர்களுக்கு விடுதி வசதியைப் பெருக்கி அந்தக் கல்லூரி மேலும் உன்னதமான நிலையைப் பெறும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த இலாகாவிலே பொறுப்பேற்று இருக்கும் டைரக்டர் பதவியை, சாதாரண உடற்கூறு டைரக்டர் பதவிக்கு ஒத்ததாக ஆக்கவேண்டும். அந்தஸ்தை உயர்த்த வேண்டும். சம்பளத்தை உயர்ந்த வேண்டும். டாக்டர்கள் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE : Hon. Mr. Deputy Speaker. Sir, in support of the cut motions given on behalf of our party I wish to state the following :

Firstly, with regard to the veterinary college students I have given a number of cut motions on this Demand, one of which I have moved is, to discuss the need to review the Pay Commission award and provide the graduates of Veterinary Science with the same scale of pay as that of medical graduates.

I have also brought in another cut motion, namely, to discuss the need to examine sympathetically the demands placed by the Veterinary College students during their strike in the month of February 1971.

1971 சூலை 19]

[Thiru H. V. Hande]

Then again another cut motion is to discuss the need to provide the graduates of Veterinary Science with adequate employment opportunities.

Then again I have given another cut motion to discuss the need to give more diversified employment to Veterinary graduates. These are some of the more important things which I have tried to bring to the attention of the Government.

Some time ago there was a strike also in the Veterinary college. Then the Legislature was not functioning. So, I had also sent an official letter as a sort of ex-M.L.A. to the Additional Finance Secretary enclosing a copy of the resolutions passed at the General Body Meeting of the Students of the Madras Veterinary College held on the 18th expressing their grave concern and thorough disappointment at the pay fixation based on the recommendations of the Second Pay Commission. They have listed out the special features of the profession which unfortunately have not been taken into consideration at the time of the minimum and maximum increase made in the pay scale. Further, they had resolved to launch on an indefinite strike to focus the attention of the Government to their grievances. They could not find any other alternative in the absence of the Legislature functioning. I have also mentioned that I should be thankful if the just cause is brought to the kind attention of the concerned and the possible unhappy events are averted.

Later on, the Hon. Chief Minister during his reply has given an assurance on the floor of the House that whatever demands have been left out by the Pay Commission would be properly looked into by a Special Officer appointed to go into the grievances of these persons who feel that justice has been denied. Several points have also been properly highlighted by my distinguished colleague belonging to the Communist Party with regard to the demands of the students. I am very grateful to him also because this particular college happens to be within the precincts of my constituency. So, I wanted to bring a number of things, to the notice of the Government.

The one point that I would like to bring to the attention of the Government is that the students who are to function as doctors in rural areas are denied this private practice but they also have had training as the medical graduates did.

Then the Livestock Inspectors are also getting a little more pay than the corresponding veterinary doctors. I request the Government to examine all the aspects of the matter. For paucity of time, I shall briefly explain certain points.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியோடு இந்த விவாதத்திற்கான நேரத்தை நீட்டித்துக் கொள்கிறேன்.

[1971 சூலை 19]

DR. H. V. HANDE : Then I come to the most important point. We have a slaughter house in the City. Twenty-two years ago when I was a student I visited it and at that time the students were allowed to go and study it. I would be very happy if the Hon. Minister in charge of Animal Husbandry visits it. Recently I just peeped into the slaughter house and things are in a very bad shape there. Basically there is no proper water supply, no proper sanitation, and no proper outlet for water. Water gets stuck up. The Hon. Minister should see what exactly is happening there. The meat that the people get there is unhygienic because the meat that is soaked in that water is sold. It is a serious matter and I request the Government to appoint a one-man commission or some high-ranking officer to investigate the unhygienic conditions prevailing in the slaughter house.

Then, Sir, with regard to certain things no mention has been made in this year's budget. For instance, with regard to income and expenditure mention has been made in the last year's budget but in this year's budget the income and expenditure has not been properly analysed. I would have been happier if the Department had addressed themselves to this task.

Then with regard to subsidy for cattle-breeding, it has been stopped from this year. This should be continued. Unless subsidy is given it is very difficult for the cattle breeders to breed good cattle. In this connection, I wish to point out that the cattle farms are working at a loss for the past several years. I want to know what steps the Government are going to take to improve the cattle farms and place them on a proper footing.

Then mention has not been made in this year's budget with regard to the purchase of hatching machines for which an allotment of the 50,000 was made last year. I want to know whether they have been purchased and they have been made use of.

Then the Central Government wanted to start a Sheep Farm at Kodaikanal. Is it due to lack of co-operation of this Government, that it has not been started? Who is at fault and responsibility may be fixed and proper measures may be taken to put this Farm into operation.

Then I come to certain problems relating to the Hosur taluk. An intensive Cattle Development Project may be sanctioned to the Dharmapuri district where there is a great potential to breed good animals like Jersey cattle to tone up the milk distribution. As the Dharmapuri district especially Hosur taluk has good grazing lands, I am sure the Government will give serious attention to this matter.

Now there is no scheme to encourage poultry-farming on a large scale by the private breeders. I request the Government to see that the poultry farms by private agencies are properly

1971 சூலை 19]

[Thiru H. V. Hande]

encouraged. In this connection, I wish to point out that the Estimates Committee also made the observation that a number of poultry farms are running at a loss. I request the Government to look into this aspect of the matter also.

Then I have to point out that after the reorganisation of the Animal Husbandry Department, the efficiency of the Department has to a certain extent decayed. I, therefore, request the Hon. Minister to appoint an one or two-man commission to enquire into the matter. I would also like to point out that performance budget has not been given for this year.

Finally I come to the Sheep Farm at Ootacamund. Large stocks of wool are lying idle. I understand that there is some bottleneck with regard to the tender system and I request the Hon. Minister to have this matter investigated so that unnecessary loss to the Farm could be avoided.

Thank you, Sir.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இதில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன்.

முதன்முதலாக இந்த மானியத்தை விவசாயத்தோடு சேர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. இவை இரண்டும் இணைந்த பொருள்கள்; 'அலைட் சப்ளைக்ட்ஸ்' என்பார்களே, அதுபோல்தான் இவை இரண்டும். இவை இரண்டும் இணைந்திருந்தால்தான் 'கோவார்டினைஷன்' இருக்கும். கோழி இறைச்சி, ஆட்டிறைச்சி இவைகளின் ருசி தெரியாதவர் இதற்கு அமைச்சராக இருப்பது வரவேற்கத்தக்கதல்ல. ஏனெனில் இந்த அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது இறைச்சிக்காக விநியோகிக்கிற ஆடுகள், கோழிகள் இவற்றின் எண்ணிக்கை மிகவும் கணிசமான அளவிற்குக் குறைந்திருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்னவென்று புரியவில்லை.

இந்த இலாகாவில் 11 ஆர்கனைசேஷனுக்கு அப்புறமே சற்று விறுவிறுப்புக் குறைந்துதான் இருக்கிறது. 1968-69-ல் விற்பனைக்கு அனுப்பிய ஆடுகளின் எண்ணிக்கையையும் 1970-71-ல் அனுப்பியதையும் பார்த்தாலேயே அது தெரிய வரும். இறைச்சிக்காக வெட்டப்பட விற்பனைக்கு அனுப்பிய ஆடுகளின் எண்ணிக்கை 1968-69-ல் 2,122. 1970-71-ல் 618. நம் உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க இறைச்சி சாப்பிடக் கூடியவர்களுக்கு அதிகப்படியான இறைச்சியை அளித்தால்தான் ஓரளவுக்கு நம் உணவுப் பிரச்சினையைச் சமாளிக்க முடியும். ஆனால் இந்த எண்ணிக்கை குறைந்து இருப்பதைக் காணும்போது இந்தத் துறை முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறதா அல்லது பின்னுக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறதா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஒன்பதாவது பக்கத்தில்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1971 ஜூலை 19]

இறைச்சிக்காக விற்பனை செய்யப்பட்ட கோழிக் குஞ்சுகளின் எண்ணிக்கை 1968-69-ல் 70,165-ல் இருந்து 1970-71-ல் 59,405 என்ற அளவிற்குக் குறைந்திருக்கிறது. குஞ்சுகள் பொறிக்கும் நிலையங்களை எடுத்துக் கொண்டால் இறைச்சிக்காக விற்பனை செய்யப்பட்ட கோழிக் குஞ்சுகளின் எண்ணிக்கை 1968-69-ல் 25,800 ஆக இருந்தது. 1970-71-ல் 1,472 ஆகக் குறைந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது இத் துறை இவற்றில் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோன்று கோழி வளர்ப்புத் திட்டங்கள் பலவற்றை முடியிருக்கிறோம். அந்தத் திட்டங்களைப் பஞ்சாயத்து யூனியன் பொறுப்பில் விட்டிருக்கிறோம். அப்படிப் பஞ்சாயத்து யூனியன் பொறுப்பில் அவை விடப்பட்டது தவறு. அவற்றை நேரடியாக அனிமல் ஹஸ்பண்டரி டிபார்ட்மெண்டின் பொறுப்பில் விட்டிருந்தால் ஒரு வேளை இந்தக் கோழி வளர்ப்புத் திட்டங்கள் எல்லாம் மூடப்படாமல் இருந்திருக்கலாம் என்று எண்ணுகிறேன். காரணம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு எவ்வளவோ பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. முன்பு சப் சபையில் சொன்னதாகப் படித்தேன். பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் கோழி சாப்பிடுகிறவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக அதிகமாக கோழிகளின் எண்ணிக்கையும் குறைகிறது என்று ஆகவே, குறைகளைக் கண்டறிந்து கோழி வளர்ப்புத் திட்டத்தைத் தீவிரப்படுத்தவும், மூடப்பட்டிருக்கிற பண்ணைகளைத் திறப்பதற்கும் வழிவகை செய்ய முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முட்டை விற்பனையில்கூட எண்ணிக்கை குறைந்து வருகிறது. முட்டை மிக மிக அவசியம் என்பதை இப்போது எல்லோரும் உணர்ந்து இருக்கிறார்கள். இப்போது சைவர்கள் கூட முட்டை சாப்பிட ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். உடல் நலக் குறைவாய் உள்ளவர்களும் இந்த முட்டையைச் சாப்பிடுகிறார்கள் என்ற காரணத்தால், முட்டைகள் எண்ணிக்கை குறைந்து வருவதற்கான காரணத்தை நாம் ஆராய்ந்து அதில் மிக மிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கால்நடை டாக்டர்கள் மருத்துவ நிலையில்கூட 8 மணி முதல் 12 மணி வரையிலும் மாலை 2 முதல் 5 மணி வரையிலும் இருக்க வேண்டுமென்றும், எக் காரணத்தைக் கொண்டும் வெளியே செல்லக் கூடாது என்பது வரவேற்கத்தக்கதுதான். ஆனால் அதே சமயத்தில் அவசரமாகச் சில கன்றுகளுக்கு மருத்துவ உதவி தேவை என்கிற நிலைமை ஏற்பட்டால், அவர்கள் வெளியே சென்று வர முடியாது. அவர்கள் வருட வரையில் கன்றுகள் உயிரோடு இருக்க முடியாது. பல பேர் நல்ல ஜாதி மாடு வைத்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஆங்காங்கு இருக்கும் கால்நடை

1971 சூலை 19]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

மருத்துவ மனைகளில் உள்ள டாக்டர்களுக்கு ஒரு மூவ்மென்ட் ரிஜிஸ்டர் என்று போட்டு, அவசரமாக அவர்கள் வெளியே செல்ல வேண்டுமென்றால், அதிலே எழுதிவைத்துவிட்டுச் சென்று வருகிற நிலைமையை ஏற்படுத்தினால் நல்லது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு, முக்கியமான இடங்களில் 'ஆம்புலன்ஸ்' இருக்க வேண்டும். மனிதர்களுக்கு ஆம்புலன்ஸ் வைத்து இருப்பது போல், இந்த வாயில்லாத ஜீவன்களுக்கும் ஆம்புலன்ஸ் வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

புல் பண்ணைகளைப் பெருக்க வேண்டும். மாதவரத்தில்தான் புல் பண்ணை இருக்கிறது இங்கே இருக்கும் கழிவு நீரை பம்பு செய்து புல் வளர்ப்பதற்காக அதை பயன்படுத்துவது என்ற திட்டம் கார்ப்பரேஷனில் இருந்தது. ஆனால் இதுவரையில் அது நடைபெறவில்லை. ஒரு சில நாட்களுக்கு முன்பு காசிமேட்டுக்குச் சென்றிருந்தேன். கழிவு நீரைக் கடலில் விட்டுவிடுவதால் அந்தப் பக்கத்தில் சாக்கடை நாற்றம் சகிக்க முடியவில்லை. அந்தக் கழிவு நீரை அப்படி விடாமல், அதைப் பயன்படுத்தி புல் பண்ணைகளை அகக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அலமாதிக்கு கறவை நின்ற பசுக்களை அனுப்புகிறோம். அந்த இடத்தில் புல் கிடையாது; தண்ணீர் கிடையாது. எப்படித்தான் அந்த இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தார்களோ தெரியவில்லை. அங்கே மாடுகளை அனுப்பி வைத்தால் அவை கவனிப்பார் அற்று, கால், கை ஒடிந்து வருகிறது. இப்படி பராமரிப்பு இல்லாத நிலையில் அங்கே மாடுகள் இருக்கின்றன. இது வரவேற்கத்தக்கது அல்ல. நல்ல வேளையாக மாற்றப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாற்றுகிற இடமாவது அருமையான இடமாக, புல்வெளி, தண்ணீர் வசதி இருக்கும் இடமாகப் பார்த்துத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எருமைப் பண்ணை ஆரம்பிக்கப் போவதாகச் சொன்னார்கள். அதை எப்போது ஆரம்பிக்கப் போகிறீர்கள்? அதுவும் எருமை மாடு மாதிரி மெதுவாகத்தான் ஆகுமா? அதை உடனடியாக ஆரம்பிக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்திற்கு மாநில அரசு எழுத வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த காட்டில் ஷெட் சென்னை மாநகரத்திற்கு மிகவும் தேவை. இங்கே மாடும் மனிதனும் சேர்ந்து வாழ்கிறார்கள். மைலாப்பூர், மாம்பலம் போன்ற இடங்களில் போய்ப் பார்த்தால் அதிகமாக இந்த கட்டில்ஸ் இருக்கின்றன. ஏனென்றால் இங்கே தான் பால் சாப்பிடுகிறவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி : அம்மையார் அவர்கள் பேசும்போது மாடுகளுக்குக் கை, கால் முறிந்து வருகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். மாடுகளுக்குக் கை எங்கே இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை, தயவுச் செய்து விளக்குவார்களா?

[1971 சூலை 19]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கை என்று சேர்த்த மாதிரி வந்து இருக்கும். மாடுகளுக்கு 4 கால்கள் இருக்கின்றன. அதிலே இரண்டு கை இரண்டு கால் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அம்மையார் அவர்கள் சொல்வது வீட்டு மாட்டையா அல்லது பழைய தேர்தல் சின்னத்தையா ?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தேர்தல் சின்னத்தைப்பற்றி அல்ல, வீட்டு மாட்டைப்பற்றித்தான் சொன்னேன்.

மாடுகளைப் பராமரிக்க ஒரு தனி இடம் தேவை. இந்த மாடுகள் இங்கே இருப்பதால் பல விதத் தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. மாதவரத்திற்கு இதை எடுத்துச் செல்வதாக இருந்தது. சென்னை நகரத்தில் இருக்கும் மாடுகளை எல்லாம் அங்கே அனுப்பிவிடுமோம்; தொல்லை இருக்காது என்று சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு டிவிஷனிலும் ஒவ்வொரு காட்டில் ஷேட் தேவை. இப்போது 120 கார்ப்பரேஷன் டிவிஷன்கள் இருக்கின்றன. அத்தனை டிவிஷன்களிலும் காட்டில் ஷேட் அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிச் செய்து கொடுத்தால் மாட்டுச் சொந்தக்காரர்களும் அடிக்கடி மாடுகளைச் சென்று பார்த்து வர முடியும். அதோடு, இந்த காட்டில் ஷேட் அமைப்பதன் மூலம் கார்ப்பரேஷனுக்கும் வருவாய் அதிகமாகும். ஆகவே, அரசாங்கம் உடனடியாகக் கார்ப்பரேஷனுக்கு உத்தரவு போட்டு, இதை அமுல் நடத்தினால் வரவேற்கத்தக்கதாகும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இந்த காட்டில்ல்களுக்கும் இன்சூரன்ஸ் வரவேண்டும். மாடுகளுக்குக் கோமாரி நோய் வந்தால் அவை உடனடியாக இறந்து விடுகின்றன. தடுப்பு ஊசி போடுவதாகச் சொல்கிறோம். ஆயிரம் ரூபாய் இரண்டாயிரம் ரூபாய் போட்டு கறவைப் பசு வாங்குகிறார்கள். ஆனால் அவை ஒரு நொடியில் இந்த நோய் வந்தால் இறந்து விடுகின்றன. ஆகவே, நஷ்ட ஈடு செய்யும் வகையில் காட்டில் இன்சூரன்ஸ் வசதி செய்து கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊட்டியில் இருக்கும் ஷீப் பார்மிங் பற்றிச் சொன்னார்கள். அது நஷ்டத்தில் நடத்தப்படுகிறது. பராமரிப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அங்கே அவர்கள் 'உல்' செய்யவில்லை. 'உல் கேதரிங்' தான் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த ஷீப் பார்மிங் நன்றாக நடத்துவதற்குத் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தீவனம் சப்ளை செய்வதற்கு டெண்டர் கேட்டு நியமிக்கிறார்கள். காண்டிராக்ட் ஒப்புக் கொண்ட பிறகு இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு சப்ளை செய்து விட்டு நிறுத்திவிடுகிறார்கள். தன்னால்

1971 சூலை 19] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

வைக்கோல் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். இதற்குப் புதிய முறை வேண்டும். பழைய முறையில் நிறுத்துப் பார்த்து சப்ளை செய்கிறார்கள். நடுவில் கல்லை வைத்து சப்ளை செய்து விடுவதாகச் சொல்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கஷ்டத்தை இந்த வாயில்லா ஜீவன்களுக்கு ஏற்படுத்துகிறார்கள். இதிலே அரசாங்கம் தீவிர கவனம் செலுத்தி, அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியத்தின் மீது கூறப்பட்ட குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கால்நடை வளர்ப்பு குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த அளவுக்கு அக்கறை காட்டி இந்த விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு பல்வேறு விதமான சீர்திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று எடுத்துக் கூறியதற்கு நான் முதலிலே அவர்களுடைய உரைகளை வரவேற்க விரும்புகிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் குறைகள் எங்கே தோன்றின என்று தெரியாமல், குறைகள் எந்த ஆட்சியில் தோன்றின என்று தெரியாமல், ஏதோ சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

அலமாதியில் இருக்கிற மாடுகள் பராமரிப்புப் பண்ணை அமைக்கப்பட்டு தண்ணீர் இல்லாமல், புல் இல்லாமல், போகிற மாடுகள் கால் ஓடிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்று சொன்னார்கள். 1948-ம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டு பல்லாண்டுக் காலமாக நடைபெற்று, அண்மைக் காலத்திலே கூட அதைக் குறித்துத் திரும்ப மறுபரிசீலனை செய்யப்பட்டபோது, வேறு பெரிய பண்ணை இல்லை என்ற காரணத்திற்காகத் தேவைப்படவில்லை என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டு, மத்திய அரசாங்கத்தின் இந்தத் துறை வட்டார அடிப்படையில் ஒரு எருமைப் பண்ணைக்காக, எருமையின் தரத்தை உயர்த்தும் பண்ணைக்காக அந்த இடத்தை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டு, அதிக அளவு தண்ணீர் அளிக்க வேண்டுமென்றும், தீவிர வளர்ச்சித் திட்டத்திற்கு அதிகத் தண்ணீர் வழங்க வேண்டுமென்றும் கேட்டு, அண்மையில் அதற்கான முடிவான கருத்து அறிவிக்கப்பட்டு, அந்தப் பண்ணையை அவர்கள் முழு அளவிற்கு எடுத்துக் கொள்ள ஒப்புதல் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். இதற்கு முன் அவர்களிடத்தில் அந்தப் பண்ணையை வேறு இடத்தில் வைக்கலாம் என்று தெரிவித்தபோது, அந்த இடம்தான் பொருத்தமான இடம், அந்த இடத்தில் பண்ணை அமைத்தால்தான் எங்களுடைய திட்டம் நிறைவேற முடியும் என்று தெரிவித்த காரணத்தால்தான், மாடு வளர்ச்சிக்காகவும், எருமை மாடு தீவிர வளர்ச்சிக்காகவும் அந்தப் பண்ணையை அவர்களுக்கு ஒப்படைப்பதற்குத் தமிழக அரசு முன்வந்து இருக்கிறது. அந்த வேலை 82 லட்சம் ரூபாய் செலவில் 4 ஆண்டுத் திட்டமாக நிறைவேற்றப்பட இருக்கிறது. ரூ. 14-15 லட்சம் செலவில் அங்கே

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1971 சூலை 19]

தீவனத் திட்டம் ஆரம்பிக்க இருக்கிறோம். தீவனத் திட்டம் என்று நான் சொல்லும்போது மேய்ச்சல் நிலம் என்று நினைக்க வேண்டாம். மாடுகளுக்கு பல்வேறு வகையான தீனி, தரமான தீனி உற்பத்தி செய்யும் திட்டம் இன்றைய தினம் மத்திய சர்க்காரால் நிறைவேற்றப்பட இருக்கிறது. ஏறத்தாழ ஒரு கோடி ரூபாயில் அந்தத் திட்டம் உருவாக்கியிருக்கிறது என்பதை முதற்கண் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்தக் கால்நடை வளர்ச்சித் திட்டம் இடைக் காலத்தில் தொய்வு அடைந்தது என்று சொன்னால், அதற்கு முக்கியமான காரணம், 4.5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே கூட கால்நடைவளர்ச்சிக் காக, கோழி வளர்ச்சிக்காக நாம் ஏற்றுக் கொள்ளும் திட்டங்களை எந்த அளவிற்கு உற்பத்தியாகும், அதில் வருமானம் வரும், அதில் எவ்வளவு செலவு செய்து ஈடுபடலாம் என்பதை யெல்லாம் தமிழ் நாட்டு நிபுணர்கள் ஆராய்ந்தறிய வழியில்லாமல் மத்திய சர்க்கார் கொடுத்த திட்டம் என்பதற்காக ஏற்றுக் கொண்டதால் அந்த நாட்களில் அது உருப்படியாகவில்லை.

கோழி வளர்ப்புத் திட்டம் என்ற பெயரில், பல்வேறு பண்ணைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, கட்டடம் கட்ட மத்திய சர்க்கார் நிதி வழங்கிய காரணத்தால், அவை விரிவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, ஆங்காங்கு அமைக்கப்பட்டன. அந்த நாளிலே தரமான கோழிகள் கூட 140 முட்டைகள் தான் கொடுக்கும் என்ற அளவில் திட்டம் எடுக்கப்பட்ட காரணத்தால், நல்ல முறையில் நடந்திருந்தாலும் லாபம் இல்லாமல் போய்விட்டது. அதை ஆராய்ந்தபோது, லெக் ஹார்ன் என்ற கோழி இனத்தில் 'மேயார்' என்ற சிறப்பான இனம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு அந்த இனம் 140 முட்டைக்குப் பதில் 210 முட்டைகள் என்ற அளவில் இருக்கிறது. இன்றைக்கு அதே கோழிப் பண்ணைகளை நஷ்டம் இல்லாமல் நடத்த முடியும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை நாம் அணுகும்போது இது ஒரு தலைமுறை யல்ல; நான்கு தலைமுறைகளால்தான் நிரந்தரமான வளர்ச்சி உண்டாக முடியும் என்பதையும் அறிந்திருக்கிறோம். அந்த வகையில் அரசு வெற்றி பெற்று, தமிழ் நாட்டில் கோழி வளர்ப்புத் திட்டத்தில் லாபம் பெறுவதற்கு வழி இருக்கிறது.

அது மட்டுமல்லாமல், இங்கே அம்மையார் அவர்கள், புள்ளி விவரங்களைப் படிக்கும்போது, மேலே உள்ளதை விட்டுவிட்டு, அவர்களுக்கு விருப்பமான புள்ளிவிவரங்களை மட்டும் படித்தார்கள். இறைச்சிக்காக உபயோகப்படும் கோழிக் குஞ்சுகளின் எண்ணிக்கை 25,000 லிருந்து 1,472 ஆகக் குறைந்து விட்டது என்றார்கள். இறைச்சிக்குக் கொடுப்பது கோழிப் பண்ணையின் லட்சியமே இல்லை. அப்படிக் கொடுத்தால், கோழிப் பண்ணையின் எண்ணிக்கை குறைந்து விடும். அதனால் தான் கோழிக் குஞ்சுகளைக் குஞ்சுகளாகவே கொடுத்து, வளர்க்க வேண்டும் என்று சொல்லி, கோழிகளைப் பெருக்குவதில் கவனம் செலுத்தப்பட்டது.

1971 சூலை 19]

[திரு. க. அன்பழகன்]

அந்த வகையில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட குஞ்சுகள் 1968-69-ல் 1,39,000, 1969-70-ல் 1,14,000. ஆனால் 1970-71-ல், இந்த ஒன்பது மாதத்தில் 1,80,000. இப்படி எண்ணிக்கை உயர்ந்திருப்பது அம்மையாருக்குத் தெரியவில்லை. பல அம்மையர்களுக்கு என்ன வருமானம் என்பது தெரியவில்லை, செலவுதான் தெரியும். செலவுக் கணக்கை வைத்துக்கொண்டு சொல்கிறார்கள். ஆகவே, கோழிப் பண்ணையின் குஞ்சுகள் வளர்ச்சிக்காகத்தானே யல்லாது, இறைச் சிக்காக அல்ல. ஆகவே வளர்ச்சிக்காக கிராம மக்களிடம் விற்கப் படுவதில் அதுவும் 22,000-லிருந்து இன்றைக்கு 94,000 என்ற அளவில் உயர்ந்திருக்கிறது. அந்த அளவில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்படி நாம் வளர்ச்சி என்பதெல்லாம் வளர்ச்சியே இல்லை. பெரும் வளர்ச்சியில்லை.

தமிழ்நாட்டில் விலங்கினங்கள், கால்நடைகள் தரம் மாறவேண்டிய அளவுக்கு மாறிவிட்டதா என்றால், ஏற்பட வேண்டிய அளவுக்கு வளர்ச்சி ஏற்பட்டுவிட்டதா என்றால், இல்லை. இதெல்லாம் தொடக்க நிலைதான். இந்தக் கால்நடைத் துறையைக் கடந்த ஆண்டு ஜனவரி 1970-ல் திருத்தி அமைத்ததால், நல்ல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. ஒன்றும் கெட்டுப் போய்விடவில்லை என்று உறுதியாகச் சொல்ல முடியும்.

இதற்கு முன்னால், இந்தத் துறை வேறு வேறு நிபுணர்கள் பார்ப்பது என்ற நிலை இருந்தது. இப்பொழுது வட்டார அடிப்படையில் பிரிக்கப்பட்டு, வட்டாரக் காரியங்கள் ஒருங்கிணைந்து செயல்படுகின்றன.

ஒரு உறுப்பினர் எடுத்துக் கூறினார், மைய கிராம வளர்ச்சி, மும்முர வளர்ச்சித் திட்டம் அதிகவற்றைக் கைவிட்டதால், கால்நடைக் கன்றுகள் வளர்ச்சி அடைய சப்ளிடி நிறுத்தப்பட்டு விட்டது என்று சொன்னார்கள். உண்மையாகவே, திட்டம் ஏற்படும்போது, ஒரு காலகட்டத்தில் ஏற்படும் பலன் இன்னொரு வகையில் வளம் பெரும் என்று வழங்கப்பட்டது. முதலிலே 100, 200 கன்றுகள் பொலிக் காளையாகும் அளவிலும், நிறைந்த பால் தரும் பசுவாகவும் வளர்க்க ஊக்கம் தந்து, 100, 200 கன்றுகள் வளர்ந்த பிறகு, நன்மையைப் பார்த்து, மற்றவர்கள் செயல்பட வேண்டும் என்ற வகையில் அடையாளமாக சப்ளிடி கொடுக்கப்பட்டது. நிரந்தரமாக வழங்க முடியும் என்று கருத முடியாது. காலையில் கூட ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போது, இது இன்சென்டிவ் போன்றது, தொடர்ந்து நீடிக்கக் கூடிய திட்டமில்லை என்று சொன்னேன்.

நம்முடைய நாட்டில் குறிப்பாக மாடுகளுடைய தரம், ஆடுகளுடைய தரம் மாற்றப்பட வேண்டும். இன்றைக்குள்ள மாடுகள் அத்தனையும் ஆடுகள் போலவும், உழைக்கிறவை ஆற்றல் குறைந்தும், அவைகளிடமிருந்து கிடைக்கும் பலன் குறைந்தும் இருக்கிறது. ஆடுகளை எடுத்துக் கொண்டால், தரக் குறைவாக இருக்கின்றன. அவைகளிலிருந்து கிடைக்கும் இறைச்சியின் அளவும்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1971 சூலை 19]

குறைவாக இருக்கிறது. நாளுக்கு நாள் அவை 'மஜெனரேட்' ஆகும் வகையில்தான் இருக்கின்றன. இங்கே பேசிய உறுப்பினர் திரு. சுப்பிரமணியம், எவ்வளவு கால்நடை இருக்கிறது என்று தமிழ் நாட்டில் கணக்கு இருக்கிறதா என்றார்கள். கால்நடை 1,35,83,362 இருக்கிறது, கணக்கில் வந்தது. அதிலே பசுக்கள் மூன்று ஆண்டுகள் வளர்ந்தவை 37,11,000. அதே போல எருமைகளும் மூன்று ஆண்டுகள் வளர்ந்தவை 13,46,000. ஆனால் பலனைக் கணக்குப் பார்த்தால், எண்ணெய் தேய்த்தும் பிள்ளை பிழைக்கவில்லை. நம் நாட்டு காமதேவ பரம்பரை, கோரை தின்னும் அளவில் குறைந்து கொண்டே வந்திருக்கின்றன. இதை நாம் 50 ஆண்டுகளுக்கு முன் உணர்வே முடியாது; 20 ஆண்டுகளுக்கு முன் தெரிந்து கொள்ள முடியும். இந்தக் காலகட்டத்தில் நம் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு ஏற்றதாக வளரவில்லை என்பதை சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களும் உணர வேண்டும் என்று தெரிவிக்கிறேன்.

மனித வாழ்க்கையிலே குறைபாடுகளை நீக்குவதற்காக குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டம் எந்த அளவில் இன்றியமையாததாக நாட்டு மக்களுக்கு அமைந்துவிட்டதோ, அதேபோல் இந்த நாட்டு மக்கள் வளம் பெற இந்த நாட்டு மாடுகளுடையவும், ஆடுகளுடையவும் தரம் அடியோடு மாற்றப்பட வேண்டும். சாயில் வளம் பெற வேண்டும். மதுராந்தகம் பக்கத்தில், சாலையிலே காரில் போகும் போதெல்லாம் பார்த்தால், மாடுகள், ஆடுகளின் உயரம் தான் இருக்கின்றன. ஆடுகள், நாய்கள் போல் இருக்கின்றன. நான் மாணவனாக இருந்தபோது பன்றிகள் கூடப் பெரிதாக இருந்தன. அவை இப்பொழுது நாய்க் குட்டிகள் போல் இருக்கின்றன. இந்த நாட்டில், விலங்கினத்திற்கு ஏற்படும் உணவுப் பஞ்சம் ஒழிய, விலங்கினத்தை வளர்க்க, காட்டு விலங்குகளுக்குக் காட்டும் பரிவு கூட நாம், நாட்டு விலங்குகளுக்குக் காட்டுகிறோமா என்று எண்ணும் அளவில் நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இந்தக் காரியத்தை அரசாங்கம் மட்டும் செய்ய முடியாது, இலாக்கா மட்டும் செய்து விட முடியாது. மக்கள்தான் சக்தி படைத்தவர்கள். அவர்கள்தான் விலங்கினத்தைக் கண்காணிக்க வேண்டும். அரசாங்கம் தனித்து கண்காணிக்க முடியாது.

அரசாங்கம் என்று சொன்னால் மக்கள் அரசு 'ஸ்டேட்' என்று அர்த்தம். உழைப்பு என்று சொன்னால் வயிற்றை தாங்களே உணவைத் தேடிச் சாப்பிடுவது என்று பொருள். அரசாங்கத்தின் காரியத்துக்கு மக்கள் முழு ஆதரவினைத் தராத காரணத்தினால் அரசாங்கத்தின் முயற்சிகளுக்கேற்ற அளவிற்குப் பலன்களை என்றைக்கும் தரவில்லை. காரணம், மக்கள் அதை முழு அளவிற்கு பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லை.

இதில் ஐந்தாண்டுகளுக்கு முன்பு கோவை மாவட்டத்திலும், ஓரளவிற்கு மதுரை மாவட்டத்திலும், இன்னும் ஒரு சிறு அளவிற்கு நெல்லை மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதியிலும் மாற்றம் காணப்பட்டு

1971 சூலை 19] [திரு. க. அன்பழகன்]

இருக்கிறது. 'ஸிம்பாலிக் சேஞ்ஜ்' என்று சொல்லத்தக்க அளவிற்குத்தான் இருந்ததே தவிர, 'ஃபண்டமெண்டல் சேஞ்ஜ்' என்று சொல்லத்தக்க அளவிற்கு இல்லை. அடையாள மாற்றம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் அடிப்படை மாற்றம் ஏற்படவில்லை. அப்படிப்பட்ட அடிப்படை மாற்றம் ஏற்பட்டாக வேண்டும். அதற்கு இந்த நாட்டில் கிராமத்துக்கு கிராமம் இப்படிப்பட்ட மாற்றம் ஏற்படுவதற்கான வழி முறைகளை முழு அளவிற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முன் வரவேண்டும்.

நமது நாட்டிலுள்ள காளைகள் பார்ப்பதற்கு அழகாக இருக்கலாம். ஆனால் அவற்றின் வழியில் கிடைக்கும் 'ப்ராஜனி' அவற்றின் வழியில் கிடைக்கும் கன்றுகள், சமுதாயத்தின் மொத்த வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்கு, அப்படிப்பட்ட வளர்ச்சியைத் தருவதற்கான அளவிற்கு அவைகள் உதவவில்லை என்பதை நாம் மறுப்பதற்கில்லை. எனவே வெளி நாட்டுக் காளைகளிலிருந்து கிடைக்கும் அதாவது ஜெர்வி போன்ற, சிந்தி போன்ற இனக் காளைகளிலிருந்து கிடைக்கும் விந்துகள் நமது நாட்டு மாடுகளோடு கலக்குகிற போதுதான், இப்படிப்பட்ட புதிய இனக் கன்றுகள் உருவாக்கப்படும்போதுதான் நாம் இந்தத் துறையில் மாற்றம் காண முடியும்.

காலையில் கூட மாண்புமிகு அங்கத்தினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார்கள், நமது நாட்டில் சாதாரணமாக உற்பத்தியாகும் கன்றுகள் 100-க்கு 50 கன்றுகள் என்று சொல்லத்தக்க அளவிற்கு இல்லாமலேயே போய்விடுகின்றன, அது நமது மாடுகளின் தரத்தின் குறை என்று. விஞ்ஞான முன்னேற்றம் கண்டுள்ள இந்த நாட்களில் இப்படிப்பட்ட குறைகள் இருப்பதற்கே இடமில்லை. காரணம், சிறந்த விந்துகளை விஞ்ஞான முறையில் எடுத்து, அதை விஞ்ஞான முறையில் பக்குவப்படுத்தி, நாடு முழுவதற்கும் விநியோகப்பதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. இந்த விஞ்ஞான முறை மூலம் சாதாரணமாக ஒரு காளை ஒரு பசுவோடு சேரும்போது வெளி வருகின்ற விந்துகளை வேறு முறையில் எடுத்து விஞ்ஞான முறையில் 'ஃப்ரிசிங்' என்ற முறையில் பாதுகாக்க, 100 மாடுகளுக்குப் பயன்படத்தக்க அளவிற்கு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இயற்கையாக ஒரு காளை ஒரு பசுவோடு புணரும்போது வெளிப்படுகிற விந்தானது ஒரு பசுவின் அளவிற்கே நின்று விடுகிறது. ஆனால் செயற்கை முறையில் அந்த விந்தை எடுத்து விஞ்ஞான ரீதியில் பாதுகாத்தால் அதே அளவினை 100 பசுக்களுக்குச் செலுத்தும் அளவிற்கு மாற்றம் காணப்பட்டிருக்கிறது.

அது மட்டும் இல்லை, அமெரிக்காவில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட விந்தாக இருந்தாலும்கூட அதை இந்த நாட்டில் கொண்டு வந்து இங்குள்ள பசுக்களுக்குச் செலுத்த முடிகிறது. இங்கே கூட ஒரு அங்கத்தினர் எடுத்துக் காட்டினார் இது பற்றி. இங்கே அந்த முறையில் விந்துகளைப் பாதுகாக்கத் தேவையான பனிப் பக்குவ வசதிகள் இல்லை என்று. அவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கான கருவிகள் ஏறத்தாழ இரண்டு அல்லது

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1971 ஜூலை 19]

மூன்று லட்சம் பெறுமான கருவிகள் வெளிநாட்டிலிருந்து வந்திருக்கின்றன. அவற்றை அமைப்பதற்குத் தேவையான கட்டிடத்தைக் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கான வேலையும் ஆலோசனையும் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றன. இன்னும் ஒரு மூன்று அல்லது ஆறு மாதகாலத்தில் அது அமைக்கப்பட்டுவிடும். அது அமைக்கப்பட்டு விடுமானால் அந்தக் குளிர் சாதன அமைப்பில் இங்கே கிடைக்கும் மிகச்சிறந்த எருதுக்களின் விந்துகள் எடுக்கப்பட்டு பக்குவப்படுத்தி வைக்கப்படுமானால், அவற்றைப் பத்து ஆண்டு காலம் கூட வைத்து இருக்கலாம். ஆனால் நமது தேவை மிக மிக அதிகம். அவை பத்து அல்லது பதினைந்து நாட்களிலேயே செலவழிந்துவிடும். இப்படி வைக்கப்பட்டால் சென்னை முதல் கன்னியாகுமரி வரையில் தமிழகம் முழுதும் இதை தேவைக் கேற்றபடி ஒவ்வொரு நாளும் அனுப்பி வைக்க முடியும். இப்படிச் செய்யப்படுமானால் மிகக் குறைந்த காலத்தில் மிகச் சிறந்த கன்றுகளை மிக அதிகமான எண்ணிக்கையில் பெருக்க முடியும்.

இதுமட்டும் இல்லை. இதற்குத் தேவையான பொலிகாளைகள் நமது நாட்டில் இல்லை. இதற்குத் தேவையான பொலிகாளைகளை நம் நாட்டில் வைத்து இந்தக் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக 95 பொலிகாளைகளை வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்வதற்கான அனுமதியை மத்திய அரசிடம் கேட்டிருக்கிறோம். இவற்றைத் தருவிப்பதற்கான வெளிநாட்டுச் செலாவணியை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள் என்று ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட திட்டங்களின் மூலம் நமது மாடுகளின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு நாம் பாடுபடுமபோது பொதுமக்களுடைய முழு ஒத்துழைப்பினை, ஆதரவினை நமது மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பெற்றுத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தத் துறை இப்படி பல்வேறு திசையிலும் விரிவு பெற்று வளர இருப்பதை பலர் அறிய மாட்டார்கள்.

இன்னும் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பள பளப்பாகப் பலரது கண்களுக்கும் தெரியும் வகையில் இக்கால் நடை இலாக்கா பல காரியங்களைச் செய்யவில்லை என்றாலும் அப்படிச் சொல்லுவதற்கு இடம் இருக்கிறது என்று ஒப்புக் கொண்டாலும் இத் துறையில் நமது தமிழகத்தில் பெருமளவிற்கு வெற்றிகண்டு இருக்கிறோம் என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும்.

அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், கோமாரி நோய் வந்துவிட்டால் டாக்டர் வருவதற்கு முன்பே மாடு செத்துப்போய் விடும் என்று. பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த நிலையை இப்போது குறிப்பிட்டார்கள் என்றே நான் எண்ணுகிறேன். இன்றைக்கு நிலைமை அப்படியில்லை. முன்பிருந்த நிலை முற்றிலும் மாறிவிட்டது என்று திடமாகச் சொல்ல முடியும். 1968-69-ம் ஆண்டில் காணப்பட்ட கால்நடை நோய்கள் சற்றேறக்குறைய 150 ஆகும். அப்படிப்பட்ட நோய்களினால் தாக்குண்ட கால்நடை

1971 சூலை 19]

[திரு. க. அன்பழகன்]

களின் எண்ணிக்கை 2,382. இதில் இறந்ததாக அறிவிக்கப்பட்ட கால்நடைகளின் எண்ணிக்கை 913. அப்போது இருந்தது 150 வகையான நோய்கள். ஆனால் 1969-70-ல் காணப்பட்ட நோய்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 24 தான். பெருமளவிற்கு நோய்வகைகளின் எண்ணிக்கை குறைந்திருப்பதற்குக் காரணம் அந்த அளவிற்கு தடுப்பு ஊசிகள் போடப்பட்டு பல நோய்கள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு விட்டன. இதை இன்னும் 1970-71-க்கான ஆண்டிற்குப் பார்த்தால் காணப்பட்ட நோய்களின் எண்ணிக்கை இரண்டாகக் குறைந்து விட்டன. 150-லிருந்து 24 ஆகக் குறைந்து அது மேலும் 2-க்குக் குறைந்துவிட்டது. இப்படிப்பட்ட தீவிர முறையில் மருத்துவ நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு ஊசிகள் போடப்பட வில்லை யென்றால், நமது மாநிலத்திலும் பெருமளவிற்குப் பத்திரிகைகளில் பார்த்து இருக்கலாம், கோமாரி நோய் போன்ற பல நோய்களால் மாடுகள் பெரும் அளவிற்கு இறந்து விட்டன என்று. அப்படிப்பட்ட செய்திகள் நமது காதுகளில் விழாமற் போனதற்குக் காரணம் எடுக்கப்பட்ட தடுப்பு நடவடிக்கைகள் தான்.

இன்னும் ஒன்றைப் பார்க்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நோய்களினால் இறந்ததாக அறிவிக்கப்பட்ட கால் நடைகளின் எண்ணிக்கை 1968-69-ல் 913. 1969-70-ல் அது 142. அதிர்ந்து 1970-71-ல் ஆறேதான். அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படாமல், கால்நடை மருத்துவ மனைகளுக்குக் கொண்டு வரப்படாமல் எங்கேயாவது எதாவது கால்நடைகள் இறந்து போயிருந்தால் அதற்கு நாம் பொறுப்பேற்க முடியாது. ஆனால் நம்முடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்ட கால்நடைகளின் எண்ணிக்கை 1970-71-ல் மிக மிகக் குறைந்து போய் விட்டது. பஞ்சாயத்து யூனியன்களைப் பொட்டிய கால்நடை பாாமரிப்பு நிலையங்கள் பல இருக்கின்றன. இவற்றைத் தவிர அரசின் நேரடிப் பார்வையில் பல மருத்துவ நிலையங்களும் துணை மருத்துவ நிலையங்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன. இப்படித் தமிழ் நாடு முழுதும் ஒரு பெரும் அளவிற்குக் கால்நடை மருத்துவப்பணி நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இது மட்டுமின்றி, தனியாகக் கோமாரி ஒப்புத் திட்டம் சிறப்பாக செம்மையாக நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த அறிக்கையின் 14-ம் பக்கத்தில் விவரமாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டு இருக்கின்றது. எப்படி அம்மை நோய் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதோ, பிளேக் எப்படி கட்டுப்படுத்தப்பட்டு விட்டதோ அது போன்றே கால்நடைகளைப் பொறுத்த மட்டில் கோமாரி நோய் பெரும் அளவிற்குக் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது. நோய் தடுக்கப்பட்டுவிட்டால் மட்டும் போதாது, எனவேதான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன், வேறு எவ்வளவோ திட்டங்கள் இருக்கின்றன என்றாலும்கூட அவற்றைப்பற்றி அறிக்கையிலும் விவரமான பட்ஜெட்டிலும் நன்கு புரிந்துகொள்ள முடியும்.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1971 சூலை 19]

என்ற காரணத்தினால் அவற்றை யெல்லாம் தனித்தனியாக இங்கே விளக்கவில்லை. ஆனால் மிக அழுத்தமாக உறுதியாகத் தெரிவித்து கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால் கிராமத்துக்கு கிராமம், பொதுமக்களோடு தொடர்பு கொண்டவர்கள் அந்தக் கிராமத்தில் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் இல்லாவிட்டாலும் ஏதாவதொரு வீட்டில் ஒரு பசுவையோ அல்லது ஒரு எருமையோ நல்ல முறையில் விஞ்ஞான முறையில் வளர்ப்பதற்கு முன்வரும்படிச் செய்ய வேண்டும். வெறும் அதிகாரிகளை மட்டுமே வைத்துக் கொண்டு எவ்வளவு தான் முன்னேற்ற திட்டங்களைப்பற்றி மருத்துவ மனைகளைப்பற்றிப் பேசினாலும் இத்துறையில் மக்கள் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டா ல்ன்றி வெற்றி காண முடியாது. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு உயர் ரக பசு அல்லது எருமை ஏதாவதொரு வீட்டிலிருக்கு மானால், அது மற்றவர்களுடைய ஆர்வத்தை ஊக்குவிக்கும்.

அதுபோன்றே ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் யாராவதொருவர் சிறந்த முறையில் கோழிப் பண்ணை ஒன்றை வைத்துப் பேண முன்வரவேண்டும். தாம்பரத்திற்குப் பக்கத்தில் உள்ள படப் பையில், செங்கல்பட்டு மாவட்ட கிராமத்தில், தீவிர கோழி வளர்ப்பு திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. வீட்டுக்கு 20 அல்லது 30 அல்லது 50 கோழிகளைக் கொடுத்து அதை முறையாக வளர்க்கச் செய்து அவற்றின் முட்டைகளை அரசாங்கமே பெற்று விற்பனைக்கான ஏற்பாடுகளும் அங்கே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குத் தேவையான சீரான தீவனமும் சிடைப்பதற்கான திட்ட மும் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. இது மட்டுமின்றி அந்தக் கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் உயர்தர பசுவினை வாங்கி வளர்க்கத் திட்டமிட்டால் அதற்கும் உதவ அரசு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் செய்ய இருக்கிறது.

இது மட்டுமின்றி நமது நாட்டிலேயே சத்துணவு அதிகமாகக் கிடைப்பதில்லை. மிகப் பெருமளவிற்கு சத்தைப் பெற்றிருப்பது பன்றி இறைச்சியாகும். அம்மையார் அவர்கள் பேசும்போது கூட நான் கோழிக்கறி சாப்பிடுவேனா என்று கேட்டார்கள். அதற் காக அவர் பன்றி கறி சாப்பிடுவாரா என்று நான் இப்போது கேட்க விரும்பவில்லை. ஆனால் நாம் இரண்டு பேருமே பன்றிக்கறி சாப்பிட்டால் அது நமக்கும் நல்லது; நாட்டுக்கும் நல்லது. பன்றிக் கறியில் அவ்வளவு சிறந்த சத்தும் புரதப் பொருளும் இருக்கிறது என்று விஞ்ஞான ரீதியில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தஞ்சாவூர், திருச்சி, திருநெல்வேலி, சங்கரன்கோவில் போன்ற பகுதிகளில் பன்றி வளர்ச்சிக்கான திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள். பன்றியிறைச்சியைப் பக்குவப்படுத்தி விற்பதற்கான ஏற்பாடுகளை அவர்கள் வைத்திருக்கின்றார்கள். அதில் மூன்று விதமான நன்மைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று இந்த இறைச்சியிலுள்ள சில சத்துக்கள் குழந்தைகளுக்கு வரும் நோய் களைத் தடுக்கும் சக்தி உள்ளவையாக இருக்கின்றன. அதிலுள்ள புரோட்டீன் மிகப் பயனுள்ள சத்தாக இருக்கின்றது. அதில்

1971 சூலை 19]

[திரு. க. அன்பழகன்]

தயாரிக்கப்படும் உணவுப் பண்டம் எளிதில் கெட்டு விடுவதில்லை. மேலும் ஆர்ட்டிபிஷல் இன்செமினேஷன் முறையில் மிக விரைவில் அதிக எண்ணிக்கையில் இவற்றை உற்பத்தி செய்ய முடியும். மேலும் பிறக்கும்போது இறப்பது மிக மிகக் குறைவு. கோழிக்கு நோய் வந்து 50 இறந்துவிட்டன 100 போய்விட்டன என்பது போன்று அல்லாமல் இவற்றில் இறப்பு எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவு. நாம் பன்றி என்று சொல்லும்போது நமது நாட்டில் பலர் இங்கே உள்ள கறுப்பு நிறப் பன்றியை எண்ணிக் கொண்டு பேசுகின்றார்கள். அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளுவேன். நான் கூறுவது மேல் நாட்டிலுள்ள பசுபோன்று வெண்மையாக உள்ள பன்றிகளை. எனவே அப்படிப்பட்ட பன்றிகள் வளர்ச்சியில் பொதுமக்கள் அக்கறை காட்ட வேண்டும். கிராமத்திலுள்ள ஒரு விவசாயி நான்கு பன்றிகளை வளர்க்க ஆரம்பித்து விட்டால் பிறகு அவரே ஆடு மாடுகளை வளர்ப்பதில் அக்கறை காட்டுவாரா என்பது எனக்குச் சந்தேகம். அந்த அளவிற்கு அது சுலபம் மட்டுமில்லை. லாபகரமானதும்கூட. மேல் நாடுகளில் பன்றி வளர்ச்சி என்பது ஏதோ ஒரு விலங்கு வளர்ச்சி என்று எடுத்துக் கொள்ளுவதில்லை. அதை ஒரு இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்டாகவே ஒரு தொழில் வளர்ச்சியாகவே எடுத்துக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள்.

நான் சமீபத்தில் ஒரு சிற்றாளுக்குச் சென்றபோது, அங்கே யுள்ள கிராம விவசாயி 500 பன்றிகள் வளர்க்கின்ற பண்ணையை வைத்திருப்பதைக் கண்டேன். அதற்கு அடுத்த நிலையில் ஏறத்தாழ 1,000 இளம் பன்றிகள், 5,000 குட்டிகள் உள்ள பண்ணை, அதைப் பார்க்கின்ற போது ஒரு பெரிய மாட்டு மந்தையை பார்க்கின்றபோது ஏற்படுகின்ற மகிழ்ச்சியைவிட பெருமகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. முயல் குட்டி போடுகிறபோது, அது எவ்வளவு வேகமாக வளர்கிறது என்று கருதுகிறோமோ, அதே வளர்ச்சி பன்றியில் இருக்கிறது. இந்த வியாபார தந்திரம் யாருக்காவது தெரிந்து விட்டால், அதில் கிடைக்கின்ற லாபத்துக்காக எல்லோரும் பன்றி வளர்க்க முன் வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. அப்படிப்பட்ட பன்றி வளர்ச்சியில் அக்கறை காட்ட வேண்டும்.

அதேபோல் இங்கே பேசிய திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள், போதுமான அளவிற்குக் கால்நடைகளுக்குத் தீவனம் கிடைக்கவில்லை. அதில் அக்கறை காட்ட வேண்டும். கால்நடைவளர்ச்சி தீவனத்தில் அடங்கி இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். உள்ளபடியே தமிழ்நாட்டு அரசு தீவனத்தை வளர்க்கப் பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற விரும்புகிறது. இன்றைக்கு ஏறத்தாழ 10 ஏக்கராவுக்கு ஒரு ஏக்கரா கால்நடை தீவனத்துக்காக ஒதுக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறது. இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலைமை 60 ஏக்கராவுக்கு ஒரு ஏக்கரா தான் கால்நடை தீவனம் வளர்க்க ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுகூட போதாத நிலைமை இருக்கிறது. மேய்ச்சல் புறம்போக்கு என்று சொன்னால், அது தானாக முளைத்து விடுவதை மாடாக மேய்ந்து விடுகிறது. நாமாக வளர்த்து

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1971 சூலை 19]

வெட்டித் தருகின்ற தீவனமாக இருந்தால்தான் நன்கு பயன்படும். அறுபது ஏக்கராவுக்கு ஒரு ஏக்கர் என்பது கூட வருந்தத்தக்க சூழ்நிலையாகும். ஏறத்தாழ 20 ஏக்கருக்கு ஒரு ஏக்கர் தீவனத்தை வளர்க்கத் திட்டம் தமிழ் நாட்டில் வளர வேண்டும். அவ்வாறு வளர்ந்தால்தான் கால்நடை வளர்ச்சி பெருக முடியும். அதற்கு இந்தத் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் உள்ளபடியே இன்சென்டிவ் ஸ்கீம் என்ற முறையில் தீவனம் வளர்க்கும் திட்டத்தில் தனிப் பட்டவர்கள் வளர்க்கின்ற பயிருக்கு அதிக நஷ்டம் ஏற்படாமல் வருமானம் குறைந்து போகாமல் இருக்க அவர்களுக்கு இன்சென்டிவ் தரலாம், ஊக்கத் தொகை தரலாம் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வெறும் விவசாயத்தில் இருப்பவர்கள் இடையிடையே மாட்டுத் தீவனத்தை வளர்க்க முன்வந்தால்—அதில் குதிரை மசாலா என்ற ஒரு தீவனம் இருக்கிறது. அந்தப் பெயர் எனக்கே கூட இவ்வளவு நாள் தெரியாது. ஒரு வேளை சிலருக்கு அந்தப் பெயரைக் கேட்டவுடன் நாமே சாப்பிடலாமா என்ற எண்ணம் வரலாம். இப்படி எவ்வளவோ வகையான தீவனம் இருக்கிறது. ஆக தீவனங்களை வளர்க்க முன் வந்தால் அவர்களுக்கு உதவித் தொகை அளிக்க அரசு நிச்சயமாக முன்வரும். அதுமட்டுமல்லாமல், எங்கெங்கு இப்படிப்பட்ட கால்நடைப் பண்ணைகள் இருக்கின்றனவோ, அங்கெல்லாம் விரிவான முறையில் தீவனத்தை வளர்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இந்தத் துறையிலிருக்கிறது. இப்போதே வளர்க்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதைத் தொடர்ந்து செய்வதற்கு நிச்சயமாக முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

அதுமட்டுமல்லாது, தமிழ்நாட்டில் கல்லித் துறையில் கால்நடை மருத்துவத் துறை நல்ல முறையில் வளர்ந்திருக்கிறது. இண்டர் நாஷனல் ரெபுடேஷன் என்று சொல்லுகின்ற அளவுக்கு தமிழ் நாட்டு கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியின் பாரம்பரியம் நல்ல வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறது. அந்தக் கல்லூரியில் மேல்பட்டப் படிப்புக்கான போஸ்ட் கிராஜுவேட் பட்டம் பெறுவதற்கான, பல் வேறு துறைகள் கூட இன்றைக்கு வளர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இன்றைக்கு ஏறத்தாழ இரண்டு ஆண்டிக் காலமாக ஒவ்வொரு துறையிலும் ஆராய்ச்சி நடத்துவதற்காக இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிறுவனம் வழங்கிய நிதியிலிருந்து மாட்டினங்களில் மூக்கு அமுற்சி நோய் ஏற்படும் கூறுகளை ஆராய ஏறத்தாழ 2 லட்ச ரூபாயில் திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது.

அதேபோல் கோழியின் சுவாச நோயைப் பற்றி ஆய்ந்து அதற்கான தடுப்பு நடவடிக்கைகளுக்குரிய திட்டம் ரூ. 2,55,715-க்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது. கோழி இறைச்சிக்கான அனைத்து இந்திய ஒருங்கிணைப்பு ஆராய்ச்சித் திட்டம் ரூ. 12,80,000-க்கு வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆடு மாடு வெட்டும் தொட்டிகளைப் பற்றி நண்பர் ஹாண்டே பேசும்போது ஆடு மாடு வெட்டுகின்ற இடங்கள் பக்குவமாக இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் அதேபோது அங்கே கிடைக்

1971 சூலை 19] [திரு. க. அன்பழகன்]

கின்ற துணைப் பொருள்கள் கொம்பாக இருந்தாலும், குளம்பாக இருந்தாலும், அவற்றை எல்லாம் எப்படிப் பயன்படுத்தலாம் என்று ஆராய சூ. 2,65,000-ல் ஒரு திட்டம் தீட்டப்பட்டுள்ளது. இன்னும் சொல்லப் போனால் ஆடுமாடு வெட்டும் இடங்களில் அவற்றைக் கொல்லுவதற்கான சாதனங்கள் கருவிகள் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பது பற்றியும், பன்றியின் மதிப்பை ஆராயவும் ஆன திட்டத்திற்கு ரூ. 22,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்படி எத்தனையோ திட்டங்கள் இருக்கின்றன. நான் உதாரணத்திற்காகச் சிலவற்றைச் சொன்னேன்.

ஆனால் எல்லாத் திட்டங்களையும், இந்தத் துறைக்குச் செலவழிக்கின்ற மொத்த செலவான ரூ. 3,65,37,600 யும் தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற கால்நடை செல்வத்தின் அளவை வைத்துப் பார்க்கிறபோது 100-க்கு ஒன்று என்ற கணக்கில்தான் இருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் தொகை ஏறத்தாழ 300 கோடி ரூபாயாகப் பெருக வேண்டும். அவ்வாறு 300 கோடி ரூபாயாகப் பெருக வேண்டுமென்றால், இன்றைய தினம் உள்ள கால்நடையின் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும். அதன் வளர்ச்சியில் அக்கறை செலுத்த வேண்டும். வீடு காட்டுவதில் அக்கறை காட்டுவதுபோல், ரோடு போடுவதில் அக்கறை காட்டுவதுபோல், நெல்வகைகளை உற்பத்தி செய்வதில் அக்கறை காட்டுவதுபோல், உணவுப் பொருள் என்ற அடிப்படையில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதுபோல், இந்தத் துறையிலும் அக்கறை காட்ட வேண்டும். அந்த அக்கறையைக் காட்ட, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையில் இந்த மானியத்தில் கோரியுள்ள தொகையை வெட்டுகின்ற தீர்மானத்தைத் தந்திருக்கின்ற மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் அவர்களுக்கு இந்தத் துறையின் வளர்ச்சியில் இருக்கின்ற அக்கறையை எடுத்துக்காட்ட, வெட்டுத் தீர்மானத்தை கை விடுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்து, மொத்த ஒத்துழைப்பின் மூலமாக உருவான பணி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை முன் வைக்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : I am not pressing the cut motion because I am feeling terribly hungry.

The cut motion of Thirumathi T. N. Anandanayaki was, by leave, withdrawn.

The cut motions of Thiru A. K. Subbiah, Dr. H. V. Hande and Thiru K. N. Kumaraswami were, by leave of the House, withdrawn.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,66,37,600 under Demand No. 18—Animal Husbandry.”

The Demand was put and carried, and the grant was made.

[1971 சூலை 19]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் இன்று இந்த அளவில் முடிவுற்று, நாளை காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பி.ப. 2-00 பின்னர், பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

6. பேரவையுள் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

166. Notification issued with Roc. No. 192331/69-E5, dated the 22nd January 1971, in regard to extension of certain provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 in the area within the jurisdiction of the Maduranthagam Town Panchayat, of Chingleput District. [Laid on the Table of the House under Section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

B. Report, Notifications and Other Papers.

141. Notification issued with G.O. Ms. No. 2296, Revenue, dated the 20th July 1970, in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 in respect of a settlement deed to be executed by the Bhakthavatsalam Educational Trust, Chingleput.

@ 142 Policy note on Animal Husbandry for the year 1971-72 (Tamil).

@ 143. The Tamil Nadu Court-fees and Suits Valuation (Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 23 of 1971) with Annexure.